1

MINTEA UNUI BĂRBAT DIVORŢAT

Adrian Sahr

© copyright Adrian Sahr 2009
Toate drepturile aparţin Adrian Sahr

2

Se făcea că iubeam. Eram îndrăgostit şi o vedeam doar pe ea. Voiam să am orgasm şi cu altele, dar îl preţuiam pe al ei.
Se făcea că ne era bine, călduţ, promiţător. Mă speria gândul veşniciei alături de ea, o singură femeie, dar ştiam că vom experimenta îndeajuns de mult încât să mă potolesc.
Mi-o lua în gură cu pasiunea unei soţii care îşi adora soţul. Nu înghiţea, dar făcea gargară. Intimitatea cu ea era amuzantă, revelatoare şi unică. Eram bărbatul ei.
Apoi mi-a pus condiţii. După care mi-a dat ultimatum. După care s-a mutat la mă-sa. S-a strigat linie: pacientul era mort.
Am picat în genunchi şi mi-am admirat balele în cădere. Eram tot eu, dar mai prost şi al dracului de norocos: o femeie mă refuza, milioane mă aşteptau.
Mă aşteptau, dar nu să le intru în familie şi să le cunosc părinţii şi obiceiurile plicticoase de prânzuri cumpărate din albumele Kodak. Nu, nu aveam de gând să ascult mofturile şi condiţiile unui nou clitoris în spume. Noua mea dietă implica doar condiţionările mele: stai aşa, întoarce-te, muşcă-mă, ia-mi-o în gură, dă-i-o şi sorei tale...

3

Femeia are un singur gând curat: să se futǎ în cele mai angoasante poziţii pentru fizică. Restul gândurilor ei sunt mine antipersonal, mai exact anti-bărbat. Femeile nu au nevoie de bărbaţi ca şi construcţie psihică, ci de angajaţi în corporaţia iubirii conjugale (structură moleculară incertă, dar croită pe format publicitar: o viaţă mai bună te aşteaptă în braţele unei femei alături de care poţi consuma conserve, paste, detergent, automobile scumpe, rate bancare, excursii în ţări exotice, crize biliare – aţi observat că în reclame la pastile pentru bărbaţi undeva în fundal, dacă nu în cel mai important cadru, apare o femeie, fie tânără, fie în vârstă, depinde de nefericit? Consumul de produse scumpe de zi cu zi nu se face masiv în doi, pentru că nefericirea celui singur se limitează la nevoi simple, imediate, care nu susţin economia de consum. Nefericirea în doi e profitabilă pentru producători şi adevărata piaţă de desfacere. Cine pune botul la sloganul "găteşti acasă, economiseşti" nu ştie preţul adevărat al vieţii. După sex, gătitul e singura găselniţă a femeii de a te mai atrage şi ţine în casă, departe de restaurantele unde mişună sute de corpuri tinere, perverse, gata să fie supuse. Când sexul scade în frecvenţă, creşte rata gătitului în casă. Femeia se reinventează în ochii tăi: din sursă de erecţii devine sursă de colesterol, burtă şi idei puţine. Femeia instaurează regimul sexului de bun simţ, al mâncatului în doi la lumina lumânării atent alese din Ikea. Cina e vârful unui aisberg care îţi pluteşte de mult prin casă şi tu habar nu ai. Tu ajungi invitat în propria casă în fiecare seară. Erai un bărbat printre alţi rătăciţi. Acum eşti al ei şi ea obligatoriu a

ta, ca responsabilitate şi ocupaţie. Hai, ajut-o să cureţe frigiderul în weekend !

Bărbatul singur nu îşi va decora casa. El va trăi simplu, rudimentar cu două nevoi de bază: mâncarea-confortul şi femei. Pentru că, uimitor, şi el, cel singur, îşi poate găti dacă simte nevoia unei mâncari calde. Advertisingul a denaturat nevoia vânătorului care, în sfârşit nu mai era nevoit să vâneze pentru familie pentru că tehnologia îi oferea şi alte şanse de a supravieţui în sălbăticie. Societatea econoamă insistă pe nocivitatea celibatului: cei singuri consumă excesiv din resursele de bază, spaţiu, apă, gaze, încălzire, curăţenie. Mutaţi-vă împreună! strigă contabilul mondial, consumaţi mai puţin din resursele planetei şi

mai mult din produsele companiilor private. Reclama, prin insuflarea de nevoi legate de produse care trebuie cumpărate de cineva, i-a dat femeii curajul de a se impune. Astfel ea vine de mai multe ori la tine. În primele dăţi se fute în draci şi nu prea îi pasă de bordeiul şi obiceiurile tale. Apoi tu îi zici că o vrei mai mult lângă tine. Nu să se mute, ci doar să ţi-o sugă mai des, dar ea se face că nu înţelege şi o dă pe-a ei. Vine, decorează, modifică, complică. Ea nu mai e aia cu pizdă strâmtă, sâni frumoşi, zâmbetul aparte şi mintea jucăuşă. Acum e aia care, cel mai probabil, stă cu tine, îţi calcă, spală, face curat, are carieră şi pregăteşte un brief pentru un bebe.)

...angajaţi în corporaţia iubirii conjugale, superioare bisericii şi capitalismului, pentru că a ucis (dacă nu fizic, cu siguranţă mental şi emoţional) cu mult mai mulţi.

Sună familiar, nu? Toate gândurile negre par ale noastre. Când citeşti aceste rânduri priveşte-ţi atent femeia. Şi ea citeşte cu aceeaşi poftă, vrea să afle înaintea ta, ca să îşi scoată din timp armele.

Revenind la divorţatul de mine...

Mi-am luat inima în dinţi şi am ieşit în lume. Femeile erau peste tot, pândeau masculul dezorientat, cu ceva bani în bancă şi cu pula băţ.

Ana, Simona, Tania, Iulia, Laurenţia...vouă tuturor celor din ultimii doi ani, vă mulţumesc pentru clipele de futai pur. Curve, patroane, matroane, soţii, contabile, bisexuale, minore, prea adulte...toate femeile merită un pic din aroganţa unei erecţii care şi-a propus doar să fută în toate poziţiile disponbile astăzi pe piaţă – în pat am ajuns foarte rar.

Cât despre iubire – iubiţi-le voi, eu doar le fut să vi se întoarcă relaxate acasă. Eu le umilesc şi supun, iar voi le scoateţi în oraş. Le arăt partea ireală a vieţii, plină doar de plăcerea care le scutură din rărunchi şi brusc înţeleg că Dumnezeu nu există, ci doar o teamă imensă de a-ţi trăi viaţa aşa cum vrei - prea multă responsabilitate pentru ele care au învăţat biblia iubirii, a căsătoriei, a

copiilor, a amanţilor ocazionali şi a soţului veşnic, sau a divorţului la îndemână pentru a relua ciclul găunos al sensului vieţii pe pământ.

Când sexul oral se îmbină atrăgător cu trezitul alături de ea dimineaţa, da, eşti în pericol să te îndrăgosteşti. Ştiu cât de greu e să rezişti acestei tentaţii complet naturale, dar nimicitoare ca o trecere de pietoni desfiinţată. Dacă te-ai trezit într-o dimineaţă îndrăgostit de ea, cea care cu câteva ore în urmă îţi gemea beată prin casă, deschide bine ochii şi fă-ţi următorul jurământ: până la prânz o

fuţi pe alta, până seara trebuie să descoperi o altă nimfă care să te farmece parţial, exact cât îi stă bine haiducului, nu eunucului. Nu pentru că ea, cea din pat, de care te-ai îndrăgostit, nu merită, ci pentru că aşa trebuie. Să fii şi mai ales să rămâi bărbat e o meserie, nu un lifestyle.
Doar leneşii se îndrăgostesc.
Ai de dus o luptă permanentă cu tine, nu cu restul. Eşti bărbat, nu soţ sau tată. Astea sunt atribute-accesorii, ca şi cravata sau jobenul. Câteodată cochetezi cu ideea, ştiu, dar nu uita că nu în familie vei fi bărbat, ci acolo pe front. Acolo unde nimic nu se lipeşte de tine dacă nu lupţi. Iar când lupţi simţi ceea ce îţi trece prin minte chiar înainte să ai orgasm, adânc înfipt în cea mai bună prietenă a nevestei tale...
***
Futaiurile care urmează poate au implicat femei dragi unora dintre voi, soţiile altora, şefele unora sau amantele câtorva. Oricum, să ştiţi că în toate cazurile mi-a făcut plăcere să fiu parte din universul vostru.
Acum e rândul vostru să fiţi martorii universului meu.

De ce doar sex?

Păi doar sex pot primi fără să mă simt folosit. Toate celelalte tipuri de activitate umană, chiar şi cele bazate pe sentimente – devin mici platforme de exploatare, pe termen mai lung sau mai scurt.
Adică prefer să mă fuţi cinci ore decât să mă iubeşti 3 ani şi apoi pa.
Pa e cel mai periculos "verb" din istoria iubirilor. Implică refuz, redimensionare şi imediat, dacă nu deja, un altul sau o alta. Când credeai că se gândeşte la tine cu regret şi melancolie, un altul îi răscoleşte cutiuţa magică, ea dându-şi sufletul primului străin care o fute măcar un pic diferit de cum i-o propteai tu în iubire, sta-i-ar în gât.
Regula numărul unu: fute tot ce prinzi, dacă eşti viu şi îndrăgostit. Doar aşa te păstrezi realist, echilibrat şi bărbat. Bărbăţia nu e bine definită, ca şi

feminitatea, deci poate fi foarte uşor spulberată. Pe ele le repară unul care le îndoapă cu complimente, pulă şi atenţii. Pe tine cine căcat te repară, băiete?
Bărbăţia se întreţine cu efort şi tensiune sexuală mereu la îndemână. Nu trebuie să te fuţi tot timpul, ori de câte ori îţi susură gândul în minte, dar trebuie să fii pregătit să o ridici în pulă pe prima nărăvaşă de-ţi iese în cale.
Nu fi prost: flirtul permanent e obositor şi semnul unei minţi bolnave, uşor maniacă sexual.
Bărbăţia înseamnă să recunoşti mieunatul discret din zâmbetul unei femei dispusă. Ea zgândăre motoraşul tău pe nesimţite, calcă uşor pe coridorul pulii cum doar prinţesele o mai făceau prin castel să nu le audă tăticul rege când mergeau la grăjdar în odaie. Paşii aceia sunt cele mai erotice mişcări nevăzute din comportamentul unei femei abia cunoscute. Bărbăţia îţi sporeşte auzul ca să prinzi şi cele mai suave intenţii şi pofte din privirea ei. Un bărbat nu sare, el o recunoaşte pe aia care are chef de dans şi îi întinde mâna. Olé!
Desfrânarea şi pofta de viaţă îşi dau mâna când femeia nu recunoaşte că e moartă după pula ta şi ar face orice să te ţină la distanţa la care încă îi simte

mirosul.
Aşa s-a petrecut povestea cu Monica, scârba scârbelor, dar bună de pulă ca o icoană de pupat.
Monica, mânca-ţi-aş pipota imediat după ce te-aş linge de sus până jos ca şarpele... Cel mai groaznic moment din viaţa unui bărbat este atunci când o femeie măritată, deşi doarme cu gândul fix lângă vârful pulii tale, nu îşi lasă inima sau pizda să îi mânjească reputaţia în oglindă dimineaţa. Conştiinţa nu este o chestie inventată de bărbaţi, dar cu siguranţă noi profităm cel mai mult de ea.
Monica îmi sădea rădăcini de pulă în astfaltul pe care călca. Îi urmam paşii ca tigrul indianul rătăcit. Eram mereu gata să intru în ea, căci acolo îmi credeam eu pacea. Amin!
8
Cu soţul ei nu aveam nici o treabă. Îl cunoşteam, era un prost parvenit pe care, dacă mă ridicam pe vârfuri, puteam să fac o formă de caca nemaiîntâlnită.
Îmi plăcea cum stătea lângă ea ca un frigider lângă uşă la intrare, ca în garsonierele cu bucătăria aglomerată de mobilă. Mi-l imaginam lăpăindu-i între picioare în timp ce ea scormonea între gânduri să mă închipuie în pula goală înţepând-o în trup cu hotărârea unei biblii căzută de pe bloc.
Monica nu e frumoasă, dar priveşte în gol ca o panteră sătulă de tot ce-i iese în cale într-o grădină zoologică. Unde e muia perversă de prin parcuri din timpul liceului...? Unde sunt fraţii care o împărţeau energic şi inegal într-un taxi ce gonea de la un club la altul în oraşul ei mărginaş? Unde sunt avorturile care îi colorau weekendurile? Unde e tatăl bătăuş care o futea pe mămica în faţa blocului cu gelozia dată la maxim...?
...Ştiu că nu sunt tot ceea ce cauţi tu, Monica, dar ai zărit în mine o cantitate sănătoasă de desfrânare care să îţi sature nopţile de toamnă. Ce pulă în gură ţi-aş înfige să urli în gând şi să se scoale mă-ta prin telepatie!
Când ai sesizat femeia udă-baltă în mintea ei, atunci ataci precum inundaţia: nu îi dai nici o şansă, nu eşti gentelmen, nu încerci, ci reuşeşti. O iei de o aripă şi o duci în biroul pulii să înveţi minte că bate la uşă şi fuge pe scări.
De ce fugi, fetiţo, dacă te mănâncă şi vrei o guriţă? Ţi-e teamă de consecinţe? Ai conştiinţă şi crezi că a ta e cea mai nemiloasă? Chiar crezi tu că Dumnezeu are timp de toate pizdele, să le pedepsească individual şi forever? Hai, lasă ezitările şi urcă în vârful vârfului meu să te plimb şi să-ţi fac ordine în creier!
Desigur nu îi spui toate astea. Astea le zice pula în ea când tu eşti atent la cum geme Monica şi cum îţi zgârie pe spate numele soţului. Intri o dată şi încă o dată, apoi o întorci, te freci de fundul ei ca de nisipul prietenei celei mai bune din copilărie, intri uşor în ea şi înţelegi că Monica e frumoasă nu pentru că merge şi zâmbeşte pe stradă, ci pentru că geme şi îşi contractă pizdulicea ca liceeanca care încă nu înţelege sexul, dar îl aplică generos, ca la carte. Aha, mi-am zis:
9
înţeleg ce-i cu Monica - e nefutută sau parţial fututã sau fututã prost. Ceea ce e la fel de dureros dacă ştii cât de bine îţi şade să te fuţi.
Când intri în Monica şi îi simţi vibraţia nu mai vrei decât să apară maică-sa frumos îmbrăcată lângă pat şi să îţi zică:
"Dragul meu, îţi mulţumesc că ai grijă de fata mea. Se vedea de la o poştă

că-i nefutută. Să-ţi dea Dumnezeu sănătate să mai faci bine şi la alţii. Babe fuţi?"
Partea incomodă vine după primul futut cu prinţesele care vor o dată şi apoi te vor mort, să uite ce-au făcut. Cum le atragi şi a doua oară? Tu cu siguranţă mai vrei. De fapt mă doare în cur de tine, aici e vorba de mine. Reiau.
O vroiam de îmi săreau unghiile pe jos. Ea deja îşi îndosaria orgasmele, poziţiile şi se pregătea de o viaţă seacă în doi. Nu o întreagă viaţă, dar acum era în primăvara noului ei statut, nu putea să şi-l rişte. Doamna vroia să fie o lady, chiar dacă noaptea plângea după ştoarfa mică cu poftă de pule mari în poziţii uimitoare.
Aşa că am decis: o iau prizonieră până mă satur de ea. Dar nu puteam să o iau prizonieră cu voinţa ei. Nu, întâi am drogat-o de nu mai ştia cum o cheamă. Nu ca impotenţii ăia cu soluţiile "date-rape". Nu, am îndopat-o cu iarbă, să viseze doar păşuni, poziţii şi spermă în loc de norişori, care, de pufoşi ce sunt, se înghit mai greu. Am ţinut-o douăzeci şi patru de ore într-un hibrid de pulă, iarbă şi un prieten bun de al meu. Am vrut să o văd plină de pula altuia - respectul de sine vine din munca de echipă.
Am intrat în Monica în toate felurile: singur, în doi, în cur, între degete, între sâni, între tălpi, în ureche, în nări, în axile. Am făcut concurs de ţintă cu sloboz pe faţa ei, am pus-o să facă treaba mare la uşa vecinilor de deasupra. Am trimis-o goală cu liftul de la etaj la etaj.
Toate astea într-o armonie spirituală şi sexuală cum doar la Woodstock mai vedeai. Era fericită, maxim futută şi folosită aşa cum vroia.
Când a plecat spre casă m-a sărutat cu poftă. Ştia că are în mine un prieten.
10

Brânduşa, tu care gemi la uşă...

Teoretic, cu pula nu poţi face mare lucru în viaţă. Cel puţin nu aşa cum poţi face cu pizda, asta dacă ai un ambalaj rezonabil. Dar chiar şi urâtele întorc lumea pe clitoris, de pe o parte pe alta precum peştele pe uscat. Deşi nu e de bine să zici uscat în preajmă de clitoris.
Pula nu are nimic manipulatoriu. Poate doar dacă ar fi purtată de femei. Şi nu în gură, unde este doar ca să fie. Nu, între picioare, acolo unde prinţesele fac nani cu căpşorul ca să audă vocea raţiunii. Pe scurt – pula e pulă şi e bună doar să fie pulă, aşa cum soarele ajută la multe, dar nu îţi spală rufele. Pula e un accesoriu sentimental cu efect imediat (dacă te pricepi). Desigur, ea poate provoca şi daune, aşa cum şi luna incită la sinucideri deşi arată interesant şi romantic.
11
Cu pizda e altceva. Ea ucide din start, declanşează epidemii de testosteron şi amestecă ziua cu noaptea, noaptea cu pofta, pofta cu lipsa, lipsa cu furia, furia cu femeia altuia, aia cu încă una, care poate îi e chiar soră sau cumnată, o nepoată cu ghiozdan în spate şi penar cu prea puţine pixuri încât zongăne...şi uite aşa se face din nou dimineaţă şi trebuie să dormi.
Cu rucsacul plin de manuale în spate: aşa am cunoscut-o pe Brânduşa, comoara privirilor de bărbaţi trecuţi de 35 de ani. Călca uşor la vale spre liceul de zi cu zi. Am gândit: vreau muie cu fetiţa. Of, tu muie, cum ne iei de cap şi ne

puşca.
13
Of, Brânduşa, de ce vrei cu bestia când bărbatul e mai sigur? Vrei tu chinurile şi ruşinea de a cunoaşte bestia care oferă atâta plăcere, că şi zidurile devin transparente, să ia toată lumea parte la futaiul pe care doar Kurt Cobain îl înţelegea când punea mâna pe chitară şi ieşeau versurile precum herpesul: cui merită.
Cu veioza raţiunii stinsă am prins-o pe Brânduşa de gât şi am târât-o în holul blocului, chiar în faţa uşii mele. Pe jumătate goală, cu pizda încordată ca o balerină la viol, am proptit-o de balustrada scărilor şi am intrat în ea ca în post. Mirosul de futai pe domeniu semipublic stimula pereţii destul încât uşile au început să se deschidă şi poporul să iasă din cuibare. Când primii oameni s-au apropiat de minunea noastră, eu am intrat în casă şi i-am închis Brânduşei uşa în nas. Ruşinată, parţial futută şi expusă, Brânduşa se maturiză brusc şi deveni femeie: începu să geamă de plăcere, teamă, ruşine şi alte secrete numai de ea ştiute. Cei doi străini care coborau scările se opriră o secundă cu surpriza în gură şi apoi coborâră scările grăbiţi, panicaţi, excitaţi, dă-i în mă-sa.
Am ieşit, am luat-o în braţe pe Brânduşa şi am intrat din nou în ea, ca trenul în gară: arogant. Cu capul pe balustradă părea ca o prinţesă pe eşafod. Mă înjura, dar respecta. Respectul se câştigă cel mai greu. Nu contează dacă eşti bun sau rău, respectul ţine de forţa ta de a fi viu, exigent, impunător pe planetă, în schema dezorganizată a vieţii.
Să îţi repet că viaţa e de căcat ca şi proces şi procedeu şi că tot ce contează e câtă pizdă ai cunoscut şi nu cât de mult gândeşti? Nu eşti de acord? Hmm, atunci meditează la asta: când ai simţit că eşti stăpânul plantaţiei – când ai gândit sau când ai babardit-o până a leşinat de a trebuit să vină maică-sa şi soţul să o ia acasă?
Data viitoare când te masturbezi gândeşte-te la mine.
Dar nu uita: nu ajungi în patul ei dacă nu îi dai de gândit. Femeile preferă să desfacă picioarele decât să înţeleagă. După ce ai terminat, cazi lat, revin ele cu întrebările ca să priceapă. Dacă nu ar funcţiona aşa, am muri nefutuţi. Mai bine neînţeleşi decât nefutuţi.
14
Iar venea lume. I-am ars Brânduşei una peste cur şi am fugit în casă. S-a repezit ca pitbulul în uşă şi a căzut pe preşul de la intrare. Doamna luată prin surprindere şi-a făcut cruce şi s-a întors de unde plecase. Brânduşa gemea, dar plusa cu lacrimi. Erecţia mea zburda de după uşă. Trebuia să o scot din ţarc. Am ieşit, luat de păr Brânduşa, proptit în balustradă şi înfipt în ea.
Doamne, cum gemea şi plângea... Nu am cuvinte să îmi descriu pula şi bucuria pe care o simte doar ea când vrea şi poate. Bărbaţii înţeleg: creierul e cel mai excitabil organ, dar bucuria simplă de a răscoli o pizdă o cunoaşte doar biata pulă. Putea fi altfel, dar nu e.
Venea lume din nou. Cu atâta bucurie în suflet am decis: mergi Brânduşa în casă, îi înfrunt eu. Minunea minunilor nu e cartea cărţilor, ci eu în pula goală suliţă spre zenit, sprijinit de uşa de după care o puştoaică râdea cu gura până la urechi de ce a văzut nu pe net ci pe pielea ei: babele fugind cu nepoţii de mână

în sus spre vârful blocului, lumii, morţii mă-sii. Bunica fugea ca pişatul în aer, dar nepoţica se lipise cu privirea de viitorul ei hobby preferat: pula.
Ziceam că doar adulţii se bucură de futai, adolescenţii se joacă cu ce au în dotare. Totuşi, cele mai multe femei încă se joacă cu pula pentru că ar fi penibil să le mai vezi cu păpuşi.

De ce iubim femeile (altora)

Am văzut titlul ăsta pe o carte într-un parc în mâna unei fete cu nişte sâni superbi. Doar atunci şi acolo am avut senzaţia că iubesc femeile, mai ales pe acea cititoare. În rest nu mă arunc în braţele nimănui, mai degrabă îmi fac loc, iar când îţi faci loc oarecum forţezi, şi când forţezi numai la iubire nu-ţi stă mintea. Mai ales că nu mintea e project manager atunci.
Ok, deci de ce iubim femeile în cele cinci minute de slăbiciune erectilă de după sex? Pentru că trebuie să ai un motiv îndrăzneţ să mai rămâi cu ele dacă nu îţi stă mintea la sex. Ataşamentul fără concretizare e dubios, chiar maladiv.
Te iubesc pentru că mă fuţi excelent, râd foarte bine cu tine şi nu miroşi îngrozitor la nivel bucal dimineaţa. În rest, totul e hazard. Şi iubirea ce e? E lenea de a fi bărbatul nimănui, al tuturor, adorat dar ocolit ca o prăpastie cu whiskey în adâncuri.
Partea nasoală e că aceste trei standarde se modifică în funcţie de cât de nefutut şi frustrat din varii motive ţi se întâmplă să fii când vezi o domnişoară cu

croiul sânilor ca şi curcubeul matinal. Mai sunt şi alea care nu au load mamar, dar arată jugular cu ochelarii de soare. Sau au buzele atât de roşii natural şi aşa de pline că te umpli instantaneu de gânduri de incest, trădare, despărţiri şi divorţ.
Iubirea e mobilă şi zboară de la femeie la femeie. Tu, ca bărbat, trebuie să fii atent unde poate ateriza şi să fii sigur că e iubire şi nu doar o pereche de ochelari în depărtare. Întotdeauna aşteaptă orice himeră sexuală să se apropie, studiază-i toate curbele şi abia după dă-te şofer. Iubeşte-le cu viteză pentru că la un moment dat îţi vor vrea plinul, poate şi o reparaţie... Coboară la prima oprire. E bine ştiut că sunt din ce în ce mai multe maşini. Profită de trafic.
Ok, gata cu teoria. Să îţi spun de ultima mea cucerire: Alexandra. Sâni mici, gură mică, strâmtă ca un ochi. Dar redutabilă în pat. Adică îmi vorbeşte atât de murdar în timpul sexului că îmi vine să iau notiţe. Mă pocneşte peste faţă şimi dă cu obiecte în coaie de parcă sunt la tratamente naturiste. Ultima dată am înţeles aerodinamica unui dop de şampanie în plină erecţie. Am futut-o juma de oră ca spărgătorul de gheaţă, timp în care am auzit toate combinaţiile verbale între vestitele noţiuni "pizdă", "pulă" şi "rupe-o".
Cu Alexandra termin, beau şampanie şi o privesc cum îmi face din pulă soldatul ei universal. Cum face ea dintr-o bucată de carne o erecţie, mai rar. Sunt un mare escroc de sex oral, dar Alexandra cere doar muie. Intru în gura ei ca piciorul în mlaştină, saliva îi sare sau prelinge, ochii i se bulbucă, venele i se umflă, eu gem şi ea doar se uita la aer - nu mai respiră demult, căci nasul e sugrumat de buza vânătă de pulă.
Tata mi-a zis când era trist: "Dă-i femeii doar ce poţi lua înapoi".
Aşa fac şi aşa să-mi ajute Dumnezeu! Viaţa are sens doar în direcţia în

care arată pula. Aşa că o bag până în prăsele deşi am senzaţia că gura ei nu va putea primi tot şi o să pocnească dracului. Dar, cu ochii în lacrimi de poftă de pulă, Alexandra primeşte tot ca o ghenă de gunoi modernă. În acele clipe o iubesc. Suav şi din tot sufletul mi-aş dori să nu se termine niciodată clipa asta de iubire. Şi într-o bună zi să pot şi eu să îmi pun titlul pe o carte pe care să o citească cineva încă nefutută de mine.
Of, Alexandra, trebuie să ne mai vedem. Acum e plecată din ţară, studiază

la Roma. Iar în Roma încă nu am futut nimic. Nimic nou. Doar o nevastă. Stai, că în Roma n-am avut ocazia. Ocaziile astea ratate or fi dus la divorţ.
Alexandra mă fute doar dimineaţa. Îi place muia pe lumină, un concept răstignit de mame. Cu ea micul dejun e întotdeauna cea mai importantă masă a zilei. Mâncăm şi ne futem aşa cum fac ninja când îşi dau masca jos.
Alexandra, ceva în mine se zvârcoleşte. Eu îi zic iubire, tu sigur ştii mai bine ce e: la tine-n gură mă simt ca-n sânul mamei, dacă aş putea fi gol, beat şi cu lapţii clocotind...

La nunta mea să-ţi moară pula

La nunta mea zburau tramvaie... Oh, da, iubito, la nunta noastră puteam primi mii de şuturi în coaie şi nimic nu m-ar fi dat jos, eram bărbatul tău călare pe destinul meu. Nuntaşii mă priveau ca pe Isus alături de prima lui femeie, coborâsem de pe cruce şi eram la costum, arogant şi speriat în acelaşi timp: chiar te vroiam de nevastă? Eram sigur ca un trăznet, dar tulbure ca sângele de taur: cine va avea grijă de restul femeilor care îmi făceau din ochi cu sau fără voia lor..? Cine va fuma la cinci dimineaţa alături de nevestele nefericite din a căror gaşca urma să faci parte? Cine va ejacula încrezător în absurdul universului ziua în amiaza mare în gura unor feţe triste? Viaţa e de căcat dacă nu gândeşti aşa tot timpul şi te mulţumeşti cu ce ai, primeşti, găseşti...
Orice nuntă frumoasă cere un futai pe măsură în noaptea nunţii. Mergi prin lume şi întreabă frumoasele copile care se joacă pe şotronul desenat cu cretă pe astfalt „Cum vrei tu să fie nunta ta, drăguţo?” iar ele îţi vor răspunde

„Vreau să am o rochie albă, plină de flori, un păr lung, un bărbat să mă iubească şi cel puţin cinci orgasme în noaptea nunţii, din care măcar unul oral..” Oh, da, viaţa e de căcat dacă nu auzi gândurile astea şi pui botul la ce scriu revistele, zic preoţii şi îţi ordonă şefii. Nu există iluzii mai mari decât aceea că oamenii te respectă şi aceea că iubirea e reală. Poate că unii ştiu, poate că unii bănuiesc, dar producătorii de iluzii oferă garanţii: nu există iubire, ci doar o cantitate imensă de teamă că femeia care ne place se culcă cu altul. Ha! Aşa-i că acum o iubeşti şi mai tare?!
Mă plimb noaptea prin oraş să prind oamenii fericiţi la ananghie.
Câteodată îi încolţesc eu, câteodată strigă ei după ajutor. Fug repede şi îi salvez, le dau lovitura finală să moară uşor, ca în visele romanticilor – iubiţi şi rupţi în două. Ultima dată am salvat lipsa de imaginaţie a unor disperaţi dornici să facă ceva nemaivăzut cu o mireasă beată în mijlocul unui oraş mic, de provincie – locul cel mai pervers într-o lume de oraşe mari unde toţi se cred unici. Orbecăiau

cu mireasa într-un Olcit şi încercau să o uimească. Aia beată, striga aproape inconştientă „Pulă băieţi, vreau pulă!” iar ăia râdeau ca maimuţele în lapte sugrumându-se cu laţul umed al prieteniei. Când am văzut criza am sărit să mai salvez ce puteam. Le-am pus cinci sute de euro sub bot să mergem în primul bar să fută orice vor ei, idioţi trişti, împăiaţi cu toate lipsurile pământului. Am luat mireasa cu noi şi ne-am proptit într-un striptease să ne cunoaştem mai bine. În timp ce cavalerii gardieni ai miresei „furate” lingeau sfârcuri impertinente de curve à la bară, eu am strecurat prinţesa afară şi am condus-o pe jos spre locul unde soţul se căca pe el că îi pasă de pizda transpirată cu care avea să trăiască până îşi dorea moartea. Beată ca un papagal verde, mireasa mă vroia ca pe respect. I-am descoperit sânii, futut două palme şi strâns-o de gât să mă vrea şi mai tare. E uimitor cum pula scoate ce-i mai bun din femei! Când am ajuns în faţa restaurantului unde nuntaşii ei petreceau cu friptura în maţ, am întins-o ca pe femeia mea pe capota unei maşini şi am luat-o la întrebări despre soţul ei, în timp ce în curul gol deja mă strecuram sub rochia ei mare şi îi răscoleam zestrea. Printre gemete orice răspuns pare ultimul, dar când eşti în mireasa altcuiva la câteva metri de sute de nuntaşii care ţin cu mirele şi cu restul lumii, ce şanse ai

să-ţi pese, băiete? Când fuţi poţi oricând să-ţi pierzi viaţa, darămite să iei bătaie... Iubirea e cea mai mare provocare dacă nu e a ta, dar eşti adânc înfipt în ea. Respect tot ce mişcă, mai puţin bărbatul alteia.
Mireasa beată se sfâşia la fiecare orgasm şi îşi rupea rochia în bucăţi.
Imaginea ei căzând pe scări în mijlocul restaurantului unde al ei zbiera în gura mare „Unde mi-e femeia?” la proştii care, după ce au ejaculat precoce într-unul din vaginele de striptease, au intrat în panică....hmmm, imaginea ei era orgasmul meu.
Trecătorii scoteau telefoanele şi luau smalţul momentului nostru suprem.
Muriţi în flăcări! le strigam, iar ei fugeau în spatele maşinilor filmând momentul.
Mireasa era totuşi femeie – când am intrat în ea a zbierat după prezervativ. Eu am zis da şi am ridicat-o din cur pe capotă. Dacă eram norocos, poate le făceam şi un copil proaspeţilor însurăţei. Creşteţi o nouă speranţă pentru omenire! Eu o să mor, dar nevoia va rămâne.
Când am ejaculat am auzit undeva în rărunchii realităţii:
„Uite mireasa!”
Când eşti copil şi furi cireşe e imposibil să nu auzi măcar o dată „Hoţul!”.
Douăzeci de ani mai târziu tot în cireş eram, dar cu mireasa altuia. Morţii mă-sii, cine sunteţi voi să îmi răpiţi mie mireasa?!! Dar, când am văzut că zece bărbaţi aleargă spre centrul meu de greutate înfipt în mireasă, am înţeles că una este luna şi la fel şi pula. Am zis „Săru’mâna!” miresei şi am luat-o spre munţi, oriunde or fi fost ei. Unii dintre ostaşii mirelui s-au ţinut după mine, dar orgoliul meu era mult mai iute. Pierdut printre blocuri am prins dimineaţa în drum spre hotel. Cum orice capodoperă mai cere o ultimă privire, am trecut pe lângă restaurantul unde poliţia interoga martorii. Doar că eu eram prea arogant pentru a trezi suspiciuni.
Mireasa era pe un scaun, leşinată, mirele zbiera la poliţişti, cei doi proşti fatali plângeau şi îi cereau scuze mirelui.
Iubirea nu ar trebui să implice femei, doar capodopere. Aici greşim toţi.

Raluca, elogiul vomei

Sunt un mincinos. Sunt cel mai mare mincinos. Zic fiecăruia ce vrea să audă pentru că nu mă interesează nimic. Sunt indiferent, hedonic şi leneş. Am avut noroc şi acum mă feresc de ghinion.

Mint. De fapt spun poveşti. Dacă mă întrebi ce-am făcut aseară îţi zic ceea ce ai vrea tu să faci. Adică am mers la film (tu nu prea apuci să mergi), am mâncat bine înainte (singurul loc în care mergi e La mama) într-un restaurant libanez unde am cunoscut o chinezoaică cu care mă văd mâine seară (tu ştii unde e China şi câteva bancuri despre).... Şi uite aşa mă obligi să am o viaţă interesantă pentru că tu nu ai. Pentru că, dacă ti-aş spune că m-am uitat la tv până la 3 dimineaţa singur şi cu bere la cutie, nu m-ai crede, ai zice că mint şi că de fapt am chemat curve asortate pe culori şi le-am ars ca pe bobine.

Stau cu orele în cafenele singur şi privesc cupluri fericite care îşi

mâzgălesc unul altuia săruturi în public şi mă gâdilă doar un gând: cum să îi termin ei pe faţă şi lui să-i tai calea la semafor când se chinuie să bage în treapta unu.

Dorm cu zilele şi nu am habar de lume. Mă sună unii sau alţii şi mă prefac că sunt bolnav - cum altfel poţi justifica vocea de somn la trei după-amiaza?

Merg în restaurante şi fac pariu cu chelnerii că nu vor reuşi să aducă mâncarea în cât timp zic ei. Câteodată îmi place să dorm în maşina parcată dracu' ştie pe unde. Fie aproape de un bar, fie de o facultate. Unele vor să alăpteze de dimineaţă sau să-şi schimbe gustul. Ultima oară am adormit în faţa unui spital. Raluca tocmai mergea să îşi ia rezultatele la un test HIV. I-am cerut o ţigară şi a buşit-o plânsul. Aşa am cunoscut-o. Obiectivul ei în spital m-a excitat în ultimul hal. Proaspăt trezit, şifonat de bancheta din spate a maşinii şi cu ochii decojiţi, ce gând poţi avea decât să faci sex cu o posibilă bolnavă de sida?

I-am explicat foarte clar că starea ei mă excita peste măsură şi că vreau să o invit la un pahar de vin, un mic dejun sănătos şi apoi să o ling, pătrund şi aduc la orgasm după care vin cu ea să aflăm rezultatele. Nu sunt disperat după sex, dar o asemenea ocazie se compară doar cu situaţia în care ţi se dă şansa să îţi alegi numerele la loto direct din aparatul de extras. Raluca intrase în panică dupa ce a aflat că un striper cu care s-a culcat spontan într-o seară de club era căptuşit cu sida. Deşi folosise prezervativ, Raluca era atentă cu familia ei şi nu suporta gândul că şi-ar fi putut infecta soţul, copiii, câinele şi tacâmurile din argint. Dar cum Raluca era croită şi trăia spontan, accidente ca ăla din seara în club cu striperul şi dimineaţa la hotel cu mine nu îi garantau un final fericit...

Am avut o dimineaţă extraordinară. Mic dejun, vin roşu, Raluca înghiţindumă cu foc precum calul lui Făt-Frumos înghiţea jăratec...Dacă mi-era teamă c-o să iau bănuieli? Mic-dejunul e cea mai importantă masa a zilei, totuşi.

Sexul cu bolnavii fatali, reali sau închipuiţi, e catarhic. Pentru ei nu există limite în pat. Nu o să auzi de la ei nu vreau, nu pot, mi-e frică... Ei îşi trăiesc fărâma de plăcere rămasă disponibilă pentru gaşca lor. Raluca se temea de ce-i

mai rău, şi cum sexul nu are părţi rele dacă nu eşti gravidă în luna a noua, am

avut parte de mic-dejunul campionilor: sex, sex, sex.
Apoi am mers să luăm rezultatele. Raluca era sănătoasă tun. Când a înţeles cât de mult mai are de trăit şi aparent bine, a vomitat. Prea multă responsabilitate brusc: avea o viaţă de trăit. Iar ce făcuse cu mine de dimineaţă nu intra în planul de management al unei vieţi de femeie tânără. I-am propus o muie la prânz, dar a fugit ca friptă. Nici numărul de telefon nu am apucat să i-l cer. Am plecat spre casă şi, după un duş fierbinte, am adormit în pat.
Vă întrebaţi ce s-o fi întâmplat cu Raluca? Ştiu doar că în dimineaţa aia am muşcat-o atât de tare de gât şi spate că sigur va trebui să dea explicaţii de no să-i ajungă voma.
I have a beautiful mind.

Andreea, fiica mamei ei

Tristeţea e ca o măslină într-un pahar de vodcă bună. Aşa cum o măslină îi dă lichidului transparent un punct de sprijin, o ţintă vizuală, astfel acţionează şi tristeţea asupra vieţii umane: o strânge într-un punct vizibil, unde o poţi înţelege şi analiza, dar în nici un caz aprecia. Esenţa unui pahar de vodcă e fals deraiată spre măslină, aşa cum viaţa unui om trist capătă înşelătoarea culoare a irosirii. Dar cum zic puşcăriaşii condamnaţi pe viaţă, „Dacă ar fi s-o iau de la capăt, n-aş mai purta hainele astea...”, orice om trist are încredere doar în ceea ce simte şi în nimic altceva. Încercările omenirii înconjurătoare de a-l „salva” din ghearele acestui sentiment unic şi printre puţinele autentice (iubirea nu e unul dintre ele, pentru că e speculată de industria publicităţii, ca şi foamea, care nu e umană, ci doar naturală) trezesc în cel „ajutat” o dorinţă nebună de a fute, dormi, fute din nou până se face seară - pofta de indiferenţă, nepăsarea faţă de ceilalţi şi durerile lor imediate.
Deloc trist, dar plin de pofte le-am descoperit pe Andreea şi mama ei, căreia tot timpul îi ziceam „mama Andreei” ca să am erecţie instantaneu. Ele

iubeau pictura, pictorii, muzeele şi pensula. Aveau mulţi bani munciţi uşor de tatăl şi soţul decedat de curând de cancer. Libertatea familiei era acum în mâinile mele. Urma să le fiu cap pentru câteva episoade şi să am grijă de viitorul lor la care eram atât de indiferent.
Tatăl – soţul avea, viu fiind, încredere deplină în mine, pentru că nu i-am vânat nici fiica, nici soţia, deşi ocazii au fost multe. De ce să mă complic inutil când răbdarea e cel mai bun afrodisiac cu nevasta şi fiica unui bolnav de cancer pus pe treabă. Aveam teribila impresie că măcar una dintre ele avea aceleaşi aşteptări ca şi mine, ceea ce era un adevărat semn de respect pentru un om în viaţă. Moartea poate fi periculoasă dacă nu ai răbdare, dar în cazul nostru era în plan.
Chiar în ziua în care tatăl şi soţul a murit, ambele m-au sunat, separat, să îşi deplângă soarta şi tacit să mă invite să le ascult murmurul vaginal, şoaptele vieţii, ciripitul din adâncuri... Ştiam că momentul nostru va veni, când podelele se vor strânge sub pat de groaza a ceea ce vom face împreună, poate în trei dacă nu câştigă nimeni la loto săptămâna asta. Sufereau amândouă, fiecare uşor cu o treaptă mai sus decât cealaltă şi ambele aproape deloc. Moartea soţului era

aşteptată, cea a tatălui nu prea conta. Soţia murea după un dram de pulă - soţul nu mai putea de mult timp, cancerul îl făcuse eunuc. Fiica în schimb era doar frustrată că eu nu îi acordam destulă atenţie din cauza tatălui ei. Pentru ea atenţia mea se cântărea în şedinţe umeri-craci, căci avea picioarele destul de lungi să ajungă şi la umerii alteia.

Dar de ce mă vroia văduva? Când sunt în preajma femeilor pe care le-aş fute şi cu diaree, dar nu mi-e permis sau nu-mi permit, eman un respect şi o politeţe şcolită în lumea bordelurilor scumpe alături de profesori universitari, politicieni şi fese bisericeşti. Roma, Paris, Stocholm, Moscova, sunt oraşe unde nu muzeele te învaţă despre istorie. Când intri în cel mai elitist bordel al unui oraş înţelegi de unde vin mâncărurile alese, pofta de război, jazz-ul, vinurile, aroganţa sau indiferenţa: toate sunt clocite la umbra unui sân, în adâncimile unei pizde sau în căldura unui cur mic, firav, plin de fapte şi personaje ca o carte de istorie. Beethoven niciodată nu a sunat mai bine ca la 3 dimineaţa pe culoarul

unui bordel din Moscova unde gemetele ieşeau curioase pe sub uşă. Sonata Lunii în boxele discrete acoperite cu catifea roşie şi zeci de femei contracost sub burţi, coaie, cururi, guri, pumni, picioare de bărbaţi, singurii dispuşi să plătească pentru tot ce e bun în Univers. Micul dejun într-un bordel poate fi unica experienţă de socializare adevărată în viaţa asta scurtă. Doar cei curajoşi, care au venit acolo pentru loc şi nu doar pentru curve, fugind de o nevastă botoasă, au bucuria şi asimilează desfăţul unei astfel de privelişti. Untul din care câteva ore mai devreme ne înfruptam cu poftă să ne împrietenim cu Regele Anus al acestor creaturi născute pentru a face din pulă un loc de joacă pentru toate vârstele, acum zăcea inert pe masă, dând bucurie unor guriţe bucuroase de lumina zilei.

Mama şi fiica: asta era promisiunea unui mic bordel personal. Eu, clientul deghizat în utilaj de consolare, atrocitatea emoţională supremă, unghia în gâtul celor ce trăiesc pentru nevastă, copii, nepoţi, bănci. Când voi fi falit şi-o să mă bată gândul să cer ajutorul, lubrifiantul ar fi singurul prieten la care aş apela: câteodată cele mai mici cururi compensează pentru cele mai mari pierderi, chiar şi financiare.

Ochiul meu magic avea următoarea viziune: undeva la ţară într-o vilă luminoasă, fără vecini apropiaţi, eu, Andreea şi mama Andreei goi într-un pat mare, cu lenjerie albă ca în filmele bune, ele două legate la ochi hlizindu-se ca focul de artificii, iar eu sărutându-le când pe una, când pe cealaltă, niciodată în ordine sau previzibil. Şi, deşi ele ar crede că Anotimpurile lui Vivaldi se aud din nişte boxe de import, nu ar şti că lângă noi în dormitorul imens munceşte de zor o echipă de muzicieni care storc pe rând Toamna şi Iarna din corzi. Iar când mama Andreei ar striga în gura mare „Mai tare, mai tare!” eu i-aş face semn vioarei prime să se apropie de urechea nesătulei în timp ce aş umple cu pulă fiecare pauză dintre sunete, acolo unde se aude muzica.

Cum să procedezi cu două ahtiate după pula ta? E riscant să presupui că vor fi amâdouă de acord să stea la coadă una după alta privind cu poftă cum pâinea dospeşte. Sexul în trei e deosebit, dar cere atenţie şi supliment de

concentrare, plus destulă generozitate din partea femeilor. Ceea ce încă nu ştiam despre eroinele mele, aşa că le-am compostat pe rând.
Andreea era o fire apatică, dar plină de gânduri perverse, spre deosebire de mama ei care ar fi supt şi streşina casei pentru experienţa în sine. Andreea aproape că plângea la fiecare futai, îşi lua degetul în gură şi aştepta parcă să o şterg la fund, cu aceeaşi intimitate şi dezinvoltură, câteodată deloc feminină, doar pedofilă. Iar eu nu sunt pedofil: îmi plac femeile care arată ca nişte copii, dar au experienţa unei rachete sol-sol. Fut minore pentru că am prea multe curiozităţi, dar niciodată copii. Nu mai am loc de alţii.
Andreea nu e un copil, ci o super-pizdă care şi-a descoperit feminitatea şi o dă foarte greu. Chiar dacă mă vroia în draci, nu se lăsa, vroia de la mine mai mult decât de la ceilalţi (luase startul la 16, se antrenase haotic pana la 18, ceea ce era în limitele sociologice). Vroia un soi de bărbăţie pe care îl idealiza, dar îl găsea foarte greu printre vampirii de cluburi. Vroia un bărbat care să se culce cu ea din dorinţa de a o degusta, sărbători, canoniza, nu fute, trece pe răboj, cunoaşte în curul gol. În toţi există nevoia de a cunoaşte trupuri goale, a petrece timp în organele cuiva frumos, interesant, o pizdă arogantă dacă se poate – dar în foarte puţini creşte ispita unei opere de caritate, a unei capodopere sexuale, a unei deghizări a pulei în pensulă şi a pizdei în pânză. Perfecţionişti sunt puţini, şi doar aceia sunt bărbaţi. Restul îşi aşteaptă raţia de futut săptămânală de la Dumnezeu sau de la nevastă, care o fi mai puternic. Nu despre performanţele fizice vorbesc – e drept, sunt unii care îi dau în buci prinţesei până leşină şi merge direct în rai, dar ăla e ca şi mecanicul de serviciu, vor rămâne în amintirea lor ca Dr. Mengele al fututului. Eu vorbesc aici de Michelangelo – acela care ştie că va fute veşnic pentru că oamenii nu au de ales, nu se grăbeşte nicăieri, adulmecă totul şi priveşte cu ochi buni orice capelă, gata să o facă Sixtină. El pune nevoile ei spirituale deghizate în pizdă mai presus de orice. Cele mai multe femei se fut pentru că au impresia că a trecut mult timp, ca şi cei mai mulţi bărbaţi, dar acelea care înţeleg că a respira înseamnă a te fute sunt cele norocoase, care merg cu flirtul pe bot zilnic la muncă, la grădiniţă, la ginecolog.
28
To live is to fuck.
Asta e suma tuturor nevoilor. A fute e verbul suprem: a penetra e soldatul credincios acestuia – vreau să îţi intru în cap, în cur, în suflet, în amintiri. Şi apoi pot să mor. Am nevoie de aer, de apă, mâncare, adăpost, ocupaţie ca să fiu în viaţă, să exist, dar ca să trăiesc trebuie să fut. Cât mai mult, mai întortocheat, inedit, diferit... Vrei nu vrei, ajungi să fuţi, depinde de tine cât de mult vrei să-ţi trăieşti viaţa.
Mă piş pe ea carte, plec să dau o muie...
...În cazul femeilor e diferit. Ele trăiesc cu adevărat când primesc de la un singur bărbat cât de la cinci odată. Iar ceea ce le trebuie nu e greu de dat, dacă vrei să-ţi dai viaţa, băiete...
Primul futai cu Andreea a fost ca într-un film de Fellini. Amândoi goi în maşina mea cu geamuri fumurii parcată duminică dimineaţa în faţa unei biserici, asta pentru că după futai vroia să meargă la mormântul tatălui ei să o vadă pentru prima oară fericită. Nu ştiu dacă era nebună sau aşa ar trebui să fim toţi,

dar tot ce făcea mă excita masiv. Babele ieşeau din biserică şi maşina se legăna ca o gondolă pe valuri de pulă. Când s-a apropiat de orgasm a început să mormăie Tatăl nostru. Am deschis ochii mari şi mi-am zis, „Dacă e multiplu, Dumnezeu există!”. La nevoie rugăciunea se cunoaşte, precum şi respectul faţă de cei ce te pot ajuta. E măgulitor să vezi tinere în pulă invocându-ţi numele, nu? De aia o fi Dumnezeu atât de orgolios, şi mie mi s-ar urca la cap după clipe ca astea.

Orgasmul venea zguduind maşina ca pe ţâţe. Andreea cu degetul în gură, ochii închişi şi rugăciunea pe buze gemea de îmi venea să deschid portiera maşinii să fie toţi martori la zbuciumul micuţei... Uite şi orgasmul fetei: i-a sărit degetul din gură, Tatăl nostru s-a rătăcit printre dinţi, s-a arcuit de spate ca o panteră în vacanţă şi a gemut din tot corpul atât de puternic că trecătorii au sărit speriaţi de lângă maşină. Orgasmul meu nici n-a mai îndrăznit să scoată capul în

faţa unui asemenea spectacol. Dar eram uniţi în faţa Domnului, la poalele bisericii, pulă-n pizdă în altarul iubirii aproapelui... Amin?! Încă nu.

Cu mama Andreei a fost mai puţin spectaculos, dar vârsta femeii denotă şi gradul de pragmatism al futerii. Femeia care ştie cum funcţionează şi la ce e bună o pulă, nu mai vrea decât cinşpe minute de tandreţuri, apoi futai ca la uzină. Eşti acolo să o vindeci, nu abureşti ca pe fata mare. Îi dai sau ţi-o iei. Îl are sau ţi-l smulge. Aşa că i l-am dat. Ba mai mult, i-am lipit şi vreo câteva palme de bot.

„Abia aşteptai să moară ăla să-mi sari în pulă!” îi zic cu palme peste bot.

„Dacă nu erai tu, era altu’, nu fi prost...”

„Norocul meu că ajung să fut văduvele prietenilor morţi...” şi încă o palmă.

„Decât să le fută un străin mizerabil mai bine le babardeşti tu şi rămâi prieten for ever. Hai, pe la spate!” şi se răsuci ca un arbore cotit în inima motorului. Era cu spatele la mine şi se dădea cu capul de perete. „Scoate-mi pula din cap să-mi pot trăi viaţa!”, zbiera la mine ca apucata, „Dă-mi-o până mă refac, până mă simt din nou femeie! Dă-mi-o!”

Atunci mi-am dat seama că doamna nu avea nevoie de un futai să-şi revină, ci de un pumn în bot să simtă durerea, să poată să-şi plângă soţul după care nu vărsase nici o lacrimă. Cu ea terapia prin pulă nu mai avea efect pentru că durerea era prea mare să se bucure de libertatea oferită de moartea celui drag (este libertatea cel mai greu se suportat, libertatea obţinută în cel mai natural mod, adică nu avem de ales în faţa ei, moartea eliberează un loc lângă noi, în inima noastră, fără vreo explicaţie sau motiv anume – cineva drag ţie moare, descurcă-te, ieşi, fute-te, abuzează, noi aici în Rai vrem să ne distrăm pe seama ta, hai, fă-te praf!). Când femeia confundă fututul cu electroşocurile, fugi. Pula rămâne cea mai bună terapie pentru dureri minore, lipsa de încredere în sine, isterie, menopauză, dar niciodată nu va topi durerea după un mort drag.

Ziceam că un pumn în faţă ar fi rezolvat problema femeii care acum confunda disperarea cu lipsa de pulă. Cum eu nu le confund niciodată, am ales: am pocnit-o direct în gură cu un pumn dat din datorie pentru prietenul meu. A căzut lată, leşinată, plină de sânge. De mâine avea să-i fie mai bine, iar în câteva

zile vom putea să ne futem în draci cu ceva mai puţină durere de anihilat, deci pe măsura pulii. Poate chiar cu Andreea de-a dreapta mamei, în timp ce eu gustam din sufletul ei trist deghizat într-o pizdă voluptoasă, plină de personalitate.

Gemea mai relaxată acum, cu fiica de mână, se simţea într-un soi de siguranţă, cineva drag (şi priceput) avea grijă de ea şi nevoile ei. I-am răscolit sufletul cam o oră, apoi am avut grijă ca Andreea să-şi guste mama prin intermediul vârfului meu, apoi mama să-i arate fiicei câtă valoare are pula, nu contează vârsta gurii în care ajunge. Un corp frumos, conturat la sală şi în ochii pofticioşi ai tuturor bărbaţilor care o înconjurau, asta era sursa bucuriei sexuale pe care o trăia mama Andreei acum. Chiar şi fiica o privea cu o plăcere nebună, de care nu o credeam în stare. Îşi iubea mama şi îşi dorea tot ce-i mai bun pentru ea. Când am intrat în ea, mama Andreei a gemut precum a făcut şi fiică-sa la orgasmul din faţa bisericii. A privit-o pe Andreea, apoi m-a luat în braţe şi m-a strâns cu toată puterea. Andreea ne-a cuprins pe amândoi şi ne cântărea fiecare penetrare, ca şi bijutierul, să fie sigură de calitate. Nu era nici o îndoială, mama Andreei primea o pulă la fel de săţioasă precum primise şi Andreea... Cum durerea încă mai dădea ture prin mintea şi corpul mamei, am pus-o pe Andreea să o strângă de gât până trag clopotele. Ochii îi ieşeau din orbite, orgasmul clocea sub noi, Andreea gemea de plăcerea de a-şi strânge mama de gât din dragoste, iar eu mi-am promis în momentele alea că măcar o dată pe an trebuie să încerc tandemul mamă-fiică. Deocamdată nu aveam de ce să îmi fac griji, urmau luni frumoase alături de cele două pizdulici înrudite. Dar acum trebuia să terminăm toţi trei ca în basme.

Mama Andreei se sufoca, îi ieşea orgasmul prin pori, Andreea era deja călare peste ea cu fundul spre mine, eu cu gura în tinereţea Andreei şi cu pula spărgând stânci în pizda mamei ei. Eram un carusel aproape de orgasm: mama Andreei a spart gheaţa şi a urlat înfundat ca avalanşa, în strânsoarea fiicei ei... Andreea, plină de limba mea, a bubuit de plăcerea trăită de mama ei şi a gemut lung ca o frână inutilă pe malul prăpastiei... iar eu am ejaculat cu certitudinea că există Rai, dar numai pe pământ, în rest e inutil.

Menirea bărbatului în viaţă e să se înconjoare de femeile altora. Aşa controlezi comunitatea. Şi doar aşa te fuţi nemaipomenit, după cum scrie aici...

Laurenţia, virtutea anală

Eu fut în cur pentru că ăsta e adevăratul futai. Restul e doar sex, dragoste, impotenţă. Când fuţi în cur însă eşti bărbatul ei, ea a ta şi curul singurul martor al legăturii dintre voi.

Poţi fi un străin, dar atunci când îi intri în cur şi îi prieşte, femeia simte un suflet deschis spre ea în lumea asta ahtiată dupa pizdă.

În cur stau mistere nescrise, nespuse, aparent neimportante, dar care tânjesc să fie trezite. Monstrul anal e cel care sperie îngerii când încearcă să se pogoare peste îndrăgostiţi.

Îmi place să fiu în curul femeii tale, pentru că tu nu ai curajul să te impui nici măcar în pizda ei urâtă. În cur eşti bărbat sau nu eşti deloc. Viaţa nu iartă ezitarea, intimidaţii şi laşii anali. Analul nu e pentru oricine, dar se poate cu orice

femeie, oricât de a dracului se dă ea şi hotărâtă să nu deschidă porţile sufletului prin cur. Ia-o de gât, fii curajosul care se comportă ca un violator, dar e nimic mai mult decât bărbat cu femeia care aşteaptă un semn divin că o nu o să fii tatăl copiilor ei. Odată ce ai intrat în curul smeritei să ştii că nu mai pupi cămin cu dânsa. Copiii şi dragostea nu încap în acelaşi cur cu tine. Când ai intrat în curul ei ai spart bula iluziei paternale în ce te priveşte. De aici laşitatea masculină: preţul analului stă chiar în curul ei - acolo ţi se coace viitorul pe care tu îl vei simţi, vedea, gusta. Cât de proastă o crezi încât să îşi mai închipuie că după asta tu nu vei fugi sătul şi luminat precum căpiţa de fân?

Femeile se feresc să îţi arate viitorul alături de ele. Corpul şi mintea femeii ascund tot felul de monştri care în timp se vor năspusti asupra noastră. Fute-o, dar nu o lua de nevastă, nu-i fă copii, casă, rate la bancă. Vei fi devorat. Chiar nu înţelegi? Atunci fute-o în cur şi acolo vei vedea unde-ţi va fi locul în scurt timp. Vei simţi gustul, forma, textura şi adâncimea dezastrului tău ca bărbat.

Dai o muie şi te crezi stăpânul plombelor? Eşti un prost dacă tu crezi că o pulă-n gură pune femeia la punct, de preferinţă nu G.

Înfipt în curul ei eşti căpitanul vaselor de sânge care dă buzna spre sfincter să vadă cine-i braconierul anal în vârf de deal...

Laurenţia e ca veioza: la îndemână, dar inutilă în afara unei singure poziţii - adică în cur, altarul bărbăţiei sălbatice. Am cunoscut-o la o vizionare de apartament. Vorbea atât de mult că aveam două variante: să sar pe geam în capul unei babe multumiţe de viaţa alături de câinele ei Puffy sau să îi trag două peste bot şi să o fut până scade piaţa. Timid la căzături, am ales cântecul pulii în negrul gurii...

Futu-ţi gâţii mă-tii de papagal în costumaş, treci în genunchi şi ia-mi personalitatea în gură până pun botul la faianţă, gresie şi nu dau în depresie! Azi fut în rime. Mă ţine.

33

Laurenţia are curul mare, mare. Intră pula mea şi încă două contracte de închiriere făcute sul... Am iubit gândul ăsta de cum am văzut-o. O vedeam goală, crescându-mi copiii făcuţi cu verişoara ei din Sicilia, măritată efemer cu un ţăran dotat în oi şi vile răcoroase. O mai vedeam jumulind puii fragezi numai buni de pus în sosul de smântână făcut tot de ea, săraca (rupe-i-aş pizda în patru să le ajungă şi apostolilor). Laurenţia, tu exişti sau eşti doar umbra curului tău mare şi îmbietor ca o farfurie zburătoare?!

Plin de îndoială am pus mâna pe curul ei mare şi mi-am zis cu voce tare să audă şi îngeraşii: "Ce pulă a mai fost pe aici, Laurenţia?" Ea mi-a zâmbit din ochi şi mi-a tras în gură o limbă modelul "te fut, dar cumpără dracului odată apartamentu' pulii". Atunci am continuat cu mânuţele mele educate să apese şi nu să numere. Un deget încrezut era deja în curul Laurenţiei. Altul se zbătea să intre, o mână în pizdă, un gând în pulă deja pregătea lansarea. Ce dracu' am, mă întrebam, fut din astea urâte, care vorbesc mult, care miros greu a parfum ieftin de muistă credicioasă marelui mire? Da, mă, fuţi proaste cu curul mare care vorbesc mult!

Hai să-ţi explic cât de mult vorbea asta.

Dacă Isus ar fi fost chemat să o salveze pe asta de la moarte pentru că avea sida de mai multe tipuri şi ar fi intrat în căsuţa dementei şi s-ar fi aşezat pe patul apucatei şi ar fi întrebat-o simplu, bine intenţionat, vegheat de Tatăl...atunci ea ar fi răspuns:
"Mă bucur de cunoştinţă Isus. Îţi respect munca şi apreciez Tatăl. Cred în el, din respect şi consideraţie pentru ce face. Calitatea acţiunilor sale justifică (deşi aici unii ar crede că tu ai facut mai multe decât el, care invizibil fiind nu se conturează mundan cât să capete prestanţă imediată în ochii şi conştiinţa muritorilor - care, după parerea mea nu cred că sunt foarte convinşi de aspectul nemuririi spirituale veşnice..)... Sper că mă fac înţeleasă. Cum ziceam - calitatea acţiunilor sale justifică duritatatea sacrificiilor impuse peremptoriu şi absolut într-o serie de creanţe ----“

"Mai du-te fă în pula mea, băga-mi-aş muia în gâţii tăi de căcat pe moarte!!! Mori până te ia dracu...!!!"
"Nu intenţionam să îţi cauzez sentimente contradictorii, Isuse."
"Dacă mai scoţi un cuvânt îţi dau un cap în gură. Zi în morţii mă-tii ce te doare!"
"Absenţa unei candori în momente ca astea, cred că aici e problema globală a relaţiei tale cu lumea."
"Văleu, fuck me!!!"
"Semnele de exclamare insistente denotă coruperea emoţională activă."
"Taci, fă, în pula mea! Mori, du-te-n căcat!"
Dar pizda nu ar muri. N-am încredere în Isus că ar rezista până la capăt.
Dar eu am soluţie. Iei una bucată pulă, îi faci vânt în curul mobilierului sexual numit Laurenţia şi încerci să sugerezi un futai complet, deşi defect. Şi când fuţi mai apăsat în curul anecdotei, o auzi cum crapă cerul deasupra capului tău:
"Simt că aş putea să îţi vorbesc în pulă toată noaptea..."
"Dar nu e noapte încă."
"Oh, da, dă-mi un semn că simţi cum simt şi eu.."
"Oh, da, mi-ar plăcea să taci şi să îţi aud doar curul cum mă molfaie..."
"Lasă-mă să te iau în gură!"
Şi sare Laurenţia şi mă ia în guriţa ei smerită ca o sobă nefolosită.
Credeam că am închis un capitol, sau toată cartea chiar. Căcat - tonomatul iese din pulă şi împroaşcă:
"Aş vrea să îmi termini în cur şi să îmi păstrezi şi pentru gură ceva."
Dar taci, lua-te-ar...
O întorc şi îi intru iar în cur. Acum ştiam cum să fac: cum începea să vorbească îi pocneam una peste cur, cap, gură. Te doare, pisi? Să mă vezi pe mine când deschizi troaca verbală. Eşti insipidă ca un întrerupător, falsă şi

needucată ca o blană artificială. Nu mă exciţi, nu mă inciţi, nu te doresc, nu vreau să te mai văd, nu ştiu de ce te fut, dar e drept că mor să intru în curul tău. Fiecare frecare îmi dă ecou în pulă şi salivă în gură.
Ai un cur independent. Tu eşti urâtă şi proastă ca trecerea de pietoni, dar curul tău mă ia în braţe şi îmi respectă pula. În curul tău îmi pierd uşor

încrederea în pizdă şi talentele ei. Ştiu că dincolo de mine, în tine e doar căcat, parte importantă din tine. Vei fi pe mine până mă spăl, dar curul tău îşi cere iertare de pe acum.
Ce simte un bărbat când fute în cur o antipatică (nu neapărat urâtă, dar grav schimonosită de personalitatea de pişat cald)? Păi ce simte doctorul când operează pe creier o hoaşcă de optezeci de ani?! E mândru, dar victimă a compromisului etern specific lui Isus - e blestemat să îşi arate puterile în situaţii minore. Dar slavă domnului că am avut parte şi de alte *minore*...
Şi uite aşa călare în Laurenţia, dar cu mintea la mine, complet uimit de ceea ce fac, cum fac şi unde fac, cui fac e tot un drac - îmi veni să ejaculez. Van Gogh m-a învăţat o lecţie: dacă ai de pictat ceva, picteaz-o în gură, dă-o-n măsa...
Am luat pula din curul Laurenţiei aşa cum ia moaşa copilul şi i-l dă mamei. Priveam în curul Laurenţiei ca şi iubiţii apusul. Am intrat uşor în gura ei, ca în cinema după ce a început filmul şi mi-am făcut din maxilar un semn: "Dă-ţi drumul, umple-i dex-ul boarfei!". Aş fi gândit mai frumos dacă aveam timp, altă femeie şi complet altă viaţă. Dar Laurenţia primea ce era destinat doar ei, mama curului ospitalier, primadona înghiţirilor printre cuvinte, culmea virtuţii anale.
Normal că plină de sloboz şi colcăind ca o mămăligă la apogeu, Laurenţia voia să ţină un discurs:
"Mai ai? Aş putea să te înghit până leşini. Sperma ta are un gust incert, ca sosul dulce-acrişor de la chinezi."
Mi-am închis blugii, aranjat cămaşa, revenit şi am zis:
"Laurenţia, dragă... Apartamentul e prea scump. Dar îţi stă foarte bine în sloboz. Se asortează cu aberaţiile care-ţi tot ies pe gură."

Îmi doresc un muzeu al femeilor, un loc unde să urci pe pereţi diferite tipuri de femei şi să ţi le explice cineva. Laurenţia ar fi doar pentru adulţi, prototipul supravieţuitoarei după Apocalipsă, antidotul pentru Dumnezeu. Când mergi în Africa mai bine iei o porţie de Laurenţia: vaccinurile plâng în faţa ei.
Criza mondială cu o femeie urâtă
Sălbatec cum sunt, îmi place să provoc debandadă în lenjeria intimă a corporatistelor care nu se fut, ci implementează nişte sex, nu sug pula, ci au un team-building în gură, nu înghit, ci fac follow-up.
Îmi place clădirea în care domneşte operatorul de telefonie preferat. Aici am intrat acum câteva zile complet inspirat şi plictisit, cu strategia clară să fut ceva fustiţă corporate până la finalul zilei. Cu un zâmbet în bot ca şi cămila fix în mijlocul deşertului, înaintam pe holul lung cu ţinta în receptie. Cer la etajul operatorului, secţiunea business, cu aroganţa unui piept de leu.
În câteva minute eram deja printre angajaţii cu fustiţă şi ochelari negri umpluţi de nişte ochi educaţi să zâmbească şi să bugeteze din mers.
“Vreau o mie de abonamente de 1 an, cu limita de credit de 100 de euro pe lună. Cu cine trebuie să mă culc să primesc o ofertă bună?”

Toate fustiţele au râs lovite de unghia prostiei care nu crede că toate cuvintele dintr-o propoziţie sunt folosite pentru că era nevoie de ele.

“Pentru o sută de mii de euro ar trebui să îmi daţi şi un birou mic aici, cu duş şi veceu personal...”

Una dintre ele se ridică din grămadă drept şefa tuturor lenjeriilor.

“Dacă e vorba de o mie de abonamente în condiţiile descrise, atunci mă mut eu cu dumneavoastră şi aduc şi veceu şi duş.”

Urâtă, dar cu o personalitate de puţ cu apă rece, cristalină, şefa asta numită Evelyn mi-a trezit ursul din barlog, aşa cum numai o femeie care îţi vinde ceva din gură o poate face.

Gura nu e zonă periculoasă, dar completează fatal anumite părţi ale corpului de care şi Isus se teme. Urâţenia însă e un afrodisiac obligatoriu completat de alcool sau droguri. Mintea bărbatului atacă precum gorila orbită de gelozie, dacă alcoolul e suficient, lumina decentă şi ea te ţine în şah precum Gasparov.

Mi s-a pus pata pe această pomădată, pudrată, parfumată, dar urâtă.

Ţineam cont de toate condiţiile: am intrat în clădirea ăstora şi am cerut la mişto nişte servicii care valorau o avere. O ţinteam pe asta cu pofta arogantă a unui orb, flirtam din priviri şi cu subordonatele, iar asta o tulbura şi convingea că sunt serios.

Planul era ăsta: să le bag sub nas nişte garanţii de prin conturi, să petrec destul de mult timp delegând la telefon pe alţii care să încheie tranzacţia şi să vreau să am întrevederea finală cu managerul general pe România al operatorului ăsta năzdrăvan. Toate astea ca să o fut pe urâta care credea că face tranzacţia vieţii ei.

I-am zis urâtei că vreau să beau o cafea cu ea ca să aflu detalii neplăcute despre ce urma să semnez. M-a întrebat unde am parcat, i-am zis că azi nu

conduc, e sabatul pentru moldovenii ca mine, în schimb am comandat cinşpe taxiuri să defilăm în coloană până unde vrea pula mea de burlac divorţat.

Uite aşa s-au proptit nu 15, ci 20 de taxi-uri în buza clădirii operatorului meu preferat de telefonie. Au blocat circulaţia, enervat politiştii şi m-au costat o grămadă cele patruşcinci de minute de defilare. Corporatista era udă ca un pepene căzut din tir în curbă.

Oh, da, mami, scufundă-te în propriul suc pentru mine şi aerele mele!

Eram ayotallahul maşinuţelor galbene, Sigismund al aparatelor de taxat.

“Doriţi bon ştampilat de la toţi colegii, şefu?”

“Da, dar ştampilele le ia doamna pe curul ei tare... Da?”

Când am zis asta corporatista a înţeles codul lui Da Vinci: urma în cur, în gură şi implicit între ţâţe cu reluare în gura aia strâmbă, vulgară, dar cu dicţia lui Marcel Iureş.

Am urcat-o în hotel ca pe Maica Precistă în Bentley. Mai fusese pe acolo, dar numai la conferinţe şi meetinguri cu domni în costume pătate cu sloboz pe interior. Acum însă păşea ca regina în vârf de elefant.

Când merg la hoteluri de obicei trimit sms înainte de a ajunge la recepţie agentului meu de legătură să nu cad în mundan cu gestul de consumator de curvă prin care iei cheia şi femeia. Aşa, când descalec în bătătură merg direct la ţintă, de parcă ar fi propria mea casă cu sute de angajaţi. Toţi mă salută, nu cu

respect, dar cu invidia de care ai nevoie ca să o urci pe invitată în tavan.

De la un etaj anume toate ţi se văd pe faţă, gândurile pe care ai să i le infigi în cur doamnei. Pula nu are minte, dar are destulă personalitate să iasă prin toţi porii şi să intre în toate orificiile ei.

Am luat-o de mână, am lipit-o de pereţii liftului şi, cu pula băţ, i-am rupt cămăşuţa în care i se scăldau sânii cu bucuria că urmează să îi atingă cineva.

Urâtele nu au frumuseţe interioară, decât dacă aşa zice pula. Odată înghiţit de o urâtă, nu vei mai cunoaşte nici o teamă în univers, căci dacă ieşi întreg din pasiunea cu care urâtele îţi rostogolesc pula sub limbă, orice luptă dintre bine şi rău ţi se va părea spanac între dinţi.

La etajul nouă deja eram în pula goală în gura urâtei. Când s-a deschis uşa liftului şi un domn bine cu gentuţe în mână aştepta să intre, am înţeles diferenţa dintre a vedea un accident de maşină şi a vedea o urâta calare sub pula unuia de doi metri complet relaxat şi bucurându-se de viaţa în public: invidia. Secunda în care l-am privit în ochi pe acel biet martor caruia i s-au mai adăugat două domniţe, mama şi fiica bănuiesc, a fost îndeajuns să mă lovească zeul slobozului de pretutindeni, chiar şi din lift – am ejaculat cu o accelerare de 0 la 100 cum doar Ferari mai poate. I-am lipit corporatistei ochii de frunte într-un gest de grup: ea a ţipat uşor, ca mandolina scăpată pe jos, iar martorii au înghiţit amar, involuntar, în icnete de dispreţ amestecat cu uimire şi încântarea de a fi părtaş la bucuria altuia.

Am lăsat-o pe frugala corporatistă în genunchi, cu smalţul sărit şi cu onoarea între uşile liftului. Nimeni nu a urcat lângă ea în lift: sublimul este intimidant. Umilită de poziţia de femeie singură, dar încotoşmănită în spermă, nici lacrimile nu ieşeau cum trebuie din subţiorile ochilor. Dar tehnologia vine în ajutorul celui deposedat de orice urmă de mândrie şi, ca un ajutor divin, uşile liftului s-au închis.

Eu eram deja în cameră, cu wiskey în bot şi sufletul în rai. Sunt un om rău? Mai bine ţi-ai păzi femeia şi păstra părerile.

Jeni, fata de la Forneti

Of, Jeni, cu mac te rog, dar suflă în ele să prindă gustul respiraţiei tale sufocată de franciza care ţi-a intrat în piele şi îţi răsfaţă clitorisul cu arome fine, exersate stradal şi definite de ziua lungă de muncă!... Oooo, da, Jeni!

Jeni, tu cea care zilnic pui cu mânuţa ta podoabele forneti în pungile străine venite din depozite reci... Tu, care comunici prostului înfometat şi dobitocului cu pretenţii de elită cât costă cele 4 bucăţi fierbinţi de "cu vişine"...Oooo, tu, cu sânii tăi perfect cântăriţi şi puşi la înălţimea ochiului meu hulpav.... Când ţi-am cerut "cu mac" mi-ai zâmbit şi mi-ai spus că sunt primul din ziua aia care şi-a înfipt dinţii în macul săracul. Păi, da, că la ora 8 dimineaţa ce idiot şi-ar fi riscat dantura să apară la vreo sedinţă cu negru în zâmbet. Dar eu, cu banii în cont, îmi permit să zâmbesc şi Sfintei Maria cu brânză şi mac în dinţi. Amin!

Jeni mi-a trezit erecţia ca şi clopotul sătul dimineaţa. Nu-mi place sexul în

măncare sau măncarea ca pula, dar aromele forneti au ceva sado-maso în textură. Te invită să te frigi, dar pe mine Jeni m-a chemat altfel: hai să mi-o arzi. Iar al meu suflet dă din picioare ca iepurele lovit de tren când vede femei care muncesc să îţi pună pe masă.
Uite aşa am ademenit-o pe Jeni cu aroma banilor în afara cuştii "cu mac".
Am stat 4 ore în faţa cazematei parfumate ca să priceapă draga de Jeni că ori o fut, ori o speriu, ori e proastă şi habar n-are ce dracu' se întâmplă. Dar când pricepi, pricepi şi ce-ai de făcut.
Am mai venit o dată la balcolnul ei cu cântar în vârf şi i-am zis cum doar Romeo ar fi vrut să-i zica Julietei dacă scriam eu povestea: "Vezi hotelul? Las la recepţie o cheie pe numele tău în 15 minute. Urcă în cameră, dezbracă-te, fă duş, dar nu folosi nimic de spălat în afară de apă. Nu te şterge, nu te spăla pe dinţi şi nu folosi veceul. Apoi întinde-te pe pat cu faţa în jos şi aşteaptă-mă. "
În 10 minute Jeni butona liftul hotelului ca iepurele la doamna iepure. O urmăream din hol, ascuns după un paravan.
Fuga la duş, cânta sub jet. Fredona Shakira. Eu după ea, lipit de uşă şi de chiloţi. I-am luat hainele si i le-am mirosit. Duhneau a clasa muncitoare şi a navetă cu alţi muritori în pragul sinuciderii.
Duşul se opri, Shakira ba. Jeni era pe val.
A ieşit din duş goală, udă şi cu un zâmbet cât cărămida. M-au luat toţi fiorii când a sărit în pat cu faţa în jos şi cu picioarele desfăcute ca uşile bisericii.
În clipe de astea sunt tacticos şi rabd, fiecare gest e un futai în sine şi nici un cutremur nu mi-ar strica algoritmul.
Încep prin a-mi descheia primul nasture de la cămaşă. Stilul şi eleganta încep de sus. Îmi dau jos ghetele, şosetele, pantalonii şi boxerii. Apoi mă aşez la dunga patului şi observ pe lung construcţia doamnei. Clitorisul ud, fundul tremurând, chicoteli în pernă... ooo, Jeni!
Am sărit în Jeni ca hackerul în server. Urletul fetei de la forneti are ceva

unic: aşa a gemut Titanicul când i-a intrat gheţarul în pântec. Da, şi la mine se auzeau viorile. Căci fata de la forneti gemea pe note, ca privighetoarea electrocutată. Credeam c-o să leşine sau explodeze, aşa îi răsuna gura. Urla, gemea, scrâşnea...iar când s-a copt de-un orgasm am crezut...dar ce cred eu nu e important.
Eram deasupra ei, ea pe burtă şi eu în curul ei. Ca un geniu al deplasărilor sexuale, întotdeauna am lubrifiant cu mine.
Reiau: eu în ea, ea pe burtă. Jonglam în locaţiile sexuale cu iscusimea cârtiţei. Am simţit orgasmul venind şi am înţeles: era timpul să mă hotărăsc, Jeni era de serviciu.
Şi pac, orgasmul a început. Jeni s-a arcuit şi m-a ridicat ca pe cal, eu am prins-o de păr şi am adâncit-o înapoi în cearceaf la rândul meu cu un orgasm în aşteptare... Jeni mi-a expediat o contra din fund că am căzut din pat cu orgasmul în aer... Ejaculând ca o fântână arteziană în cădere, am tras-o peste mine şi răsucit-o spre pulă cu gânduri clare: "Cu gura, Jeni!"
Jeni s-a împotrivit, dar aşa sunt eu: nu prea ţin cont de clasa muncitoare şi i-am lipit cerul gurii de extremitatea mea sexuală. Un bărbat nu prea are opţiuni

când vrea sex oral post ejacum.

Am adormit. Jeni a dispărut, dar Forneti era peste tot.

Mi se făcu foame.

43

Când iubesc, fut mai rar...

Da, iubito, lasă-mă să te iubesc şi nu să te ating... Căci dacă pun mâna pe tine, urmează pula şi apoi umilinţa. Sunt ca Henric nr 8, dacă te fut, îţi vreau şi capul. De fapt atunci când mă fut mai bine aş vrea să te şi strâng de gât să mori cu orgasmul meu în pickup...

Dar cu iubirea e altceva: vreau să te văd, să te ascult, să te miros, urmăresc şi mai puţin să te ating. Desigur, te şi ating *sometimes*, dar să nu exagerăm, că poate se trezeşte monstrul dizgraţiei, sictirului şi al flegmei şi mi te uit cât ai zice "bag-o".

Sunt de o violenţă extremă. Nu dau, nu înţep, nu zgârâi, dar invit la plăcere, conversaţie plăcută, priviri inteligente şi gesturi fine, de amant fidel...după care privesc prin tine. Agresivitatea nu are de-a face cu violenţa, nu la mine. Eu te iubesc până la epuizarea ta. Te scutur de tot ce îi puteai da altuia şi primi înzecit înapoi sub formă de adoraţie. Şi eu te ador, dar atunci când dormi şi te crezi în siguranţă. Te pot privi toată noaptea, calm precum cancerul.

44

Dimineaţa te fut în draci, iar seara ochii mei sunt ca oceanul pentru naufragiaţi. În 24 de ore ai parte de o viaţă de om cu mine - te iubesc, fut, ador, uit. Te saturi şi renunţi să îmi mai baţi la uşă. Abia atunci înăuntrul meu creşte un cleşte imens care mă strânge până îţi bat eu la uşă. Intru în casa ta, în patul tău, te ţin în braţe, dorm cu tine, te privesc străin şi iar mor. Dimineaţa oceanul revine în privirea mea şi tu înţelegi cum sunt: niciodată al tău, al nimănui. Te iubesc, nu mă lăsa în patul tău...

Sunt un individ complex. Mă tem de atât de multe lucruri încât nu-mi mai pasă de nimic. Fuck it! Oricum mor, deci cine vrea să mă futǎ, să se grăbească. La mine iubirea are valenţe de suicid. De mic mi-au plăcut durerea şi prietenii ei. Fă-mă să îmi simt maţele în gură dansând şi o să mă ţin după tine până îmi vezi flegmă în ochi. Îmi pici, te îndrăgosteşti şi, brusc, uit că eşti om şi că suferi. Te calc în picioare cu emoţia unei betoniere. Respect orice sursă de durere pentru că doar aşa îmi găsesc liniştea. Plus că trebuie să aibă şi moartea un motiv să vină la un moment dat. Să mor fericit e precum sughiţul în apă.

Soţul unei tipe care îmi provoacă zâmbet la duş m-a prins înfipt în jumătatea lui mai bună. Desigur, eu nu aşa vedeam lucrurile, că doar nu am ajuns să îi fut femeia din vreun impuls gay. Doamna era atât de bună încât am riscat şi, în timp ce ăla încremenise în uşa sufrageriei lor frumos decorate (dacă sunt la oameni căsătoriţi în casă îmi place să explorez geometria sexuală a canapelei, bucătăriei etc...orice până la dormitorul conjugal - acolo să sufere doar ei doi), iar ea nici măcar nu ştia că soţul era acolo, mă strecurai ca şarpele dintre picioare în gură, numai şi numai pentru posteritate.

Şi pe când doamna mă iubea din gură, soţul leşina în pragul casei.

Of, Isuse, cum faci tu să fie lumea mai bună pentru cei plini de păcat!

Eram tot un zâmbet: femeia leşinatului mă înghiţea ca pe oxigen, dar mai

pasional, iar ăla se crăcănase dezinvolt pe podeaua căminului lor conjugal. Ahhhhh!

Când termini în gura cu care soţia îşi va saruta soţul mai târziu e ca şi cum ai câştiga la loto pe biletul altuia.

Dar tupeul vine din pofta de dezastru: odată terminat, mai vroiam. Eram tare ca piatra bine coaptă. Cine să fi stricat un asemenea decor? Plus că nihilistul din mine o caută cu lumânarea - vroiam bătaie cu orice preţ. Dar iată ce s-a mai întâmplat...

Am invitat-o pe doamnă să geometrizăm canapeaua pe la spatele ei, al doamnei. Planul era să deraiem într-atât de la poziţia în care deocamdată nu îşi vedea soţul lat, precum luna în jurul pământului, până ochişorii ei întrezăreau săptămânile ce aveau să vină.

Şi cum ne-am mai iubit noi în zgura nopţii cu soţul leşinat ca un plic la uşă...

Bătaie nu am luat. Ăla nu s-a trezit în curând.

Dar eu am insistat. Tot răzbind în fundul doamnei mi-am zis: de ce să nu mai capăt nişte experienţă de viaţă? Şi uite aşa am legat-o la ochi şi am tras-o cât mai aproape de consortul ei.

Hmm...dragii moşului. Ori ăla era mort, ori nu avea curaj să deschidă ochii, dar eu m-am futut ca zimbrul pe vremuri. De parcă un înger milostiv o atinsese cu jordia, doamna ţipa de parcă eram eu în spatele ei. Înfloreau muşcatele în fereastră de atâta bucurie. Eram cu un ochi călare pe ea şi cu unul îi luam pulsul leşinatului. Aşa cum îi stă bine unui om grijuliu.

După ce ne terminaserăm unul pe celălalt ca apa din puţ, am ademenit-o să se întindă acolo lângă el, încă legată la ochi şi pictată cu orgasm. Le stătea bine, soţ şi soţie, la bine şi la greu, în leşin sau orgasm, fiecare cu norocul lui, dar împreună precum efortul şi sudoarea. Iubirea dintre doi oameni nu are limite, dacă o întinzi cu ajutorul altora. Te întorci acasă proaspăt fututã de altul şi te cuibăreşti la sânul iubirii ca roata de rezervă în portbagaj. Îi miroşi statutul în aşternut, paşii pe hol spre baie şi cina pe buze. Dar în adâncul tău speri că şi el a dat limbi şi a răscolit o pizdă care exact ca tine se întoarce undeva într-un pat

conjugal doborât de greutatea a doi oameni care se chinuie să se iubească pentru că altfel s-ar omorî – ce altceva să faci cu un intrus în patul unde te crezi femeie sau bărbat şi când colo eşti doar soţie şi soţ. Ei doi erau acum pe podea, soţ şi soţie, ea transpirată şi mulţumită, el leşinat şi impozant ca un avort. I-am privit o clipă lungă în care ea încă îşi mai lingea buzele de sete, iar el era ca un chiparos în fundalul unui tablou urban. Iar eu am dispărut printre icnetele lui Amy Winehouse, care ne-a intrat în amintiri.

A trecut o săptămână de atunci. Nu m-a sunat, nu am sunat-o. Păi...e şi normal. Picasso îşi suna tablourile?!

Irina, fata cu care sunt trist

Când sunt trist cheltui cel mai mult. Ieri noapte am plătit cinci sute de euro pentru o frumoasă profesionistă. Sâni fermi, fese antrenate, gura tăcută, mâini

întotdeauna la îndemână, să ţi le înnozi în cur dacă ai poftă...
Am pus-o pe fată să-mi vorbească murdar. Nu prea i-a ieşit. Am scos un
volum de literatură erotică şi i-am dat să citească. Imaginaţia e cel mai bun
afrodisiac. După care am adormit. Când m-am trezit ea era lângă mine, aştepta.
O profesionistă aşteaptă două lucruri în viaţă: să termini şi să plăteşti.
Dar tot nu mi-era mai bine. Nu cheltui cu plăcere în România. De câte ori
merg afară am poftă să las bacşiş şi să uimesc pe toată lumea cu bunătatea
mea: taximetrişti, chelneri, curve. Odată în Veneţia am încercat să fac un
porumbel să înghită câţiva cenţi...aşa de darnic sunt. Dar când trebuie să plătesc
fomiştii locali mi se apleacă. Totuşi, să-i dam clitorisului ce-i al...
De unde compulsia asta de a fute tot ce prind, indiferent de preţ? Sunt
curios cum termină fiecare...cred (nu suntem toţi?!). Câteodată alerg după urâte
pentru că mă intrigă momentul ăsta în viaţa lor - cum or fi făcând în momentul

ăla. Pot fi mai urâte de atat? Am cunoscut femei care parcă mureau când intram
în ele. Icneau ca animalul rănit...iar senzaţia că fut o căprioară lovită pe şosea
mă impotenţa instantaneu şi singura satisfăcută era curiozitatea mea.
Altele în schimb sunt plictisitoare în pat ca o revistă pentru femei... De aici
şi plăcerea de a da bani profesionistelor. Oricând am poftă de urlete ele simt,
când vreau linişte primesc cea mai monahală felaţie, iar când cer gheare parcă
sunt violat de pantere.
Când să plece, Irina m-a privit dulce, aşa cum o face un controlor de tren
când te are la mână. Şi atunci mi s-a năzărit cum o să scap de tristeţe: o mai ţin
o oră să îi termin în gură pe terasă (locuiesc la 10). Ole!

Fata cu rotile
Sunt un om pur sânge. Fac toate păcatele lumii, le conştientizez şi îmi dau
satisfacţie precum crema de mâini. Mă implic în tot ce fac, fie sex, fie înşelare,
minciună, corupere, exploatare, şantaj, umilinţă, răzbunare, dar cele mai multe
probleme mi le fac singur când spun adevărul.
"Mă iubeşti?" mă întreabă sufleţelul care mi-a înghiţit tot ce mama mi-a
pus la pachet în ADN.
"Nu" îi răspund şi îi inund ochii cu lacrimi transparente, dar negre de
supărare.
"Iubesc timpul cu tine: sex, mâncare, filme, râsete, dar te-aş îngropa uşor,
cu lejeritatea şi profesionalismul unui aligator. Aş regreta că nu mai eşti, fizic
vorbind, aşa cum regret un loc de parcare bun transformat în statuie. Hai să ne
giugiulim!"
Ăsta e adevărul în starea lui înfiorătoare, dar suplu, direct, cu dinţii pe
sfârcurile falselor pretenţii. Să te mint, păpuşă? Să îţi motivez sexul oral ca să
dormi tu liniştită cu soţul în patul din zestre? Nu, baby. Dacă nu vrei cu mine, cu

siguranţă vrei cu altul, deci de ce nu şi cu mine? Lasă principiile, că nu-ţi stau
bine lângă eşarfa ta drăguţă. Eşti bună cu mine pentru că îţi place bunătatea la
amiază în pauza de prânz, între două şedinţe, cu un sandvici de cearceaf, pulă şi
gemete ca în vechea Troie. Oh, da, Troia!

Troia o cheamă pe fata cu mâini frumoase, antrenate pe scăunelul ei drăguţ cu rotile. Handicapul uneia, erecţia altuia (ca mine).

Am cunoscut-o aşa cum cunoşti toate femeile frumoase în viaţa asta de rahat uscat şi expus într-un muzeu celebru: dimineaţa. Alea de le cunoşti seara, le regreţi la fel de des ca şi rugăciunile pe care le faci.

Dimineaţa, Troia îi explica unei borduri cât de încăpăţânată e pe poziţia ei. Agresivitatea ei spunea ceva, înţeles poate doar de mine la ora aia: "aş da orice să-mi schimb viaţa, măcar pentru câteva ore".

"Lasă-mă să te ajut!" i-am zis, încercând să nu mă uit la sânii ei frumoşi, arcuiţi în spasme politicoase de încercările fetei de a învinge scările care ţineau loc de bordură. Mi-a zâmbit cum doar mamele o mai fac când le e admis plodul la facultate. Am simţit erecţia cum îmi scria numele în lenjerie. Am încredere că dacă e să mor pe stradă fără nici un act la mine, a mea (şi nu a altuia) va scrie totul despre mine.

Troia e o fată extraodinară: adică o femeie în toată regula. Nu face jocuri şi acceptă să fie fututǎ chiar dacă totul e doar o curiozitate ortopedică din partea mea. Dar cum scoţi în oraş o schiloadă? Niciodată nu mi-aş face probleme de cum să o examinez sexual, dar socializarea it's a beech.

E simplu. Îi dai întâlnire în restaurantul unui hotel dotat cu tot ce trebuie pentru nefericiţi ca ea şi te foloseşti de personalul din dotare pentru deplasări şi alte cele. Adică dacă se îmbată prea repede şi merge strâmb prin hotel apelezi la un drăguţ în uniformă să o remorcheze. Dar Troia nu numai că m-a băgat sub masă, dar m-a lăsat să mă caţăr pe utilajul ei şi să navigăm prin hotel ca doi oameni de ştiinţă în ziua marii lor descoperiri: ea sexy de scula pule în jur

precum Isus ologi, eu fără cămaşă, dar atent la toţi cei ce mă salutau. Ştiam, eram deasupra lumii într-un scaun cu rotile pilotat de o tipă mişto, cu sâni frumoşi, gură de televiziune şi mintea brici. Dacă muream acum, era potrivit. Tot ceea ce ar urma în viaţa mea oricum ar fi mai întâi muiat în rahat.

Troia mi-a arătat în noaptea aia cum să iubeşti fiecare muşchi pe care-l ai în corp şi cum să faci din fiecare mişcare prilej de orgasm. Mă uitam la reacţiile ei ca la Isus mergând pe apă, zâmbindu-le peştilor. Femeia asta gemea din priviri, fenomen întâlnit doar la secretarele versate care te primesc în gură prin ochi.

Nu s-a mişcat toată seara din scaun. Mă învârteam în jurul ei ca pământul după soare. Intram, ieşeam, mă roteam cu scaunul şi construiam mişcări greu de prins pentru un aparat foto ieftin. Cum am încăput amândoi într-un scaun cu rotile şi am avut parte de orgasme ca la curtea regelui Henric, doar Asociaţia Handicapaţilor Locomotor poate explica. Se ridica în mâini cu fundul în sus spre spatele scaunului şi gemea în jos ca Nadia înainte de nota zece, cu picioarele atârnând ca jaluzelele. Eu eram pe pat ţinându-mă de candelabru şi balansândumă

ca Romeo la balconul cui trebuie. Cirque de soleil, dar sub clar de lună... La un moment dat nu mai mişcam, doar priveam ritmul în care ea urca şi cobora din mine. Mă priveam în oglindă, eram ca un vultur care purta în gheare o tânără domniţă care gemea din cauza altitudinii... Eram unul dintre bărbaţii care ştiu că universul e infinit şi că nu se rezumă la parcări, poziţiile sexuale şi locul de veci,

dar omul nu va cunoaşte niciodată mai mult din el. Aşa că aduceţi la mine oloagele, surdele, crăcănatele, înşelatele, mustăcioasele, prea-strâmtele, prealargele,
dinţoasele, buboasele, stupidele, minorele, minorele cu copii, dar ţineţi deoparte hârcele ca Madonna şi tot ce înseamnă pui născuţi din chirurgia estetică, babe amfetaminizate cu limbă pe bază de motoraş care zumzăie când te iau în gură, bunici uitate în viaţă de doctori perverşi şi bine plătiţi, care aleargă după inimi tinere care bat invers şi sunt date afară din formaţie, pedepsite să numere pliuri de vegetaţie moartă pe corpuri de crocodil octogenar parfumat...
Oh, tu, oloaga mea dragă, toate necazurile universului mă îndeamnă la un orgasm cu trupul tău part-time, vreau să-ţi ejaculez în aură, să mă porţi cu tine şi în viaţa de apoi, acolo unde vei mânca doar copănaşe de pui... Sau mai bine

înghite-mă, să îmi fac poze în oglinda hotelului... Ahhhh!
Am picat lat lângă roţile femeii care m-a primit în lumea ei şi mi-a şters mintea cu buretele. Mi-a zis că nu vrea să mă mai vadă, ca să nu încep să mă tem de mecanismele ei moarte. Ştiam că aşa va fi. Acum a fost unic, data viitoare va fi doar "sex cu scaunul".
Am privit-o cum lua curbele prin faţa hotelelui, dispărând în soarele urban.
Era dimineaţă. Timpul să mă culc.

La Preoteasă

Prima excursie la Paris a fost de unul singur, într-un weekend în care nevasta cu care îndoiam paturile de câteva zile era la ţară cu soţul, îi murea mama lu' ăla şi avea nevoie de martori. Proust, eşti atent? Aşadar, eu o puneam în i grec pe nevasta unui preot care în cel mai bun moment al vieţii lui a caftit-o pe mă-sa aşa de tare că aia a mers în cârje toată viaţa şi toate astea de la o prăjitură de casă pe care nevasta cu pricina ar fi făcut-o în bucătăria mamei soacre fără voia ei; baba s-a făcut vânătă de draci şi i-a aruncat-o la porci. Imediat fiu-su a prins-o de păr şi mi-a dat-o pe hârcă cu capul de toţi porcii, pereţii şi apoi i-a făcut brânci pe scările casei. Baba a picat lată, şi-a rupt un şold şi pricopsit cu o cârjă. Acum murea de diabet şi fiu-su se temea să nu-l acuze lumea că ar fi strâns-o de gât. Important era că în aceste momente finale pentru mama lui, nevastă-sa mieuna în gând după o experienţă extraconjugală extraterestră. Să îţi spun şi de ce.
Pe doamna preoteasă am cunoscut-o într-o cafenea. Frumoasă în draci, cu nişte coapse care-i sărutau genunchii şi toţi bărbaţii din cafenea mânuţa. Buze aprinse, unduitoare ca mâinile pe spate după sex, cu o voce pătrunzătoare de saxofon. Eram cu spatele spre ea când am auzit-o răspunzând la telefon cu

„Îngroapă-l pe prost şi hai să mă iei de la Mall.” Hmmm, am auzit din peştera unde primul bărbat a înţeles că e mai bine să o vezi goală mai rar. Cum erau doar patru mese ocupate am plusat excesiv: i-am oferit managerului cafenelei să blocheze accesul în cafenea pentru jumătate de oră pentru nişte bani frumoşi şi să anunţe celelalte două mese că fac eu cinste dacă se cară imediat.. Cu respectul cuvenit a pus un scaun în uşă, le-a şoptit intruşilor afacerea şi în trei

minute toţi călăreau ieşirea. Vânatul îşi butona telefonul şi nu a observat nimic din toate astea. Calmul din cafenea era ca savana la amiază. Soarele strălucea în geamurile maşinilor şi în ochii mei, iar umbra mea avea forma unei erecţii solare. Un amestec de limfă şi andrenalină îmi clocotea în tălpi, mă simţeam ca astronauţii cu ditamai racheta sub cur. M-am aşezat lângă ea şi pe când să deschid gura în semn de pace aud:

„Dacă vine bărbată-miu şi te vede aşa aproape de mine, te bate cu patrafirul de uiţi pe unde să te caci!"

„Până vine el îţi schimbi numele în doamna Orgasm..." i-am zis cu mâna pe coapsă deja.

„Hmmmm..." zise iar bărbatul din peşteră, dar acum din gura ei.

Dacă nu vezi lumea ca mine e imposibil să înţelegi cum am convins-o să mi se elibereze în braţe. Nu sunt nici genial, nici urât, doar ştiu şi trăiesc după una din obişnuinţele naturii (natura nu are legi, nu e şerif): dacă miroşi o poftă oricât de mică în aer, cu siguranţă la sursă e ditamai nevoia de pulă şi de a se simţi femeie (ceea ce e simplu - cantitatea potrivită de tăcere cu aia de pulă şi aia de apreciere după, şi doamna e din nou femeie, poate concura cu fiică-sa). Româncele sunt idioate la capitolul semnale, abia după treizeci de ani se coc şi capătă tehnică, până atunci parcă sunt maşini abadonate care au rămas în pană de benzină. Nici bărbaţii nu sunt mai prejos: dacă se repede una spre ei urcă înapoi în copac să caute mere, eventual şi un şarpe care să îi apere. Mamele lor i-au învăţat prost, iar taţii nimic. În România e un accident că lumea se mai fute sau poate foarte mult alcool în joc.

După vreo douăj' de minute de tensiune sexuală la ambele grupe genitale, am hotărât că viaţa e prea scurtă şi orice hotel prea departe, aşa că am triplat

oferta pentru manager: să dispară toţi din cafenea pentru o oră, dar să îmi aducă frişca mai aproape. Capitalismul susţine pula, aşa că în cinci minute eram între picioarele preotesei într-un colţ ferit de orice privire străbătea prin ferestre. Sunt sigur că foarte puţini pe lumea asta au încercat prăjitura „preoteasa cu frişcă", dar credeţi-mă, limba voastră n-o să fie limbă dacă nu se îneacă într-o pizdă al cărui clitoris e împopoţonat cu frişcă în plină zi într-o cafenea unde lumea de obicei îşi măsoara disperarea cu restul oamenilor de la mese sugând apatic dintr-un pai înfundat într-o băutură prea dichisită pentru colonul celui ce o bea. Un clitoris are personalitate dacă stăpâna lui e ştearsă. Cu cât e mai expresivă domniţa, cu atât mai ascuns e clitorisul, ca diamantele. Dacă însă ea vorbeşte rar şi reticent, atunci clitorisul înfloreşte ca mugurii primăvara. Feminitatea, dacă nu se vede, bubuie în clitoris şi astfel creşte şi vrea în lume. Când dai de un asemenea clitoris înflorit devii un romantic incurabil şi doar la flori pe câmpie ţi-e gândul. Aşa era al doamnei preotese, o femeie neîmplinită în nici un fel, poate doar financiar, tocmai de aceea avea silicoane şi se îmbrăca precum un urlet, ca o fiţă de club. Sunt sigur că babardeli din astea de amiază avea săptămânal, dar acum chiar sărise calu'. Iar eu intrasem în curtea ei sfântă fără să pup mâna popii.

Niciodată n-ai crede că într-o cafenea poţi pune în aplicare anii de exerciţiu din cluburile de striptease, dar realitatea e umitoare. Trebuie doar să uiţi

că oricând poate să apară soţul femeii cu care eşti împleticit ca pitonul pe maimuţică, care mai e şi preot, deci degeţelul lui Dumnezeu pe pământ, în bănci, în funduleţ de copii, biserici. În fond, cine era el să îmi ceară mie să nu-i fut nevasta atâta timp cât chiar nevasta lui îmi cerea gâfâind „Mai tare, hai, dă-mi-o!”
Am târât-o pe doamna preoteasă de-a lungul canapelei care unea mesele pe un perete, i-am înroşit curul ca pe steagul ţării şi în culmea călătoriei noastre prin cafenea am băgat-o cu capul în frigider să se răcorească şi eu să îmi asigur spatele dacă popa se holba prin geamuri. Nici nu trecu mult timp şi hop, popa la uşa cafenelei, încercând să o deschidă. Eu, cu pantalonii în vine şi zdrelindu-i preotesei capul prin cur i-am strigat de după bar „E închis!”. Popa era insistent şi

se tot holba cu mâna la ochi să distingă ceva înăuntrul cafenelei, ca şi cum nu ar fi crezut.
„Şi dumneata ce cauţi acolo?” mă întreabă absolut idiot unealta Domnului.
Cum o mai caută unii, deşi pe uşă scrie mare „Fugi, că ţi-o furi”...
„Mă fut, uite!” şi îi imping curul neveste-sii în afara barului.
Complet uimit de un cur gol de femeie cu o pulă care tocmai a făcut ţuşti, popa şi-a întors spasmodic capul şi a început un şir de cruci manuale. Nici prin gând nu i-a trecut că aia e nevastă-sa, darămite să o recunoască – nu se vedea clar înăuntru şi nici nu a privit destul. A plecat de la geam bombănind şi făcânduşi
cruce ca motorul electric.
Nevastă-sa a scos şi ea capul din frigider într-un final, curioasă.
„Cine era?”
Cum nu vroiam să plece înainte să terminăm împreună concertul pentru frigider şi preoteasă, am prorocit:
„Un popanar!”
Până să se prindă, i-am coborât între picioare să îi mai iau clitorisul în dinţi. Credeţi-mă, o preoteasă dincolo de barul unei cafenele, cu părul vâlvoi, buzele degerate pe capul proaspăt scos din frigider, dreapta sprijinindu-se de vitrina cu prăjituri, cu mine urcându-i o limbă în trup...aşa vreau să fie mântuirea, sau cel puţin unul dintre testele din olimpiada mântuirii.
Cum era şi normal, telefonul doamnei începu să sune în draci la foarte scurt timp după ce popanarul s-a dezlipit speriat de fereastra cafenelei. Era el, unealta Domnului şi a Diavolului în acelaşi timp, cerându-şi dreptul asupra nevestei sale.
„Nu vrei să răspunzi?” o tot întrebam de lângă clitoris pe cucoana preoteasă.
Gemea şi dădea din cap în semn de „nu”. Iar eu îi încolţeam şi mai tare petecul acela pe care, dacă aş fi pirat, mi l-aş pune pe ochi. Orgasmul unei preotese e ca şi cafeaua bună, perfectă: abia aştepţi să te trezeşti dimineaţa să iei o gură. S-a întins pe vitrina cu prăjituri şi a gemut ca o armată de îngeri căzuţi din turla bisericii. Mă aşteptam să înceapă să tragă clopotele şi potopul să intre

pe strada noastră cu popanarul în vârf de val... În schimb doar liniştea căzu peste noi şi prăjiturile scumpe. Amin!

Slujba nu era gata, preoteasa mai avea un suflet de mântuit, aşa că mă luă în gură în timp ce eu priveam încrezător uşa de la intrare în cafenea şi le făceam semn curioşilor că e închis. Cei atenţi puteau vedea prin vitrina transparentă un cap cu părul vâlvoi extaziind o pulă, dar prea puţini...
Cum nu puteam termina defel, aveam nevoie de un stimulent. M-am scuzat din gura preotesei şi, cu paşi mărunţi şi pantalonii pe călcâie, am descuiat uşa de la intrare. Primilor veniţi le-am făcut semn să intre de după vitrina cu prăjituri şi abia atunci am simţit zvâcul care vrea afară. În timp ce frumoşii şi frumoasele răsfoiau meniul să-şi comande ceva să le astâmpere setea, am scăpat din mine ce aştepta de câtva timp cucoana preoteasă cu un răcnet ca de leu încercat de insolaţie. Frumoasele au sărit de pe scaune, speriate, parţial pişate cred, iar fantomele masculine care le însoţeau s-au întors spre bar şi au făcut ochii mari. Abia atunci au văzut un cap unduindu-se printre prăjituri şi au înţeles, după care le-au chemat pe fete înapoi pe scaun cu un soi de mândrie că au luat parte la unul dintre futaiurile alea despre care le tot vorbeau bunicii.
Eu mi-am tras pantalonii, luat de mână preoteasa şi am ieşit în stradă.
Încă mai înghiţea când am sărutat-o pe obraz şi i-am urat o seară bună. I-am dat numărul de telefon şi i-am zis să nu mă sune dacă nu ştie ce o aşteaptă. Arăta minunat fututã.
Cel mai bun accesoriu pentru o femeie e un futai proaspăt. Sare în ochi de departe şi e singurul care trezeşte adevarata invidie.

Te bat măr, măr copt iubito

Când alcoolul îţi ia puterile, de obicei îţi dă sictir. Aşa am păţit şi eu acum câteva zile cu o candidată la inima şi erecţie.
Claudia e înaltă şi zveltă, sâni bine lipiţi şi fund pus pe fugă. Mă iubeşte, vorbeşte mult şi înghite haios. O plac mai ales când bea sau fumează. Atunci o vrea în fund cum doar mamele îşi mai vor copii la divorţ.
Claudia... dar săptămâna trecută m-ai sictirit fatal, fără vreun fir de simpatie, fără şansă la make up sex. M-ai iritat şi am vrut să te pocnesc, dar cum nu sunt un om simplu ţi-am copt-o de-o să te doară mult timp şi n-o să te vindeci, doar o să prindă coajă cu mâncărimi dedesubt.
Cum m-a supărat Claudia?
Claudia bârfeşte. Şi nu oricum, la o cafea cu fetele proaspăt juisate. Nu, Claudia o face în patru labe cu fundul conectat la un altul... Beată şi fumată cu

altul în pat e una, dar beată, fumată, cu altul în pat şi pictând zvonuri despre imponderabilitatea mea socială e alta.
Sunt gelos pentru anumite poziţii în pat şi anumite zâmbete ale femeilor...dar în ce o priveşte pe Claudia muream să-i iau gâtul, pentru că în poziţii plăcute mie i-a turnat altuia din vulnerabilităţile mele.
De bărbaţi e uşor să scapi. Îi sapi financiar sau social. Dar pe o femeie trebuie să o distrugi ca pe Rezistenţa Franceză. Definitiv! Iar femeia nu pică financiar sau social. Ea, fiind o maşină de influenţat bărbaţii, îşi va reveni cât ai zice "American Express".
Ca să pui la pământ o femeie ai nevoie de strategie şi noroc. Trebuie să-i

terfeleşti şi fisurezi ce are mai de preţ: încrederea în sine.

Claudia ştia că arată bine şi că bărbaţii transpiră coital în preajma ei. Orice apropo la cât de bine arată o extazia şi îi înmuia capcana dintre picioare.

Vanitatea e un alt obiect sexual prea puţin exploatat. Cum faci o femeie frumoasă şi arogantă să se simtă urâtă şi nefolositoare?

Prima poruncă: să nu fii prost şi să crezi că există femei de oţel.

Femeile sunt cutre sau de oţel după un model bărbătesc. Bărbatul e de oţel din fabrică sau nu. Femeile învaţă duritatea ca pe gătit sau cusut, iar seara acasă când se simt iubite şi răsfăţate renunţă la costum şi se pisicesc pe lângă bărbat, precum urina printre firele de iarbă.

Atunci trebuie să o loveşti. Iar ea, într-o defensivă exagerată, atacă în toate părţile şi zgârâie ca un plug, astfel construindu-se atitudinea numită isterie.

Claudia îşi dădea în stambă cu noul meu surogat. Cu el mă bârfea şi îmi împroşcau aura împreună cu prietenii lor delicaţi. Apoi ajungea la mine în pat şi mă complimenta sexual de-mi tremura lombara. Şi o uram de moarte. Doar pe femei le poţi urî, ele îţi pot face cu adevărat rău. Bărbaţii te faultează, te caftesc, te înving la joc. Femeile îţi distrug sistemul nervos central cu scurt-circuite mentale şi emoţionale perverse.

60

Fuck you, Claudia!

Când mor de nervi am infuzii de engleză. Şi vorbesc sacadat, cu propoziţii scurte. Ca un adevărat băiat cu bani.

Dar iată planul: în zilele ce vor urma, când Claudia se aşteaptă să ne vedem, iubim, coităm...eu voi dormi ca un porc plin de băutură şi indiferenţă. Voi zace în patul meu, singur, cu telefonul închis, câteva cd-uri în repeat mode şi cu cheful de viaţă al unui cadavru fără cap.

După care, în câteva zile voi ieşi în lume, mă voi întâlni cu frumoasa Claudia şi, odată aşezaţi la masa de prânz, voi începe să nu îi mai vorbesc vreodată. Voi mânca, râgâi şi plăti ca şi cum aş fi singur la masă. Cea mai mare durere a unei femei e indiferenţa unui penis dorit.

Aşa ar face un prost, dar eu aveam nevoie de o sumedenie de mici detalii care fac viaţa mai lungă decât e. Când intri într-un restaurant, fii arogant, priveşte fiecare femeie ca şi cum ar fi a ta şi pentru ea ai venit acolo, indiferent de pleoşca care atârnă după ea plătindu-i consumaţia şi transpiraţia. Apoi aşează-te lângă proasta care habar nu are că îi doresti moartea. Zâmbeşte-i tandru şi fatal, ca şi cum urmează să o decapitezi cu lingura de supă. Comandă ce îi place, îmbat-o, îmbuib-o cu arome şi complimente fluierate din limba cu care o tapetai între picioare în zilele voastre bune... Oh, da! îmbat-o şi promite-i sex undeva nemaivăzut, eventual pe hoitu' mă-sii înjunghiată de tac-su în ajun... Apoi du-te lângă ea, cur în cur pe acelaşi scaun şi dă-i chiloţii la o parte ca pe draperie să vezi cine-i acolo... Bau! O pizduţă simpatică, umblată, ponosită de umbra unor puli nepricepute... Ce faci tu, copilo? Urăşti chiloţii ăştia strâmţi? Şi noi, dar aşa e lupta, nedreaptă. Hai să te învârt un pic pe degete... Şi Claudia îţi geme beată, repet beată, în mijlocul restaurantului, chelnerii trec pe lângă tine cu încetinitorul ca mântuirea, soarele străluceşte parcă mai mult în partea ta de restaurant şi viaţa e umedă, o simţi pe degete cum se aşează pentru fapte mari. Mă iubeşti

Claudia? Ea nu-ţi răspunde, că nu are curaj să te mintă când îi ai pizda aşa aproape... Dar tu întrebi mai departe. Claudia, ţi-ar plăcea să intru încet în tine, ca popa în altar...? Oh, da...i-ar plăcea... Şi mie, dar în altarul tău intră prea mulţi
61
popi să mai am şi eu loc... Toată lumea se uită la tine şi transpiraţia Claudiei străluceşte în lumina amiezei şi toţi comandă ce am eu pe masă, dar toţi vor ce am între degete. Pizda unei femei frumoase nu are nimic special, dar te face special...
Temperatura creştea în mintea Claudiei şi ştiam că eram pe punctul de ami împlini capodopera publică. Am chemat un chelner şi i-am cerut ceva. S-a întors cu ce i-am cerut, frumos aranjat pe o tavă, impunător ca viu, I-am luat, şoptit Claudiei că e o curvă şi îmi place, dar prea proastă să îmi mai pese de ea şi am făcut-o: i-am înfipt în pizdă peştele adus de chelner. De udă ce era Claudia, erau toate şansele ca peştele să prindă viaţă şi să dea din coadă. Cladia s-a ridicat în picioare speriată ca o undiţă care a prins pentru prima dată în viaţa ei peşte şi a început să urle de ţiuiau tacâmurile pe mese. Apocalipsa venise la masa noastră, peştele se ţinea cu draci de interiorul Claudiei.
“S-a întors acasă!” am strigat spre Claudia şi am ieşit din restaurant în timp ce biata de ea se chinuia să îşi scoată jivina din centrul universului ei şi chelnerii mişunau îngroziţi pe lângă ea neştiind ce să facă: să folosească tacâmuri sau mâna. Câţiva copii deja plângeau speriaţi de urletele femeii-peşte, iar mamele lor se chinuiau să îi scoată cât mai repede din acvariul groazei.
Am păşit afară cu satisfacţia unei zi de muncă. Tocmai iniţiasem un peşte mort în nimicul misterului feminin.
I keep my mind beautiful.
62

Voma (sau Marinela)

Am pierdut mulţi bani în ultima vreme. M-am crezut investitor şi strateg, nu mi-am ascultat lenea şi mi-am scuturat averea. Dar o să-mi treacă.
Am cunoscut de curând o domniţă, Marinela. Ea nu e specială, dar eu sunt şi prin urmare o văd cu ochiul pervers al leului sătul, însă leu - ce morţii măsii.
Am descoperit-o pe o trecere de pietoni, agale şi bună de luat în pulă chiar acolo. Repet, nu e frumoasă, nu e drăguţă, nu e inteligentă, dar eu sunt toate astea şi văd în ea un atom fierbinte-fierbinte care se transformă la atingerea unei erecţii.
Cu mâna pe sâni şi complet în gura ei nu am nici o şansă de a o vedea altfel. Mi-e jenă să fiu cu ea pe stradă, îi stă bine şi arată feminin doar în pat. În restul plantaţiei de beton e doar una dintre toate cele.
Dar Marinela e moale şi nu pune întrebări. Nu mănâncă, nu bea, nu fumează, dar mă lasă, atenţie, să-i fac orice. Orice. Adică doar sex.
De exemplu, de curând am făcut-o în timp ce-i ţineam o veioza cu bec de 100 în ochi şi o interogam: Cine-i curva? iar ea răspundea ca un patefon penetrat: Pizda mea.
63
Cu astfel de amintiri recente în scoarţă, cum să nu o iubeşti amator pe

Marinela? Ea e perfecţiunea sexuală a fiecărui gest, cu o senzualitate de pictură şi cu o graţie în a fi fututǎ în toate poziţiile ca şi cum ar vindeca bolnavii de cancer.

În altă seară am pus-o la fiert. Ea e mică şi încape într-o oală mare. Aşa că am făcut rost de o oală de cantină şi am pus-o la fiert până când apa era deja prea fierbinte să se mai poată concentra pe eşarfa orală cu care mă înfăşura... Simplul fapt al fierberii femeii care stă...aşa ceva aş vrea să văd în tablourile lumii..

Totul a mers frumos până când într-o seară am ajuns prea departe. Luat de vin am pariat pe o reacţie masiv feminină şi i-am zis: Te iubesc!

Instantaneu Marinela a vomat săptămânile de spermă înghiţită şi tot ce mai mâncase între timp. Voma ei arăta ca o pictură, una proaspătă, la care mai e mult de lucru până să înţelegi mesajul.

Desigur, am futut-o atunci şi acolo, cu tabloul în lucru chiar sub botul nostru. Oi fi eu sensibil, dar Marinela e unică şi pula recunoaşte oricând originalitatea.

Ne mai vedem şi acum, dar mai rar. O fut cu acceaşi poftă şi plăcere, fiecare orgasm îmi rupe mobila. Ea însă doar stă, aşa cum face orice femeie care ştie că simpla ei prezenţă în pat e destul, dacă eşti cu bărbatul potrivit.

Ana sau pauza de futut

Ana are mere, dar societăţii nu îi pasă. De aia m-am găsit eu să îi acord atenţie şi splendoare în iarbă. Sau cu iarbă. Căci aşa cum uneşte iarba oamenii, nici Mihai Viteazu nu a reuşit cu Ţările Române. Să fi ştiut el pe vremea aia de iarbă, la cât de obsedat era de unire, ar fi unit şi cerul cu pământul.

Revenind...

Ana e o fată simplă de la ţară. Are sâni frumoşi şi plăteşte chirie pentru o garsonieră tocită din Brâncoveanu. Eu am scanat-o într-un Mc'Donalds şi brusc hambugerul şi-a facut cruce şi s-a transformat într-o erecţie. Dar ăsta-s eu...cine ştie cum or fi alţii.

Ana zâmbeşte frumos, din toată gura. Se pisiceşte şi se lasă în toate poziţiile acceptate de muşchi. Petrece mult timp în cadă, îi plac băile şi la fel se comportă şi cu mine.

Ana are un iubit student la teologie. Parcă am inventat situaţia asta...

Ei se iubesc constant şi au tabieturi specifice unei relaţii. Se văd în parc, merg la film, gătesc împreună, au certuri răzleţe şi afrodisiace... Dar câteodată Ana are nevoie de o pauză. Îl cunoaşte pe teolog de la cinşpe ani, au crescut

împreună şi, cel mai probabil, vor muri împreună. Dar Ana are nevoie de pauze din când în când.

Ei doi fac dragoste şi îşi mărturisesc iubirea la fiecare atingere. Dar Ana are nevoie câteodată doar să se futǎ şi să fie înghesuită în colţuri. Ana vrea să fie călcată în picioare şi pătrunsă cu ciudă, nevoie de abuz şi dispreţ. Ana vrea să se simtă femeie. Ana are nevoie de pauza de futut.

Şi iată-mă-s. Când ai nevoie de o pauză de la a fi responsabilă, îndrăgostită, măritată, eu sunt soluţia - te fut, te fac să râzi şi te las baltă cât ai

zice orgasm. Am aceleaşi aşteptări de la tine.

Ana vine la mine cu o poftă de turnător la securitate. Are frustrări adunate peste săptămână şi abia aşteaptă să le dea în cap cu pahare de vin şi poziţii de campionat. Îmi place cum abordează sexul.... Întâi gustă vinul, apoi îmi vorbeşte de relaţia ei, de job, de părinţi, de colegele proaste de la facultate şi de la job, apoi îmi zice că unul sau altul au curtat-o...apoi îmi vorbeşte frumos de teolog, după care îl spulberă....după care îmi trage pantalonii în vine şi mi-o ia în gură cu pofta lui Tyranosaurus rex la micul dejun.

Ana e singura femeie care mi-a provocat panică în erecţie. Se plimbă cu gura pe erecţie ca pantera pe creangă....scoate sunete de ameninţare după care îi simt dinţii în mine aşa cum stânca simţea dalta lui Brâncuşi. Mă muşcă de îmi fug spermatozoizii printre rinichi, dar erecţia funcţionează după principiul "ce nu te omoară te face mai puternic"...

Ana apare la uşă vineri seara cu poftă de o baie lungă, un halat moale şi o erecţie stropită cu vin bun. Se pregăteşte de un weekend lung alături de teolog, plin de iubire şi momente suave corectate afectuos de televizor sau monopoly cu vecinii de la trei.

O primesc rece, ca pe menajeră. Avem un ritual: ea sare în cadă, iar eu desfac o sticlă de vin. Pe când iese ea din baie eu sunt luat de cap şi vibrez a erecţie ca motorul în probe. O întreb simplu ce mai face şi după câteva cuvinte îi

dau lacrimile de plăcere - se simte liberă şi departe de tot ce-i lumea ei: şcoală, job, relaţie, părinţi, obligaţii... Mă are în faţa ochilor şi mă dispreţuieşte pentru toată libertatea şi lipsa de responsabilitate din privire. Ea ştie că, şi dacă ar muri mâine, singurul meu gest ar fi să mă culc cu alta în memoria ei. I have a beautiful mind.

Ana vrea să o ţin în braţe. De la mine nu aude teiubescuri pline de mâzgă, nu primeşte priviri dulci de rahat turcesc. Eu doar o pipăi şi aştept să îmi răspundă la fel de sexual. Anei îi place bucuria de a fi femeie şi nu iubită, fiică, angajată, prietenă. Eu o fut pentru că îmi place să o văd, să o ating, să o muşc, să o strivesc sub mine. Anei îi place simplitatea cu care o aştept să mi-o ia în gură. Ştie că nu o folosesc. Atâta timp cât nu scoţi limbrici promiţători pe gură nu datorezi nimănui nimic. Când am cunoscut-o am formulat clar şi distinct, ca marii filosofi: "vreau să beau un pahar de vin cu tine şi apoi... surpriză!" A râs pisiceşte, pentru că ea urmărea Surprize-Surprize!, iar eu nu i-am promis nimic.

Ana chiar are mere. Sâni frumoşi, fermi, de la ţară. Singurii sâni pe care îi sărut ca hobby. Mult după sex o dezvelesc şi petrec minute bune pictându-i cu limba. Ana ştie că are mere şi se întinde ca o panteră la soare. O ling peste tot şi ştiu că erecţia s-a născut la ţară. Impotenţa e fată de oraş.

Lili, fata cu aripa

Lili e făcută din material special. Din ăla cu care sunt construite virginele de cinşpe ani cu sâni de reclame, ochi albaştri şi mânuţe fine care se chinuie săţi cuprindă testicolele ca pe obraji.

La anişorii ei Lili poate să ridice o clădire din priviri, darămite o erecţie cu aplauze de se uită lumea la pantalonii tăi ca profesorii universitari la pieptul

Eu sunt mai alb decât dinţii unui dentist şi ies în evidenţă ca sânul de după cămaşa udă, aşa că ochii fetei plonjau contabil pe apariţia mea. Eram obosit, deci plin de flegmă pe faţă, nefutut, deci cu privirea fixă. Fata i-a şoptit localnicului ceva la urechea dreaptă şi în drumul spre uşă s-a abătut în stânga, acolo unde erectam eu, turistul mitic - cu bani şi pofte.
Dacă am conversat cu ea? ÎIn Cuba conversaţia e incriminatoare, fututul pe bani comerţ. Capitalismul sexual nu e acceptat, dar e un stimulent de bază al societăţii.
70
Doamne, ce tânără şi versată era creatura.... Mi-a făcut un sex oral de simţeam impusul să fac poze ca şi turistul japonez.."uite mami o muie perfectă, fă-mi o poză cu ea"....
Eram atât de fascinat de bogăţia ei în gesturi, că mi-a dispărut pofta sau ocazia să termin. Cum se poate să faci sute de gesturi pentru acelaşi lucru simplu şi elementar... Sexul oral e sex dacă cineva face efort - dacă doar doarme în pulă şi tu ai grimase de plictiseală pe faţă, cu siguranţă nu e muie, e pula-n gură.
Sexul oral presupune arcuiri, contorsiuni, mâini şerpuind împrejurul pulii, gurii ei... Salivă spontană, tăieri de respiraţie, câte-o muşcătură jucăuşă, limbă dând pase prin gură.... Dacă nu e aşa nu ai avut încă parte de sex oral...sau nu ai fost încă în Cuba.
Nu vrei să mergi în Cuba să fuţi în lux. Atunci ea se comporta fix ca o curvă şi îi plac mai mult cearceafurile decât pula. Fute-o în sărăcie, pe-nserate, când răzbate muzică şi căldura e plăcută. Lipeşte-o de-un perete de pe care pică varul, arunc-o în genunchi pe podea, ridică-i fusta scurtă în cap şi intră-n ea cu toate drepturile din lume. Dacă eşti trecut de cinzeci de ani poţi să o fuţi fără prezervativ să eliberezi mai repede locurile.
Agata, cubaneza minoră, mă caută în fiecare după-amiază. Îi hrăneam familia şi o distram cu tabieturile mele sexuale: nu o înghite toată, las-o un pic afară să ştiu unde e, linge-mă aici, dar ca şi cum ai şterge praful, apăsat; bagămi un deget în cur, învârte-l ca şi cum întorci ceasul, freacă-ţi centrul de genunchiul meu apoi linge dâra, pune-ţi genunchii pe după urechi şi cântă-mi “dos gardenias para ti” în timp ce eu mă prefac că sunt avion şi zbor spre tine aterizând uşor în pizduţa ta, petic de pământ în oceanul înconjurător... Pizduţa ta ca un zâmbet în ora de franceză, când profa zice *menage* şi tu ştii că *à trois* e cel mai bun, nu cu sacii de gunoi... Te ling ca pe un sân, de sus până jos...Eşti mică şi ai o pizduţă pictată perfect de un bătrân orb care avea nevoie de ceva hotărât
71
la atingere. Când intru în tine pârâie un înger sub greutatea poftei mele... Gemi ca o pensulă pe pânză, îmi laşi urme în creier de nici o alta n-o să le poată spăla... Aud ritmul muzicii ţării tale în fiecare geamăt al tău, trompetele îţi gâdilă discret clitorisul mic şi fierbinte ca o lacrimă pe obrazul virginei, tobele răsună în mine şi simt orgasmul cum îşi pregăteşte partitura... Oh, tu, Agata...
Apoi am descoperit că are o soră. Şi mi-am promis că o să revin anul ăsta, să nu crească prea repede.
72

Cea mai gravidă dintre lumile posibile

Nu cunosc plăcere mai mare decât femeia altuia. Când zarurile sunt aruncate, eu vin de după colţ şi le răstorn cât să stric toate socotelile. Conjugal vorbind, nu mai am nici o şansă. Sunt ratat precum biserica catolică în faţa copiilor. Dar încă am fani şi iubitori de pericol, căci femeia crede în schimbare, chiar dacă ea vine prin moarte.

Of, Doamne, cum ştii tu să faci şi biciclete şi femei gravide moarte după pula altuia, dar la fel în ochii tăi!...

Mă mişc pe stradă ca o panteră nemâncată, adulmec bucuria altora şi mă strecor în privirile ei, of, ea... îi ademenesc porii spre respiraţia mea, îi las dâră să mă găsească noaptea târziu în gândurile ei încercate de durere şi compasiune pentru tot ce mişcă în ea. Alături de soţul ei, ea, gazela în fermentare, are doar un singur gând: pula mea în familia ei - femeia nu are familie decât dacă are copii, apoi el devine o sursă, un tată, un prost şi eventual un fost.

Îmi plac femeile gravide cu altul. Au potenţialul şi mireasma unui râu de munte pus pe ras tot în calea lui. Râul îşi apără esenţa, miezul, puterea şi motivul pentru care există - femeia gravidă e de trei ori mai plină de viaţă şi pasiune pentru orice şi oricine încearcă să îi facă faţă. Soţul îi aduce îngheţată, eu i-o ţin s-o lingă.

Femeia gravidă miroase ciudat, ca pământul în prima zi de la creare. Dumnezeu s-a dat înapoi şi, ţinându-se de nas, a zis cu juma de gură: "Dacă m-a mâncat în cur..."

Mirosul ei îţi creşte în nări de departe, e aroma miezului care dă din picioare şi vrea la rândul lui să fie mămică sau motherfucker. Vina nu e a lui, e a mea că în primele luni de viaţă îl forţez să-mi facă loc în mami. Care mami mă trage de cur ca spânzuratul de funie. Gravitaţia e cea mai sexuală forţă lumească. Ea ne ţine, ea ne-o trage. În spaţiu am rămâne nefutuţi, miza dispare - sexul se bazează pe contre, împingeri şi sfidări de gravitaţie... orgasmul vine dacă are unde să pice, altfel doarme ca barza în salată.

Imaginea mea lângă o femeie gravidă cu altul e una dintre plăcerile pe care trebuie să le savurezi în public, nu doar în pat. Între oameni erecţia se simte fată mare şi roşeşte. Fii atent la cum o privesc ceilalţi pe viitoarea mămică, intră-le în ochi şi înţelege-le grija, râvna şi teama. Tu eşti bărbatul care nu se teme sau prostul care nu are de ales. Dar în ochii tăi dansează mândria celui fără de grijă, deloc prost şi cu noroc în loc de maieu.

Căci unchiul care fute mămica e singurul rol credibil din filmele porno. El vine, mângâie pe burtă şi apoi o scarpină pe partea cealaltă. Mami geme, urlă şi aşteaptă să nască. Dar cum se fute acum va ţine minte vaginul ei ca peştera picturile. Ea nu se fute cum o fac alte creaturi cu vagin. Să îţi explic: vaginul unei femei gravide în luna a şaptea e un tunel gata de trafic; tu vii singur cu maşinuţa ta rigidă şi trebuie să faci să pară că e vineri seara în Băneasa; tu, eu, el cu

mintea la locul potrivit trebuie să clădim mii de pule, să căptuşim un tunel flămând şi fierbinte ca miezul pământului.

Carla, soţia unui fost coleg de facultate cu a cărui prietenă m-am culcat de mai multe ori decât el, ei bine, Carla, îmi cade în cale într-o cafenea. Gravida în luna a şaptea, cu ochii aprigi de verzi şi cu nişte buze de fecioară-călău, se ridică de pe scaun în timp ce eu aveam mintea plină de triluri.

Am prins-o de spate şi totul era clar. Ea ştia povestea dintre mine şi soţul ei bătut de soartă. Nu era un tip deştept, frumos sau cu bani, dar avea darul de a se sacrifica femeilor cum doar Iosif mai ştia.

Am condus-o la maşină şi i-am zis cu nonşalanţa unui telefon mobil în biserică: "Dacă ar fi să intru în tine, cam cât mi-aş permite..?"

Cinşpe minute mai târziu, după o lungă linişte ca între complici, am întinso uşor pe patul de hotel unde minunile se preling pe cearceaf. Pare incredibil, dar lipsa de încredere în sex-appealul personal e cel mai bun afrodisiac la unele femei, mai ales la cele gravide. Pentru ele sunt eu aici, complet relaxat, cu fix doi bani în buzunar cât să dau pe ele după...

Când dezbraci o femeie gravidă trebuie să fii atent la detalii - ca şi în sex. Orice frecare o poate indispune sau stârni, precum evreii pe Papa.

Goală, gravidă şi complet a altuia, Carla mi-a spus cum îl va chema pe prunc. Am uitat instantaneu, ca să nu îmi încarc inima cu grăsimi vinovate. Gestul m-a excitat în aşa hal că m-am văzut nevoit, ca şi furtuna, să îi termin pe faţă, alergând prin păr şi ochi.

Orbeşte o femeie gravidă care se mişcă greu şi vei avea parte de sexul vieţii tale. Mă înjura, dar nu i-am dat şanse: m-am înfipt în ea ca fulgerul în întuneric şi am înghesuit-o într-un colţ de pat să îi dau senzaţia de viol à la Sfântul Duh.

75

Nu am reuşit să-mi măresc pula pentru ea, dar am bifat imposibilul în materie de futai: să o fac să creadă că se măreşte cu fiecare geamăt. Criza de conţinut din timpul sexului cu o gravidă se petrece atunci când orgasmul poate fi foarte bine şi o naştere: ambele o lasă lată şi vin după mult timp.

În lumea gravidelor nu sunt multe poziţii binecuvântate, dar cele de bază sunt mistuitoare. Ele nu percep timpul în secunde, ci în vibraţii, viitorul şcolar din ele ajută la reglajul chimic ce se va numi orgasm.

E uimitor cum pe noi ne poate indispune gândul unui copil nenăscut asaltat de pulă, iar lor li se pare o altă zi de şcoală. Femeile au cele mai multe responsabilităţi şi, într-adevăr, nu destule plăceri să compenseze, deci în arhitectura frigidă universală, nu au de ales. Ori se fut cu tine ca tată, ori cu mine în draci.

Femeia gravidă nu se simte sexy, oricât de mulţi şi multe i-ar zice asta. O viitoare mamă responsabilă nu poate să se creadă sexy cu unul dintre organe mărit să fie vizibil de pe lună. Dacă s-ar simţi sexy atunci Protecţia Copilului ar trebui să intervină, să i-l fure din maţ şi să-l vândă - ar fi mai norocos. Oricum, sexy e overrated. Ca şi sufletul.

Şi totuşi, cum arată un orgasm de femeie gravidă în luna a şaptea?

El nu arată, el descalecă. E ca Baiazid, frezat şi dichisit, în plină zi la poarta cetăţii lui Mircea. Îndrăzneţ şi arogant, aşa se plimbă orgasmul printre organele care funcţionează pentru doi. Se dă de-a dura şi sare în aer, urlă, miaună şi

strânge din dinţi ca mai apoi să se evapore în privirile unui bărbat uimit de ce vede, simte şi mai ales de ce tocmai a făcut.
Cu femeia gravidă eşti grijuliu până se îmbracă, iese pe uşă, urcă în maşină, ajunge acasa şi o preia soţul. Abia atunci răsufli uşurat şi poţi să adormi ca bondarul în camera ta nouă de hotel.
După-amiezile astea sunt bune de studiat în şcoală, la ora de sport.
76

Beat, dar cu ea trează...

Sâmbătă seara îmi dau foc în gură cu cea mai scumpă vodcă din istoria portofelului meu. Mor în propria voma şi agit paznicii în club. Scuip în sânul blondelor ieşite la produs în numele tatălui. Borăsc în parcare pe orice Bentley îmi cade sub gură şi mă iau la bătaie cu cel mai mare burtos doar ca să-i ating femeia pe curul unde el doarme în timp ce ea-l strânge în gură pe cel mai bun prieten sărac al fraierului.
Doamne, ce bine că ai inventat dimineaţa ca să am când să regret tot ceam făcut noaptea..! Tu eşti măreţ şi eu mic şi afemeiat, obsedat de umilinţă şi risc pe faţă. Îmi place universul pe care l-ai creat, e nesigur şi întunecat, consumator de mii de waţi şi taţi care îşi hrănesc familiile din sudoarea cu care stropesc curvele pe sâni şi banii de salariu.
Iubesc idea de salariu pierdut la cărţi. Capeţi libertatea să aştepţi următoarea zi de plată şi până atunci să fii cel mai invidios om de pe pământ pe toţi cei care au bani de suc, parcare şi flirtare.
Ce bine-i să fii beat şi uitat de toţi... Eşti în club şi mori sub masă cu picioarele sub cur ca raţa pe lac. Femeile te vor pentru că eşti agitat şi poate aşa te păstrezi şi în pat. Agresivitatea e primul semn că poţi fi manipulat.
77
Dar eu nu sunt agresiv. Eu ignor, flegmez şi nu dau doi bani pe nimeni.
Sunt indiferent, dar ahtiat după pizdă. Ea nu îmi dă sens, ci motiv să stau în flegmă, sictir şi dezinteres.
Viaţa nu merită trăită. Dar un futai e destul motiv să mai dormi o noapte ameţit şi chinuit de griji.
Astă seară ne distrăm cu o domniţă al cărei nume e neglijabil. Sau pur şi simplu nu-mi amintesc cum o cheamă. Beat mort, dar cu ea trează, fata mă lucra precum mecanicul barja. Simţeam greutate în pulă şi căldură pe hoit, dar nu focalizam îndeajuns să recunosc rujul şi pupila. Cine eşti tu, fata moşului şi de unde ai sărit în powerpointul meu?
Ce briză marină îndrăzneaţă mi te-a juxtapus în falus?
Of, cum se mai zbătea fiinţa... Mi se făcu şi milă de mine. În mod cert nu se punea problema de vreun orgasm la mine, dar ea gemea ca ambreiajul uzat. O iubeam cum mieuna în vârful vârfului meu şi înţelegeam de ce mama crede că sunt un om bun.
Omul bun la orgasm se cunoaşte. Fetele ştiu de ce. Prietenii mă invidiază ca pe ursul polar. De ce polar? Pentru că miros femela în flăcări de la zeci de kilometri distanţă.
Te miros, fato. Vin şi la tine. Ca un film bun în cinema-ul care-ţi place. Ia-ţi prietena de mână şi zi-i că merită. Tu mă vezi a doua oară, dar viaţa e prea

scurtă să te ţii de numere.
Când săritoarea se satură de orgasme, cobori din vârf ca Preda de pe cal.
Eu eram tot beat şi cu ea tot trează.
Dar cine mai pune la număr suferinţa unuia ca mine într-un univers ud leoarcă.

Fata mă săruta şi mi-o lua în gură cu pasiunea unei reptile uitată în apă.
Atunci am simţit clopotele, Mitică şi am înţeles cine le trage şi cui îi pasă. A mea cânta în gura fetei şi eu în gând ca fanfara în deplasare.
Am ejaculat ca o sărbătoare în calendar. Fata s-a închinat: aveam în mine o bancă de spermă luată pe credit. M-am întins prin cameră ca şarpele în fân.
Who's your daddy?
Ca să închei, fata mi-a confirmat: avea cinşpe ani şi iubea publicitatea.
Spera ca eu să îi fac intrarea în mediu şi să îi mai dau ocazia unui sex oral din când în când - avea prieten şi îl iubea ca pe mine, dar mai consistent. Iar ăştia tineri, puşi doar pe performanţă, simt dilatarea recentă ca un şubler. Noi ăştia mai sătui, iubim sexul cu oricine şi oricând. Perfomanţa sta în gesturi mici şi pline de esenţe ascunse, aduse tocmai din antichitate. Asta e cu adolescenţii: se comportă de parcă totul e un examen de admitere. Eu, tu şi toţi cei care au futut la mai mult de una simultan cu gândul la a treia ştim adevărul suprem: nu există plăcere mai mare decât să nu simţi nici o presiune - dacă pic azi testul, cu siguranţă o fut mâine în cur de uită cum se apasă pe sonerie şi o găseşti dormind la uşă.
Tu, necunoscuto... eu nu lucrez în publicitate, dar îţi pot face marketing.
Hai, ajută-mă să mă ridic...

Miki, sau cum auzul o ia peste bot
Manelele există. Ele atacă inima, mintea şi îţi traversează venele topind grăsimi nebănuite. N-o să mori din cauza manelelor, dar o să te prind şi o să te oblig să-mi dai limbi la cinzeci de centimetri în faţă, în nisipul murdar.Sunetele din manele trec pe lângă mine şi se izbesc de perete ca muştele mari şi grase. Dar manelistele îmi fac cu ochiul din buricul lor catarhic.
Zbuciumul manelei îndeamnă la dezmăţ, dar nu de felul celor ca mine, perverşi după chipul şi asemănarea Domnului. Manelistele simt dezmăţul ca pe o lovitură peste bot din partea bărbatului iubit sau cu care măcar au schimbat o sută de sms-uri în ultima lună. Manelista are nevoie de un şmecher, dar unul pe care să-l domesticească şi căruia să-i inaugureze câţiva plozi - efectul manelelor de sâmbătă seara în clubul ăla frumos unde prezervativele sunt confiscate la intrare.
Cum dracul are o coadă cultă şi umblată, am ajuns şi în clubul manelistelor coapte la solar şi împănate cu minune şi salam. Am păşit nesigur, dar mi-am revenit repede. Muia luase chip uman şi se preumbla îmbrăcată pestriţ şi încrezută. Sute de fete cu destine de femei colcăiau în putoarea sunetelor care

încercau să intre în oameni. Matrix guiţa de peste tot şi aş fi dat orice pentru un pumn de pastile colorate.

Maneliştii se îndoapă cu cocă şi extasy, cum sfinţii apostoli ronţăiau din trupul copt al lui Isus. Maneaua te înalţă dacă eşti luat, high sau dus. Maneaua câştigă tot, şterge şi gândurile ascunse şi îţi dă tupeul unei pick-hammer.

De aia m-am apropiat de Miki, cea cu sânii mari, buricol gol şi buzele cât capacul de pe wc-ul meu. Dansa din şolduri în ritmul gândurilor mele şi începu să-mi placă. Părea din altă parte, dar, culmea, se integra de minune. Şi salam.

Am insitat pe lângă ea până a luat un extasy. I l-am dat ca pe anafură, cu ritualul ăluia de ştie cum să profite de gura celuilalt. Am privit-o cum mintea i se urca în vârful sânilor şi căuta ajutor. Iar pula e cel mai bun salvamar: ştie când eşti destul de udă să strigi după ea.

Era clar: contrastul din univers se rezumă la o luptă sinceră între două cântece de când lumea: *As time goes by* şi *Aş da zile de la mine*. O ştiam şi eram pregătit de luptă. Orgasmul fetei era din altă lume, al meu aiurea.

You must remember this

A kiss is just a kiss...

Dar să vă povestesc conversaţia cu manelista, înainte de a da drumul la filmul actului sexual clasic cu penetrare şi umilinţe.

Miki manelista era dată dracului. Norocul meu, ghinionul ei: atunci când cărniţa ta face figuri, a mea face pe dracu-n patru să-ţi taie din aere. Am ieşit din club sub pretextul să-i mai dau o pastiluţă. Era transpirată ca un merţan plouat. Afară ploua. Romantic ca în videoclipurile lui Minune.

„Bagi des energizante?” o întreb pe diva buricelor.

„Tata e dealer, dar în ultima vreme nu mai mi-a dat că iau note proaste la şcoală din cauza lor.”

Isuse, notezi?

„Câţi ani ai, păpuşă udă?”

„Câţi vrea pula ta! Vrei să mă fuţi? Nu mi-ai zis nici da, nici nu. Eşti timid, de aia îi dai cu drogu' la pizde?!”

„I-am promis lui Adi Minune că o las mai moale cu amazoancele lui.”

„Aha... Mi-am tras-o cu ăla micu. E al dreacu'! Dă în tine ca metrouuu'. E mai dubios când i-o sugi, că tre' să stai pe burtă să ajungi la el....”

S-a pus diva pe râs şi tot ce aveam în minte era un gând frumos: să-i dau brânci pe scări şi abia după aia să o călăresc precum Orange pe Vodafone... Friptura în sânge e perversă rău! De aia e populară în Franţa.

„...Dar când era cu maşina se urca pe capotă şi îl ţineam cu mâinile de cur ca pe o statuie haioasă. El nu zicea că dă o muie, ci că face un efort pentru mine. Haios piticu'! Plus că doar pe muzica lui mă fut cel mai bine. O şti pe aia cu Stau şi plâng în faţa ta....?”

„...Mi se rupe inimaaaaa!”

„Eşti citit, dă-te dreacu'!”

„Cursuri la seral.”

„Hai, treci în pizdă că mi-ai intrat la inimă!”

„Doar dacă rămânem aici în curu' gol printre maşini şi ţi-o trag pe merţanu' tău!”

„Dacă află prietenu' meu te taie în şapte feluri, să mor io... Eşti nebun!”

„Atunci te fut io în cinşpe feluri să fie unu-zero pentru mine!”
„Eşti dement, coaie! Hai, în pula goală, până nu se umple parcarea!”
Ne-am dezbrăcat iute, ca în timp de război. Am dat-o cu capul de capotă să nu creadă că visează. Am întins-o pe merţan şi, cu ploia sub cur şi deasupra, aluneca la vale în calea pulii mele. Manelista era tatuată. Un trandafir lângă un pumnal, spre pubis. Eu i-aş fi dres un cur pe burtă, că avea un pic de pus sămânţă pe ea. Când şi când.
82
Dând din cur pe calitate germană, manelistei îi veni o idee. Sări dintre mine şi merţan, intră în maşină, dădu drumul la muzică, volumul tare şi ţuşti înapoi.
Stau şi plâng în faţa ta!...
Atunci m-am dezlănţuit. Am luat-o în braţe, i-am simţit buricul aproape de al meu şi am luat-o la goană cu diva-n pulă şi cu Adi-n simţuri. Cum eu ţopăiam prin parcare departe de icnetul anal al vocii piticului, Miki se bucura de legea lui Newton, via myself: odată pula-n cur, orice pizdă se va pune în mişcare spre centrul pământului.
Ăla urla printre maşini, eu fugeam cu aia goală în braţe, aia gemea ca dracu’ la meciurile Stelei, trecătorii înţepeneau.
După un sfert de oră de plimbat ursoaica în pulă prin parcare, am picat lat într-un tufiş frumos tuns. Ochi pentru lucruri frumoase am tot timpul. Manelista însă venea de departe. Extasy cere sex, pentru că nimeni nu inventează un drog pentru citit sau traforat.
„Vreau să mă fuţi! Ştii să fuţi?” mă întreabă Miki, manelista transpiraţiei sugrumate de parfum.
„Baby, am să te fut precum statuile – de la mijloc în sus.”
Zis şi făcut. Am luat-o de gât şi am lansat o muie în direcţia gurii ei.
Femeia nu se supără că o iei cu forţa, dacă ai destulă forţă. Nimic nu e mai penibil decât prostul care o ia de păr, dar i se face milă.
O ţinteam cu pula şi îi promiteam bucurii din privire. Miki mă înghiţea ca pe sabia unsă cu miere. Eram exoticul din gura ei sătulă de pulă parfumată. Căci maneliştii au acest defect primar: dau cu parfum tot ce le iese în cale. Or, femeia vrea gustul tău, vrea ca măcar la aromă să fii sincer. A mea e carne sută la sută. Hrăneşte suflete, pişă proşti, te uită.
Dar câtă muie poţi da într-un tufiş?! Plus că tot îl mai auzeam pe îngeraşul manelelor, discret, dar, pentru un novice, mai sonor decât sirena pentru dezastre.
Am ridicat-o pe divă uşor şi i-am zis:
83
„Unde stă prietenul tău?”
„Are casă în Pantelimon. E bolnav, răcit mort. Face şi injecţii.”
„Hai la el să ne futem în poartă şi să alungăm duhul cel rău.”
„Eşti dement! Du-te dreacu’!”
„Miki, iubita... Ai două variante la ora asta: te îmbraci, rămâi nefutută şi mergi în club, unde nu te poţi fute cu niciunu’ că lumea e mică, toţi se cunosc şi imediat se află sau mergi cu mine la ăla acasă, stăm în maşină şi ne futem în

poarta casei băiatului. Şi promit că ai să leşini în pulă!”
Nevoile de bază sunt de bază în orice argumentare.
„HAI!”
La poarta ăluia linişte. Era două dimineaţa, răceala îl doborâse demult pe flăcău. Miki era cam stresată, aşa că i-am mai dat o pastilă, să se lubrifieze în creier mai întâi. Am plecat goi din parcarea clubului pentru că nu vroiam încă un preludiu clasic. Doar în pat ai nevoie de preludiu ca la carte. În afara casei, *lumea* este cel mai bun preludiu.
Am reluat muia din tufiş, să-i distrag manelistei atenţia de la casa iubitului ei. Ochii închişi cresc calitatea actului. Bunica m-a învăţat.
Ca să se simtă complet în elementul ei mi-am călcat pe auz şi am dat drumul la muzică. Acelaşi zeu al hainelor pentru copii gângurea în boxe. Cu fiecare vers pleoştit de aer, Miki dădea cu pasiunea pe dinafară. Minune, Miki şi eu într-un merţan la poarta unei vile în care zăcea cel care dimineaţă avea s-o întrebe cu nasul înfundat pe manelistă ce-a făcut de arată aşa de obosită.
Cum muia e ca aerul – peste tot -, am pus-o pe Miki în cap între banchete şi i-am proptit cu aprobarea lui Minune o pulă în miez de noapte. Maşina se balansa, dar nici noi nu eram mai prejos: Miki delira, cu curul în sus, ţâţele în gură şi iubitul în pat.
Mi-era cald. Am coborât din merţan să iau o gură de aer. Frumoase nopţile în Pantelimon!
Amorţisem înghesuit pe bancheta din spate aşa că am chemat manelista la geam. Una scurtă cu gura, baby. Acum cu spatele, ca mă-ta.

Calitatea germană se recunoaşte: dacă eşti înalt ca mine şi ai una dispusă la a-şi ţine curu-n geam, ăla eşti. Dădeam la buci printr-o fereastră de merţan la patru dimineaţa în Pantelimon şi tot ce gândeam era „La mulţi ani, Adrian! Azi e iarăşi ziua ta.”
O fi fost aerul rece sau pula mea încinsă, dar Miki termina la fiecare două minute, ca turele de cuptor la Fornetti. Striga cu aşa precizie „Da, acolo! ACOLO!” că ştiam exact unde îi trebuia. Până la urmă, avea aceeaşi structură ca şi studentele la filologie, măicuţele, mamele sau femeia ta: o pizdă între două picioare care puteau fi puse pe după urechile care flancau un creier care gândea la o pulă.
Am terminat parte în Miki, parte pe merţanul familiei. Ea lată în maşină, eu în toată splendoarea, gol, în faţa camerelor video de la poarta iubitului fetei. Rahat, cine se uită vreodată pe casetele astea dacă nu dau hoţii buzna...
Mi-am luat hainele şi am plecat uşor pe străzi ca Van Gogh după o noapte în atelier. Miki era ca leşinată, goală, slobozită, cu geamul deschis, pe bacheta din spate.
Am ajuns acasă, am dat un telefon şi m-am aruncat în pat. Era dimineaţă. Oare manelista era tot la poarta iubitului ei? ...Dragostea te aduce aproape de cel drag, chiar dacă te ademeneşte cu extasy şi pulă de străin.

Trei în pat, dar numai una-n pulă...
Când stai pe net în pula goală la tine în fotoliu, ai un singur gând: să vezi

cine are chef să se futa într-un mod abject, umilitor, dar săţios. Aşa că intri pe site-urile cu anunţuri de "vrem pulă acum, aici". Anunţurile care îmi sar în ochi ca şi familist ce sunt, textează cam aşa: "cuplu sănătos, serios caută bărbat pană în 35 de ani pentru sex în trei. oferim locul, mâncarea şi băutura. nu folosim prezervativ."

Hai cu tata! Pun mâna pe telefon şi formez numărul fără prezervativ. Îmi răspunde el, marele libertin. Îmi confirmă tot ce scrie în anunţ şi îmi mai răspunde la o întrebare. "Da, înghite." Olé!

În juma de oră mă îmbrac, flosez şi iau nişte cash cu mine. Opresc în oraş, cumpăr o sticlă de absint vero de la un cunoscător şi dau bice spre "locaţia" înghiţitoarei cu prieten generos.

Intru în casa lor şi ştiu cum o să fie: el se va uita, eu o voi fute ca la happy hour, apoi el, cu o erecţie până în casa liftului se va repezi pe ea şi îi va reseta pofta de viaţă împreună. Doar că el nu ştia, săracul, că mie nu prea îmi place să

mă uit la prietenul/soţul ăleia de am futut-o cum îmi şterge urmele. Sunt orgolios ca şi smoala. Trebuie să se ştie că am fost pe acolo. Dar să continuăm...

Nu bem bine din absint, că femeia îmi şi sare în izmene, căutându-mi *my dark side*. Roşcată, cu sâni mari şi gură mică şi delicată ca o ruptură în blugi, cu mâini prea mici pentru orice pulă, ochii negri, fundul tare, brăzdat de o cicatrice... seara asta dansăm în familie.

Mă ia în gură cu poftă, ca pe concediu. Prietenul s-a retras într-o umbră, lumina era din ce în ce mai puţină în cameră, ochii ei însă ardeau. Din când în când mai privea spre umbră şi zâmbea ca pe messenger.

Simţeam dinţii că îmi transmit ceva: trebuie să ne vedem şi fără umbră. Am înţeles mesajul şi m-am înfipt în gâtul ei ca la mine acasă. S-a înecat şi m-a buşit râsul la gândul că seara se va termina prost din punct de vedere social, dar cu un futai memorabil.

O întorc pe spate în pat şi mă plonjez în gura ei cu precizia unui contabil şef. Când cineva îţi fute femeia şi nu ştii exact ce îi face, atunci gelozia, nesiguranţa, în general lipsa de informaţii îţi înnegreşte creierul şi încordează muşchii. Oricine ar accepta ca femeia lui să se culce cu altul, atâta timp cât ştie sigur că îl iubeşte doar pe el şi că el e acolo să primească nemijlocit toate datele evenimentului. Nu vrei ca ei doi să aibă intimitate, gesturi proprii şi mai ales timp să îşi râdă unul altuia, arde-i-ar focul! De aia trebuie ca întâmplarea să îl aibă ca martor, altfel relaţia cade în gol.

Săltând în gura gazdei am umplut-o de spume, căci lipsa de aer îţi ridică apele din gât. Eram cu spatele la umbră şi mă aşteptam să îmi iau un scaun în cap cât de curând. Ea nu gemea, horcăia ca înjunghiată cu şina de tren. Aşa vrei să îţi auzi prietena, drăguţa de ea...

Cu tupeul sculat, l-am chemat să mă ajute să o dezbrac, ea săraca respirând mai greu şi fiind complet ameţită de cura de pulă. Am crezut că n-o să vină, că doar o

să mă urască mai tare, dar a ieşit din umbră şi a dezbrăcat-o de unul singur, în timp ce ea încerca să îl sărute. A prins-o de gât şi mi-a făcut semn să urc în tren. Am intrat în ea şi am început să chinui patul. Toţi trei în pat, dar numai una-n

pulă, aşa ne găsea primul minut din ziua următoare. Ea respira tot mai greu şi eu traforam tot mai aprins, în timp ce îngerul nostru păzitor bea absint şi o stropea pe sâni. Iute ca un ghepard, am întors-o pe burtă şi l-am împins pe el departe de pat. Am prins-o de mâini şi i le-am sucit la spate până la durere. I-am pus un picior pe cap şi o pulă în cur. De-a dreptul în cur. A urlat ca şi cum exact asta îi lipsea.
După juma de oră de futut în cur prietena altuia cu el de faţă, mi-am luat lumea în cap şi am târât-o spre o fereastră, i-am făcut semn lui să o deschidă şi i-am scos dragostea pe geam cu mine camuflat după perdele.
Am făcut-o să urle, să încerce să intre în casă, să îi strige lui numele să o ajute. Cu ochii înfipţi în privirea lui, îi regulam femeia ca un compostor. Nici măcar nu încerca vreun gest de ajutor, dimpotrivă, îmi zâmbea plin de zen. Îi luasem din responsabilităţi, îi îmbunătăţeam imaginea şi îi ofeream un model negativ.
Pizda tot zbiera pe geam când i-am terminat în cur. Am tras-o în casă şi iam percutat o contră în gură. A încercat să mă refuze, dar bărbaţii din casă ştiau mai bine la ora aia. Noaptea îşi cerea cota de viol.
Vlăguită, căzu pe podea şi îmi zice: "eşti un cretin...". Atunci i-am intrat iar în gură, ca să îi fac loc de alte înjurături.
"Dă-l afară!"
Când mă vrei afară, de fapt mă vrei mai adânc.
Dar brusc nu mai aveam chef de nimic. Am început să mă îmbrac şi i-am cerut lui o ţigară.
"Dă-i limbi!" îmi ordonă umbra.

Nu am nimic împotriva ordinelor, dacă le dau eu sau le văd la televizor, dar când le primesc în bot rânjesc şi strâng pumnul. Cum am zis, cu nebunii noaptea niciodată nu se termină bine.
Îl văd cum îşi dă tricoul jos şi zăresc urme mari de cicatrice - cuţite, săbii, dracu' ştie ce unelte au intrat în ăsta. Deci era încercat. Iar eu încercasem multe. Aşa că am luat sticla de absint, am spart-o cât mai aproape de pizdă şi am aruncat ţigara aprinsă. Flăcările sunt chiar frumoase dacă îţi salvează pielea şi nu ţi-o coc. Ăla a sărit să îşi salveze femeia şi eventual casa, eu ţuşti pe uşă, scări, ieşire, drept în maşină.
Am plecat cu frâna de mână trasă şi cu erecţia în blugi. Cu atâta andrenalina în sistem trebuia să merg mai departe. Am sunat-o pe cea mai bună prietenă a bărbatului cu bani: studenta cu poftă de viaţă, Dana.

Am să te omor, dar umedă
Iar mi-ai dat cu tifla, macara nemiloasă ce eşti! Plâng între pedale, pe schimbător, în retrovizoare, te vreau moartă, arsă, coaptă în unt şi cu măr în gură. Mori o dată, de două ori până mă mai liniştesc, după care poţi să arzi în flăcări să mă simt bine. Mă îndrăgostesc o dată pe an şi atunci nu vreau iubire, ci dezmăţ, vreau să fii a mea cu gândul la altul.
Nu suport să mă iubească femeia după care mor, cum nu suport nici musca pe bubă.

Dacă mă iubeşti, unde e plăcerea mea de a tânji după atingerea ta?
Cum să mă simt în viaţă dacă tu vii la uşa mea de dimineaţă şi mă vrei precum popa pomană?
Înţelegi?
Aş vrea să mori, să am un nod gât cât o trecere de pietoni plină de adolescente uşor dezbrăcate... Mi-ar veni să plâng din dragoste. Aş muri să fii vie, agitată în braţele mele şi blestemându-mă pentru că ţi-am atins prietena cea mai bună pe guriţă în poieniţă...
90
Sunt beat muci, am ochii beliţi la mine în oglindă, îmi curge flegma din gură, sunt pe jumătate gol şi sătul de toate mişcările corpurilor din jurul meu. Mam
săturat să ies din casă în picioare, de mâine am să mă târăsc precum şopârla spre maşină şi nu am să urc pe la portiera din stânga, ci pe trapa de deasupra. Aşa, ca să înţelegi că nu am nevoie de tine aici, ci acolo, să nu te ştiu în ce poziţie stai, mănânci, înghiţi, speli pe dinţi.
Te vreau departe, înţelegi?
Nu am nevoie de tine aici, nu îmi foloseşti. Nevoile mele sunt tehnice ca şi cezariana. Chimicalele din care sunt croit reacţionează prost la amestecuri saturate. Lipsa le face să se mutileze spre forme necunoscute până acum mie. Pământul va fi locuit de mutanţi, vrem nu vrem. Iar eu mă pregătesc de viaţa de apoi a omenirii.
Te-am văzut ieri în parcarea firmei la care lucrezi. Aveai buzele întredeschise ca uşile bisericii. Mi-am făcut cruce în pantaloni şi am plecat mai departe – dacă rămâneam mă vedeai, vroiai, vroiam. Ar fi fost ideal şi fatal în acelaşi timp. Te-aş fi luat acasă şi te-aş fi trântit în locul în care stă femeia mea şi numai a mea. Acolo, în colţul meu vulnerabil tu te-ai fi adunat ghem şi mi-ai fi muiat genunchii încât aş fi picat în dinţi şi aş fi muşcat din urmele paşilor tăi şi toată dragostea mea s-ar fi oprit de teamă.
De ce mi-e mie teamă, frumoaso?
De sticla de cola abia deschisă din care iese aburul ăla la care lucrează mii de oameni, de cerul în care mă uit înainte să ejaculez în gura soţiei vreunui prost care mă crede prietenul lui; de mânuţele fetelor de 14 ani care îţi întind pliante la metrou vara pe căldură; de numele tău pe ecranul telefonului mobil când suni pe seară şi eu sunt mort în cavoul pe care l-am construit pentru tine din vagine decorate cu mere uscate frumos parfumate.
91
Mă droghez cu tot ce prind, aşa de tare îmi placi. În mine intră uşor tot ce poate ieşi. Dar tu ai rămas ca un drac mic în barba lui Dumnezeu.
Un banc celebru spunea că dacă ai sida, sigur vei răci.
Femeia pe care o iubesc mă vrea lângă ea. Sunt pe malul prăpastiei.
Aici intervine ceea ce mi-a spus mama când ne ascundeam de tata în tufele din faţa blocului:
“Să nu crezi că toate femeile sunt ca mine. Unele întind capcane de urs prin porumb să îi reteze idiotului picioarele.”
Săru'mâna mami. Am învăţat lecţia. Iubirea e ca frecţia: o faci ca să te

simţi mai bine, nu mai bun.
Am să te iubesc până o să te văd cu altul, iubito. Şi atunci o să încep să mă înnegresc în tălpi, ca şi cerul de frica furtunii. Voi fi un cer negru sub picioarele tale. Vei şti că te-am iubit când o să mă vezi fericit cu o blondă proastă care îmi arată că un sân e mai mare decât celelălt în mijlocul unei cafenele. Vei şti că nu am putut să fiu cu tine pentru că nu aşa mă văd suferind – nu vreau să mă plicitisesc vreodată lângă tine, să te văd obosită, vomată de copil, să te înşel cu soră-ta şi la nevoie chiar cu maică-ta.
Nu cred că ne potrivim, dar chimicalele mele te vor pentru că omul de ştiinţă din mine ar experimenta şi cu balustrade, dacă sunt plăcute la atingere. Te plac prea tare să mă satur de tine. Căci asta fac eu de câţiva ani încoace: iau femeile din lumea lor, le sug frumuseţea şi le las pe mâna viitorului soţ. El o iubeşte, ea mă vrea pe mine, el bănuieşte, îi face viaţa amară, ea vrea relaţie şi acceptă că e o păcătoasă, îşi taie părul, unghiile, conduce sub limită şi îi creşte copiii, când de fapt ar fi vrut mai degrabă să moară de tânără, dar iubită de omul care şi-a propus să mutileze tot. Chiar totul.
92
Dar nu pe tine, iubito de departe.
93
Cora, câte posibilităţi...
Când sunt la volan am pula mare în minte. Nu sunt mai potent decât de obicei, dar în mişcare am acelaşi sentiment că pot descoperi tărâmuri noi cum doar Columb mai simţea. Conduc atent la orice mişcă şi emană feromoni. Iubesc feromonii, sunt atomii mei preferaţi, singurii care ţin cu fututul.
Soare, şoseaua liberă, linia continuă, viaţa prea simplă. Undeva în zare strălucea o maşină de poliţie, lângă ea, toropită de căldură, o uniformă mulată sub care luase formă un corp de femeie. Slăbiciunea mea nr 34 e uniforma de bărbat pe trup de femeie care încearcă să fie autoritară, când de fapt singura ei autoritate are legătură cu înghiţitul.
O văd pe proaspăta absolventă din crescătoria de poliţişti cum scrutează apariţia maşinii mele. Bine, îmi zic, vrei acţiune. Depăşesc linia continuă şi merg pe contra sens, aşa, pentru că e contra. Autoritatea statală epilată în V tresare şi îşi pune pintenii în asfaltul comun. Cabrează un braţ, propteşte privirea pe sub streaşina chipiului şi, poziţionând optim între buze o altă invenţie ridiculizată de poliţişti, suflă în fluier de am simţit valuri de aer cald între fese. Era clar, poliţista vroia să mă oprească, vroia să-şi năpustească autoritatea asupra-mi, să mă priveze de elanul unei vieţi simple de divorţat pus pe futut. Cât de puţine ştiam amândoi la ora aia...
„Permisul şi talonul maşinii, vă rog.”
94
„Nu aţi uitat ceva?”
„Cum? Actele vă rog.”
„ASL!”
„Domnule, vă rog arătaţi-mi actele maşinii şi permisul.”
„Aţi uitat să vă prezentaţi, arătaţi legitimaţia... Dacă sunteţi vreo impostoare şi profitaţi de mine...? Sunt divorţat de curând şi nu mă simt prea bine

în preajma femeilor. De ce m-aţi oprit?”

„V-am oprit pentru că circulaţi pe contra sens. Sunt agentul Cora Dimitri. Şi vă înţeleg, şi eu sunt divorţată. Dar aţi încălcat codul rutier şi trebuie să vă amendez.”

Ştia să zâmbească. Eu şi pula eram ochi şi urechi.

„Păi dacă am greşit, să plătesc. Am încredere în tine, Cora. Pot să-ţi zic Cora?

„Atât timp cât respectaţi legea îmi puteţi zice Cora.”

„Eu sunt vinovatul aici, deci poţi să-mi zici pe nume. Uite actele!”

Am gângurit noi aşa încă vreo douăzeci de minute, până mi-a scris amenda, până am fumat eu o ţigară, până am convins-o să facem schimb de experienţă ca între divorţaţi, până când pula a fost mulţumită de viitor şi a hotărât că putem pleca. Mai ales că tocmai i se întorcea colegul de echipaj de la wc, un burtos care mi-ar fi tăiat orice încredere în respiraţia mea proaspătă.

Ce vroiam eu de fapt de la făptura în care statul român şi-a pus încrederea că va împărţi litera legii? Pe rând: avea nişte buze strânse, care se ţuguiau când accentua un cuvânt în propoziţie, iar cea de sus urca uşor în stânga când zâmbea. Apoi, ţâţele mari - cu siguranţă pula vroia o misiune între ele, poate chiar un baraj. Curul măricel, dospit, strâns bine în uniformă să sperie răufăcătorii, cerea un mănunchi de puli, dar eu plănuiam să fac minuni cu una. Uniforma, ca şi la Casa Albă, cerea pete, dintre-acelea grele, cu consistenţă şi creatoare de intrigi.

Pentru că nu vreau să fiu ghidul nimănui şi nici să fiu răspunzător fiindcă te-a bătut nevasta când te-a prins flirtând cu necunoscute în timp ce ea căra toate pungile din supermarket la maşina din care tu vrăjeai flasc o poliţistă de

parcări – pentru toate astea, nu am să-ţi povestesc cum am ademenit-o în vizuina mea din prima seară, chiar de la prima întâlnire pe Cora, poliţista de linie continuă. Cert e că o aveam în uterul casei mele, în uniformă (venise direct de la serviciu, dintre zecile de burţi echilibrate de guşă), pe cea care avea să mă lase mut de uimire în numai câteva minute.

Pregătisem în decor o cameră video, pentru nepoţi. Lauda, mai nou - şi în viitor doar atât - , înseamnă youtube sau youporn atlfel you suck, aşa că, la curent cu tendinţele, eram pus pe fapte mari. I-am turnat coniac, am lansat nişte muzică în fundal şi i-am şoptit ca balaurul din fântână fecioarei:

„Faci ceva cu pistolu’ ăla sau îl scot pe al meu?”

Isuse, eşti mare, poate chiar exişti, ai remuşcări, îndoieli, zile când te plicitiseşti, dar ceea ce a făcut Cora imediat după ce a dat pe gât coniacul din paharul bombat, cu gura strâmtă, a fost una din minunile tale, pentru că nu cred că tăticul tău ar face din astea. Cum spuneam, am apucat să văd coniacul cum i se scurge pe gât, iute şi sigur, mâna dreaptă cum îi dispare spre şold, apucă tocul armei, iar următoarea senzaţie a fost de ţeavă rece în gură de bărbat în călduri. Adânc înfipt în gură de om, chiar şi un prost de pistol Carpaţi e impunător. M-au luat fiorii imediat, unii de bine, dar cei mai mulţi de panică materializată într-un caca virtual, imens, vizibil la curul meu . Cum o armă în gură se pare că nu era de ajuns pentru cucoana poliţistă, îmi mai propteşte şi o mână

în gât, să îmi simt mărul lui Adam cum devine coacăză.

„Îmi tragi frumos pantalonii şi chiloţii şi ai să stai cu limba-n pizda mea până se dezaburesc ferestrele! Ai înţeles?”

Dumnezeu o fi mare, dar cu siguranţă asta nu era lucrătura lui. Diavolul nu e atât de spontan, iar ghinionul nu e aşa de excitant. Eram într-o dilemă, nu ştiam exact ce să fac: să îi răspund sau să plonjez în punctul ei G. Dar când mi-a strepezit dinţii cu gustul de armă lustruită zilnic (femeile îşi dau armele cu creme ca pe propriile mâini) am înghiţit răspunsul. Cu pistolul în gură şi cu o mână în gât încercam precum Stan şi Bran să dezbrac organul. I-am dezlegat şireturile la pantofi, dat jos şosetele, acum încercam să îi trag pantalonii fără să alunece şi să-mi scape vreun glonţ în epiglotă (o repari destul de greu dacă eşti mort). Mă

simţeam ca la circ, în locul ursului care manevrează bicicleta perfect conştient că locul lui nu e acolo, ci în public smulgând capetele copiilor cu acadele în gură.

Am dezbrăcat organul, acum trebuia să dau din gură. Tunsă în V, micuţa mă aştepta.

„Hai, ca pe una de 16 ani, aşa să mă răsfeţi!” îmi zice matroana pistoalelor, dar îmi scoate arma din gură şi-mi ia mâna din gât.

„Dacă nu vrei, nu vrei, dar eu credeam că o să mă fuţi ca la carte, nu ca un fost soţ...”

Cum ştie ea să îşi negocieze nişte limbi!... Se întoarce cu spatele şi îşi mai toarnă coniac. Apoi se apleacă, lăsându-şi curul sus, drept ca o redută.

„Uite, îţi deschide poliţia română drumul, tu dă-i înainte, lipa-lipa... Vezi drumul sau aprind girofarul?”

Nu ştiu exact ce îmi lipsea în momentul acela: o bătaie prietenoasă pe umăr din partea ursului de la circ sau gustul unic al cireşelor din copilărie... Dar ca şi în clipa morţii, aveam toată viaţa mea în faţa ochilor cu un singur miros şi design, acela de pizdă. Prea multă metaforă, am gândit atunci. Hai, la deal!

Toată lumea ştie cum fac maşinile de poliţie, nino-nino, dar cum face poliţista din maşina de poliţie seara, cu coniac în cap şi limbi în cur, puţini au habar. Viaţa e prea scurtă să aştepţi răspunsuri la toate întrebările, mai bine pui gura şi afli. Cora gemea ca o clădire la surpare, ca o ghiulea venită de departe şuierând de bucurie că tocmai vede locuri noi şi le face praf... Curul bine dospit îi vibra la fiecare butonare în punctele ei esenţiale, coapsele zvâcneau ca tancul când divorţează de obuze, iar eu ştiam că am nimerit bine: singurul loc din poliţia română unde ceea ce declaram era luat în serios. În tot ceea ce făceam aveam gândul la pistol. Nu mă mai temeam de el, înţelesesem că nu e nebună ci doar vroia fapte; mă scormoneau idei îndrăzneţe şi vroiam acţiune. Aşa că i-am dat brânci în cap organului poate-poate s-o irita şi îmi vrea pula cu nesaţ. A picat cu toată pofta gravitaţiei. Coniacul şi limbile te pot pun în cap la anumite ore din noapte, dragă doamnă poliţistă... Hai, ţo pe mine!

„Muistu’ dracului, vrei să te împuşc??” delapidă în fugă poliţista grămadă la poalele canapelei mele. Tabloul era complet: ea pe jumătate goală, în cămaşa

Ministerului de Interne, cu pistolul în dreapta şi paharul gol de coniac în stânga, părul desfăcut la fel ca şi picioarele între care am ascuns eu bine vreo cinşpe

minute din viaţa mea, dar am găsit vreo două orgasme.
„Stai aşa!” i-am zis şi i-am coborât o pulă între buci.
„Nu în cur, animalule!”
„Împuşcă-mă dacă ţii aşa mult la el!”
„Lasă-mă, futu-ţi...” şi încercă să mă răstoarne întorcându-se înspre tavan.
Nu simţeam nevoia să domin organul, dar emana un prototip de aroganţă întâlnit doar în tribunale sau la interogatorii, care mă forţa să am replică fizică imediată. Cum se tot zbătea să mă răstoarne, i-am prins mâna cu arma şi i-am sucit-o spre tâmplă. Efectul a fost bibilic: a tăcut şi înţepenit, în timp ce eu o lubrifiam anal cu propriul ei mir. Când m-am strecurat în întunericul curului ei, am şi punctat:
„Clic!”
Cum femeia îţi acordă totuşi o şansă dacă eşti insistent şi îi araţi că ştii ce vrei, mi-a răspuns:
„Ai grijă la armă! Nu-mi stă bine cu pula-n cur şi glonţ în cap...”
Am futut-o în cur până mi-a amorţit mâna la tâmpla ei. Tot timpul ăsta a scâncit ca un copil sub presiunea ghiozdanului cu cărţi. Aveam chef să trec pe asfalt, după excursia asta plăcută şi extenuantă pe drum de ţară, dar aş fi vrut câte un pic din fiecare. Dar cum natura nu a înţeles niciodată de ce au bărbaţii nevoie de două instrumente, ne-a dat din plin imaginaţie să le iasă lor pe nas, cur, urechi... Şi mai ales să le intre peste tot.
Dilema desertului: să iau tarta aia mare cu mere sau delicatesele acelea firave, mărunte şi fascinante la gust? Mărimea contează, dacă trebuie să intri în ea. Ca şi Clint Eastwood, am pus mâna pe armă să îmi ofer plăcere: i-am smuls femeii pistolul din mânuţă şi i l-am înfipt în cur fără sorcova. Iute m-am înfipt în celălalt loc liber din aceeaşi parcare şi am început un tango anal cu mişcări furate din samba. Pistolul Carpaţi are calitatea de a arăta foarte bine înfipt într-un cur de damă. Planul era să o aduc la orgasm şi să-i trag un foc de armă în cur... Sub pretenţia de auto-apărare, domnule judecător: curul făcea mişto de

mine şi mă ameninţa cu moartea şi mai ales că se va căca pe carpeta mea scumpă din Cairo.
La câte planuri nu am renunţat eu de dragul oamenilor!... Oricum pistolul ei drag va mirosi a caca şi îi va aduce aminte de cât de fragilă e viaţa şi autoritatea în univers.
„Să nu mă împuşti în cur, te rog! Am un copil de crescut...”
„Dacă mă laşi, ţi-l cresc eu...”
„Te rog, ai grijă!”
Am mai ţinut-o aşa un pic, dar i-am lăsat curul să respire ca să poată avea un orgasm ca la carte. Eram şi eu pe punctul de a termina, dar nu mă încălzea deloc un orgasm pe prispa vaginlui. Neavând nici o idee mai bună am mai ţinut-o în pulă vreo douăzeci de minute. Simţindu-se liberă, neameninţată şi întrucâtva autoritară a trecut deasupra mea şi m-a călărit ca pe salariu. Acum sorbea direct din sticla de coniac şi îmi dădea şi mie din boticul ei să gust. I-am sugerat că un sex oral spontan (S.O.S) nu ar strica în CV-ul ei. Atât i-a trebuit: mi-a luat-o în gură ca pe fluier şi am trăit pentru prima dată un blowjob. Mă resuscita şi îmi

simţeam plămânii mai plini la fiecare cursă. Venea vremea să scutur florile...

„Înghiţi?”

„Pentru tine pun şi pe iarnă!” îmi răspunse cu gura plină.

Hmmm, mi-am zis, asta nu mai e nici o bucurie. Prea bine sună totul. Eu nu mă culc cu femeile ca să avem bucurii împreună şi de comun acord. Orgasmul lor e pur şi simplu un decor care dă bine pe pereţi, ca şi diplomele. Într-o lume atât de competitivă, orice activitate cu o femeie trebuie să înceapă cu un orgasm, singura lor bucurie şi terapie cu rezultate de la măr încoace. O baţi, o chinui, o omori, îi dai foc, dar înainte de toate trebuie să îi dai un orgasm altfel eşti un criminal, nu un iubit gelos pe care îl înţelege lumea, plus că ea te va bântui în second life şi va avea un avatar de rahat.

Bucuria mea cu femeile e doar a mea, nu o împart cu ele deşi doar cu ele o am. Nu vă faceţi griji, nu vă folosesc, ci doar iau mai multe muşcături decât voi din felia pe care voi o credeţi a doua iar eu ştiu că e ultima. Bărbatul ştie că mâine nu există, ci doar o variantă deplorabilă a unui azi plin de speranţe.

Cum să termin ca să închei seara cu bine?

Orgasmul e benefic pentru că desfundă colţuri ale creierului foarte rar folosite. La femei livrează ca electroşocurile: le relaxează şi le potoleşte, ele fiind mereu puse pe a face ordine în univers, prin curăţenie sau bârfă.

Gata, ştiu: mi-am luat-o dintre dinţii ei şi am înfipt-o în ţeava pistolului. Pentru prima muie cu un pistol a fost chiar bine. Ţineţi minte: pistoalele Carpaţi înghit tot şi nimic nu e mai sexy decât să vezi cum dintr-o armă gata de război se scurge primul semn de pace: slobozul.

„Vrei să-ţi cureţi pistolul?”

Uimită de onoarea la care o supuneam şi-a luat tandru pistolaşul între buze şi a sorbit ca şi cum ar fi adus arma la orgasm. Abia acum tabloul era complet: tot pe jumătate goală, în cămaşa Ministerului de Interne, Cora era în genunchi lăsată uşor pe spate şi cu pistolul plin de spermă în gură, umanizându-l prin sugere.

Să-mi zică cineva dacă asta nu a fost o misiune imposibilă...

Elodia, veriga lipsă

În toată nebunia asta erotico-naţională "unde e Elodia?", "e moartă Elodia?", "înghiţea Elodia?" mi s-a năzărit într-o seară să comand două curve la domiciliu. Scump, dar consistent.

Şi am făcut în felul următor: pe aia blondă cu sânii mari am pus-o să ţină în mână un cuţit de bucătărie şi s-o ameninţe conjugal pe cealaltă profesionistă, brunetă, cu nişte sfârcuri cât solniţa. Blonda zbiera ameninţător la brunetă, iar ultima sugea reconfortant la mine, din când în când răspunzându-i blondei "Lasămă
să sug". Nimic anormal până aici. Apoi am băut toţi trei. După care doar ele.

Şi aici încep să se cunoască cei şapte ani de-acasă...

Amândouă pretindeau că sunt la tv în direct, iar parte din mine era microfonul. Se luptau ca apucatele care să fie mai brează, să zică mai mult adevăr. Uimitor era că ambele ştiau destul de multe despre caz încât să poarte o

conversaţie reală cu pula în proximitatea aparatului de mestecat gumă. Cu ochii cât ediţiile Princeps şi cu capul clinchetind a vodcă admiram împlinit o altă parte din istoria vieţii sexuale plătite româneşti. Simţeam privirea şcolarilor răsfoind spre finalul cărţii de istorie: imediat după revoluţie, Esca şi Otv, apăream eu cu ştate de plată la organizaţiile profesioniste de clitoris. Eu, singur pe o pagină

plină de poze fără linkuri cu toate fetele pe care le-am plătit să fie femei în preajma mea... Apoi cuprinsul.

Curvele au primit ce meritau, pe rând. Pe brunetă am avut poftă să o fut prefăcută moartă, fără sunete ori priviri, cu ochii mari deschişi privind în veioză. Iam
terminat în axilă, apoi i-am mişcat mânuţa precum o gură plină de bale.

"Vorbeşte marea!" a strigat blonda.

Pe blondă am urcat-o pe televizor şi am căutat postul Elodiei. Boxând cu scrotul în botul celor din studio împingeam părţi din mine în casa de marcat a boarfei. I-am zis s-o bocească pe Elodia cea moartă. Dacă potriveşti cantitatea de alcool cu cea de pulă orice femeie face tot ce vrei. S-a pus blonda pe bocit ca Isus pe făcut minuni. Moartea nu pare aşa gravă dacă eşti în curul gol precis înfipt într-o bocitoare cu ora.

Să rezumăm: blonda şi-o lua pe televizor în timp ce bocea ca un ipod, iar bruneta încă se odihnea moartă pe pat. Plus câteva ghilimele.

Spre dimineaţă, după câteva ore de somn, fetele au făcut cale întoarsă la comandamentul central al sufletului masculin: sexul oral. Au supt din mine orice urmă de îndoială că Elodia ar fi existat vreodată. Fetele astea ţineau cu ea şi ar fi făcut orice să împrăştie credinţa lor, chiar dacă ar fi fost să mi-o sufle în corp.

Când ai orgasm la cinci dimineaţa în plin răsărit de soare şi început de zi muncitorească eşti unul dintre puţinii norocoşi care şi-au futut noaptea, şi nu la televizor.

Fetele au înghiţit, încasat, s-au îmbrăcat şi au coborât în plină stradă, acolo unde moare în fiecare zi câte un pic sufletul muncitorului proaspăt bărbierit, gata de schimbul unu.

Apoi au dispărut în zare, precum orice alt argument că viaţa e frumoasă.

Alesia, sau cum yoga ţine de foame

Mint şi mă ascund printre cuvinte ca o pisică după sobă, nu pentru că e cald, ci pentru că nimeni nu ar îndrăzni să intre acolo după ea.

Sunt plin de ură pentru tot ce mişcă în direcţia opusă mie. Ador să fiu lângă un corp gol şi relaxat, plin de aroma cărnii mele. Nu vreau nemurire pentru că nu aş suporta să iau pastile de cap veşnic. Vreau doar mai multă conştienţă, să savurez ca un tigru crăpătura de ţeastă între dinţi. E clar că nu am nici o şansă la linişte sau pace sau orice alt căcat terapeutic. Eu sunt propria mea terapie, trebuie doar să am grija să exist pe lângă alţii într-un mod discret, aproape yoghin.

Şi uite aşa m-am apucat şi de yoga.

O femeie frumoasă îţi poate vinde orice dacă ai chef de cumpărături, dar o femeie frumoasă care suge zilnic yoga din vena universului e ca Dumnezeu în

concediu. Cum e Dumnezeu în concediu...? mă întreabă exegeţii. Păi, să zicem că există Dumnezeu şi e bine îmbrăcat, proaspăt mâncat, uşor balonat, dar totuşi bine dispus. Şi mai zicem că vrea să plece în vacanţă undeva în universul creat de el. Aici apare contradicţia - niciodată nu pleci în concediu unde lucrezi sau
103
unde o freci de obicei. Deci al nostru zeu ar trebui să pună la punct o deplasare într-un mediu nou. Dar cum flocii ursului să pleci undeva necreat încă? Şi cum muia de panteră să mai pleci undeva dacă tocmai ai lucrat acolo? Desigur, aici poate apărea mirajul cabenei în pădure. Bun, tu ai făcut cabana, pădurea e făcută de alţii, deci pe jumătate te-ai scos. Dar problema lui D e că el a făcut tot, şi tot nu mai e incitant dacă tu eşti tot. Reluăm: Dumnezeu face tot, are tot şi e tot. Uşor netot, dacă e să fim sinceri. Căci un concediu reuşit nu se poate întâmpla în aceaşi curte în care îţi speli rufele zilnic. Iată de ce a apărut dracul. Numai că dracul e prost şi tot ce ştie e să-şi bage coada în ce a făcut jupânul. El nu creează, el ajustează. Un tot ajustat e ca un tort început, dar tot foarte bun rămâne. Prea mulţi "t"?

Acum că am priceput cum o yoghină e ultima futăciune posibilă, să lămurim de ce eu vreau o yoghină. Pentru că un analist fin ar înţelege că, dacă mai vreau să trăiesc şi să mă bucur încă de pizdă, ar fi de preferat să nu cunosc culmea culmilor în materie de geometrie sexuală (încă). Să mai am răbdare sau să mă pregătesc de apatie veşnică?

Dacă Eva ar fi făcut yoga înainte să înceapă Adam să-i umble în colţuri, lumea ar fi fost altfel. Plus că un şarpe vegetarian mi se pare neverosimil. El vâna toată ziua şobolani şi zburătoare, dar când e să facă cinste, brusc i se scoală de măr. Hai sictir!

Alesia face yoga cum fac eu caca: cu pasiune şi în poziţii în care doar proştii amorţesc. Mănâncă light şi se fute la greu. Ceea ce nu mă deranjează. Are două pasiuni îndrăzneţe: sexul oral cu mâinile încătuşate la spate şi sexul oral cu bărbaţi necunoscuţi. Ceea ce mă cam ia de cap, dar în sensul în care mi se ridică.

Nu mă tem de boli, ele sunt făcute să se împrăştie, cucerească, ucidă. Mă tem însă de proştii bolnavi la puţă. Ăştia îţi fut femeia şi îţi virusează dormitorul,
104
de nici nu apuci să-ţi suni preotul (care fiind şi el la futut, oricum nu se grăbeşte să-ţi închidă ochii şi taie factura).

Hmmm..Alesia, să mă tem de tine şi vaginul tău bine conturat în yoga locală? Nu cred. O să risc, aşa cum făcea şi bunicul când o lăsa pe bunica noaptea cu nemţii.

Alesia are sâni frumoşi, mici, parcă puşi cu mâna. Asta e o imagine care mă excită: Dumnezeu punând sânii femeilor cu mânuţele lui. Desigur, el nu ar avea nici o poftă. El se îmbracă în Sfântul Duh şi penetrează. *He's got style*.

Alesia mă invită la şedinţele ei de yoga. Îi place să ştie că mă holbez în curul ei vidat. Da, mă holbez, mă proiectez, îmi fac planuri. Şi Alesia digeră toate astea. Femeile adoră planurile bărbaţilor în ce le priveşte sexual, pentru că abia atunci înţeleg şi ele puterea, dictatura, supunerea. Sclavismul e un concept străin femeilor în viaţa de zi cu zi dacă nu e vorba de sex. Şi cum mai tot ce face o pulă

are legătură cu sexul, e ditamai tragedia.

Alesia e suavă, are moliciuni vizibile care nu te atrag, ci te tâmpesc, sleiesc, încremenesc. Pe Alesia vrei să o fuţi ca pe turnul Eiffel: de sus până jos, de faţă cu toată lumea. Ea se strecoară printre oameni în unghiuri care uimesc până şi manualul de geometrie. Cu yoga la îndemână, Alesia mă frăgezeşte mental. Trebuie să o fut aşa cum trebuie să o fut până leşină şi îmi cere voie să se arunce pe geam.

Alesia e femeia tututor: ea se arată cu o limpezime care înnebuneşte şi mileurile bunicii. E în faţa ta, liberă, yoghinuţă şi parcă pentru tine. Dar numai proştii cred că femeile au nevoie de un singur bărbat. Ele au nevoie de o armată de bărbaţi, dar te aleg pe tine conducătorul oştilor. La atac voinicii mei!, aşa strigă ea în gând cu tine în ea. Eşti norocos dacă te întorci din luptă şi un prost dacă nu lupţi şi pentru alta. Singura poezie reală din viaţa unui bărbat e să se întoarcă acasă, în patul femeii pe care o iubeşte, de la o şedinţă de geometrie

vaginală cu una care se va întoarce în patul bărbatului ei care a rupt-o de şolduri pe cea mai bună prietenă a ei. E o poezie fără rimă, dar cu foarte multe versuri.

Cu Alesia a fost simplu. N-am apucat să intru în ea, m-a deşliţat în maşină, mi-a luat-o în gură şi m-am trezit terminând ca haiducii în poiană cu soarele în oglinzile laterale, ziua în amiaza mare în parcare la Sofitel. Mi-a zis că nu are timp de un futut ca la carte, dar vrea să mă poarte cu ea toată ziua, până seara cănd o să mă lingă de sus până jos în loc de mantră. M-a înghiţit, stors, încurajat să improvizez. M-am luptat să-i stau în gât cât mai mult şi mai original, cu o mână pe tavanul maşinii, ca statuia libertăţii. Se comporta ca un instrument de obţinut sământă din inima pământului. Eram un vulcan într-un suv american. Am dat tot ce am putut şi am regretat că nu am pus deoparte pentru o zi ca asta. Eu nu termin uşor prin metoda ce-i în gură, nu-i minciună, aşa că atunci când se întâmplă mă zbat ca un cerşetor într-un autobuz aglomerat. Iar cu Alesia a fost precum în reclamele la detergenţi: mai, mai, mai....Oh, my! Reţine, dacă eşti viu: ai o singură viaţă şi prea puţine ocazii să fii înghiţit, aşa că ocupă-te de asta.

Seara însă a venit cu pantalonii rupţi: Alesia a fost lovită de o maşină pe o trecere de pietoni. I-au rupt coloana, un picior şi au desfigurat-o. Era în comă, cu foarte puţine şanse să mai zică vreodată "bag-o". Viaţa e nedreaptă, dacă eşti aproape mort. Nimic nu merită dacă nu eşti viu, alături de alţi vii, futabili cel puţin. Intimitatea e scumpă, sexul trecător şi viaţa fragilă. Dar nici trişti şi fatalişti nu putem fi, pentru că nu e natural. Natural e să fim inconştienţi, hedonişti şi ahtiaţi după pizdă. În ordinea asta: mă fut în gând, mă fut pe bune, mă fut mâncând. Iar maneliştii au capacitatea de a se fute şi numărând bani.

Cel mai greu le e celor îndrăgostiţi, pentru că, deşi respectă şirul enumerat mai sus, au o stare de ahtiere soră cu moartea după o anumita pizdă. O văd în soare, pe lună, în pulă şi la masă cu părinţii. O vor mereu, aparent forever şi nu cred în final. Vorba poetului: dacă eram drujba, mă mai iubeai?

Alesia era lată în patul de spital, respirând prin aparate. În ea încă colcăia sământa mea. Am îngheţat în uşă: moartea îi băgase un deget în cur şi aştepta. Câteva zile nu am putut să mănânc, beau, dorm. În sfârşit înţelesesem ce se

întâmpla: sfârşitul lumii vine pe rând. Aşa cum îmi place mie cu gemenele. Ca şi moartea, vreau să văd reacţiile fiecăreia, până în cele mai mici amănunte. În trio m-ar plictisi. Moartea are aceleaşi principii, de aia nu suportă războaiele, atentatele, accidentele mari. Ei îi place ca la supermarket: fiecare cu coşul lui plin de nimicuri scumpe.
Amintirea unui orgasm de femeie e unică. O mai poţi compara doar cu momentul impactului cu trenul, când moartea e fix acolo făcând poze. De aia femeile zâmbesc după. Ele trăiesc fiecare zi în parte. Eu pe toate la un loc.

Laura

M-am cam săturat de internet. Cu bani sau fără, internetul încă e de rahat.
Şi la noi şi la ei, oricare ar fi. Încă nu ai destulă viteză să aduci un cadavru din Africa la tine în sufragerie, darămite să vezi un film porno fără cârcei...
De aia am dat comandă unor prieteni de o actriţă de filme porno. Cam riscant să o numeşti pe una care înghite actriţă, pentru că aşa am avea hoarde de artiste păzind Diverta pe Magheru. Dacă o profesionistă se preface că îi place când înghite, nu e actriţă, e "înghit pe bani". Dacă nevasta se preface că îi place când înghite, ea e actriţă bună.
Oricum, comanda s-a rezolvat şi eu am ieşit la masă cu pitulicea. Laura nu vine de la Andreşan.
Paradoxal, dar fetei din porno îi place la nebunia ciorba. Preferatele ei sunt aia de burtă (sîc!), perişoare (extra sîc!) şi ciolan afumat cu fasole... (???!!)
Nu doar că îi plac, dar şi vorbeşte despre ele de parcă stăteam la masă cu un bucătar din Chişinău pus pe gătit... Dar ştiţi cum e, când femeile îşi fac planuri, bărbaţii îşi fac de cap.
Am mers mai departe într-un pub. Am băut bere şi vodkă. Apoi am avut o ditamai erecţia şi i-am dat de înţeles că patul e ultimul loc unde vreau să ajung

cu ea. Parcări, băi, morgi, tunele..oriunde, dar nu în pat. În pat duc femeile care muncesc şi au nevoie de odihnă. Cine se joacă toată ziua cu pula nu are luxul ăsta seara. Vreau gemete şi unghiuri moarte de la starletă, altfel mă dedic Bisericii!
Şi am mai băut un pic. Şi încă un pic. Apoi mi-am deschis fermoarul şi iam conectat mâna la sistemul meu hardware. În plin bar, nici dracu' nu se uita la noi. Până când ea s-a făcut mică şi a îngenunchiat în faţa mea sub masă cu un zâmbet de diavol dat la ştiri. A mormăit ceva, dar n-am auzit nimic. Pula nu trăieşte cu sunete.
Tras de mână am ajuns în parcare şi am întins-o pe capota unei maşini de poliţie. La datorie eram doar eu. Şi nu vroiam să-i rămân artistei dator, păsăricile din industria asta vorbesc una cu alta când stau cocoţate pe ramură. Aşa că am aplicat ce-am învăţat cel mai bine din anii de filme bune de import: cu curul la cameră, copiii! În spatele nostru stăteau lipiţi de geamurile barului zeci de curioşi cu telefoanele scremându-se de-o poză pentru nevastă, vecini, blog, laba de vineri seara. Laura a simţit audienţa şi a început să miaune ca sirena de cataclism. Dădeam în bucile ei ca haiducul în murg, să-l salveze de ciocoiii nemiloşi. Venea clipa, haiducul se apropia de pădure, copacii erau tot mai deşi,

Laura era tot mai zvăpăiată, oamenii din bar vroiau să se întoarcă la mese, aşa că...
...fără prezervativ m-am trezit ejaculând pe maşina organului. Mâna Laurei îmi fixa ţinta în litera P, de la pulă sau Poliţie, care-i mai organ dintre ele.
Beţi cum doar ăia care-au scris Biblia au mai fost, ne-am târât până la un taxi. Drumul spre casa ei l-a binecuvântat cu un sex oral strecurat în conversaţia cu taximetrisul care văzuse câteva filme de-ale fetei.
Eram bărbat între bărbaţi.
Morala? Cine are nevoie de ea?... Mi s-a făcut poftă de ciocolată.
109

Simona, minunea online

Când m-am trezit fără nevastă, am avut priorităţi. Una dintre ele a fost să mă distrez alături de prieteni ca un copil de opt ani nesupravegheat de părinţi.
Ne-am scris numele în striptizuri pe pereţi, curve, bodyguarzi. Toţi ne iubeau şi mobilierul aştepta să ne aşezăm pe el.
Dar după câteva săptămâni mi s-a cam făcut lene. Atunci am trecut la următorul pas. Social networkingul! Tastezi frumos şi fetele îţi juisează la enter.
Inspirat de această nouă jucărie sexuală numită internet le-am luat prietenilor mei buni laptopuri să putem cuceri lumea din mers. Dar jucăuşul din mine a mers un pic mai departe. Am vrut să am control complet asupra ce fac prietenii mei cu cadourile. Aşa că orice scriau şi vedeau ei - vedeam şi eu, live sau în fotografii şi documente, fără ca ei să ştie. Minunata tehnologie a lui remote control sau keylogger îmi provoca erecţii mentale mai mari de treizeci de centimetri.
Aşa am ajuns să o cunosc pe Simona, iubita virtuală a unuia din gaşcă. O cunoscuse online, o văzuse în fotografii, era mort după ea. Tipa fierbea de erotism. Pe hi5 avea clubul ei personal cu înfometaţi de sex şi atenţie.
Amicul în călduri nu împărtăşise nimănui despre această obsesie feminină frăgezită online. Dar prietenul meu recent, mister keylogger, mi-a şoptit că e rost
110
de carnagiu, Caligula style. Am purces şi eu online vânând mica sirenă căptuşită cu pizdă. Am stat şi-am bălit, am dat şpăgi pentru cercetat ip-uri şi am aflat de unde se prelinge fiinţa ei virtuală. Şi i-am bătut la uşă cu o pungă de iarbă şi un câine de pluş de doi metri. Am atacat cele două nevoi de bază ale unei femei: siguranţa şi vrăjeala.
Cică s-a speriat şi imediat a trebuit să tragă un fum după fum după fum să-şi revină. Am râs amândoi de animalul de pluş şi i-am desfăcut picioarele chiar sub botul lui. După care am căţărat-o pe spatele grozăveniei pluşate şi am pus-o să latre în ritmul meu de comandor de gondolă cu pizdă la pupă. Eram îmblânzitorul care şi-a potrivit pula în cea mai dorită panteră din online românesc. Intram uşor în ea, ca pe net, respectând protocolul. Cei douăzeci şi unu de ani ai ei scârţâiau de plăcerea unei pajişti verzi din care creşte exact poziţia care-i place în braţele unui ursuleţ care în viaţa lui n-a fost mai aproape de slobozul uman. Iarba face minuni, dacă ştii cui s-o dai!
Cu Simona la baie, slobozul pe urs şi iarbă destulă, îmi veni o idee: am pornit webcamul. Am potrivit-o frumos, de la brâu în jos, gata de acţiune. A revenit din baie şi stârnit mental de posibila odisee online a fetei mi-am aşezat

Simona în poală, slăvit să-i fie numele. Orgasm după orgasm, ne luam la întrecere ca frunzele spre sol. O după-amiază de sex cum şi-ar fi dorit părinţii noştri pentru noi! Apoi, când Simona călărea wc-ul am făcut upload pe hi5. Aviz celor care îşi bifează "remember me on this computer". Ca şi trecerea de pietoni, acasă e cel mai nesigur loc.

Seara a venit, Simona fără număr şi eu extenuat. I-am lăsat iarba, chestia din pluş şi faima pe net.

Amicul meu ne-a povestit la câteva zile după despre evenimentul online al lunii. Simona şi-a sters contul şi a dispărut pentru câteva luni din e-world. Am adoptat-o iute, ademenind-o ca pe căprioare: cu iarbă (şi erecţii). Statusul Simonei s-a schimbat brusc din online în patru-labe, plină de iarbă, mirosind a

pulă, cu părul încâlcit, cu ochii într-un televizor unde paşnic rula un film porno dublat în spaniolă, cu mine călare pe ea excitat de faptul că urmează o fază foarte tare în film, ejaculată pe spate de două ori deja, cu chiloţii traşi într-o parte ca pânza pe corabie şi cu o pungă de chipsuri goală pe care mă pregăteam să io bubui la ureche imediat ce terminam a treia oară în seara aia - să o vad cum sare conform expresiei: ca friptă din pulă...

Şi era doar marţi...

Când toate păsările dorm...

Natura e mironosiţă. Te ademeneşte în peisajele ei verzi, inocente, răcoroase alături de prietena ta şi când eşti pe punctul să îi dai chiloţii la o parte înţelegi lucrătura din spatele idilicului: o armată de furnici îi devorează fetei rozeta, iar ea stă liniştită şi mulţumită crezând că tu o joci aşa mărunţel din degete. Brusc toate florile devin buruieni şi răcoarea peisajului devine înfiorătoare. Gângănii de toate felurile atacă erecţia la care trudeşti de mic copil, iar fata udă colcăie de furnici, omizi şi dracu' mai ştie ce insectă obsedată sexual. Natura e antiplăcere. Întreabă ţăranul care munceşte în draci pămantul şi hoinăreşte pădurile. Întreabă leul care dă iute din buci şi nu se bucură de avantajele conducerii. Natura e antibărbat. Ea nu ţine cu tine, ţine cu specia, deci cu urmaşii tăi, duşmanii pe care ţi-i faci cu pula ta. Natura ţine cu femeia. Oricând apare o virginică flămândă, chiaună şi fără căpătâi, imediat se găsesc patru-cinci bărbaţi să o ţină de mâncare, pat, pulă. Noroc că femeia nu termină prima, că atunci chiar eram fraierii planetei.

Cum betoanele îmi dau siguranţă, undeva ascuns bine între blocuri am găsit eu barul unde absintul e la el acasă. Linguriţa medievală, zahărul modern şi absintul de când lumea – bucurii simple care îţi fac viaţa complexă, mai ales dacă bei până simţi amidonul. Sunt seri în barul ăsta când patronul scoate de la

sufletul său absintul pentru care merită să ieşi din casă, ăla fără milă pentru mintea muritorului, ilegal şi pervers precum privirea unui marinar bătrân. Uite aşa am supt câteva „dulcinee” şi am intrat în lumea celor care nu cuvântă, dar vorbesc prin semnele pulii, acum erecţie. Nu mai eram sigur de nimic, simţeam doar pofta de a intra în contact cu lumea din jur, fie obiecte, fie ursuleţi vii, de numai câteva luni, căutaţi cu înverşunare de mămica lor, ursuleaţa...

hahahaha...hiiiihhhihhi...
Barul ăsta unic are o cameră în spate pentru norocoşi ca mine care îşi
permit să arunce sute de euro pe o seară cu absint adevărat ca moartea. Te iau frumos chelnerii şi te invită într-un locşor unde găseşti tot ce-ţi trebuie: muzică, apă, mai mult absint şi dacă eşti foarte sigur pe tine, şi o extravaganţă.
„Vreau ceva special,” i-am zis patronului, „ceva ce nu am futut până
acum...”
A dat din cap, şi-a mângâiat profetic barba lungă şi mi-a făcut din ochi. Cel puţin asta îmi povestea în timp real o maimuţică verde cu mănuşi de piele că se întâmplă.
„Adrian,” îmi şopti în ureche maimuţica, „Pot să-ţi zic Adrian?”
„Semeni cu cineva cunoscut.” m-am grăbit eu politicos să-i răspund.
Ce m-a frapat la maimuţică era cantitatea de informaţii pe care o
stăpânea, despre Iraq, tehnici de război, adulter şi insomniile lui Isus în ultimii ani de carieră. Mă pregăteam să-i răspund când se deschise uşa, uşor ca o pizdă la naştere şi, în camera unde eu şi maimuţica aşteptam un motiv, intră o blondă superbă, înaltă, conturată ca o sticlă de cola, care grăi în felul următor:
„O muie la domnu’?”
Am mai fost servit aşa cu mici, bere, lozuri în plic, binoclu la semafor,
seminţe, dar niciodată cu mic dejunul campionilor. Maimuţica era foarte mulţumită de cum începea seara. Am dat-o jos din spatele meu şi am pus mâna pe blondă, să mă asigur că e reală. Cur ferm, ţâţe puse, dar prietenoase, buze mari, ochi verzi ca păşunea...Mai futusem aşa ceva, dar totuşi o aromă de mister plutea în aerul respirat de erecţie.
114
În spatele blondei am zărit o pulă imensă care moţăia. Proptită în nişte
coaie cât frigiderul, pula se chinuia să rămână erectă ca şi studentul la cursuri. Am înfăşcat-o de-ndată pe blondă să o feresc din calea monstrului genital şi am dus-o într-un colţ, apoi am rugat-o pe maimuţică să stea de şase cât dau eu o muie. Ah! Blonda mă luă în gură iute, ca în situaţii de criză. Harnică precum slujnica în casă, mă corupea la tot felul de sunete de plăcere. Le scăpam cu teamă să nu trezim pula moţăitoare. Nu eram foarte relaxat încât să termin, aşa că am rugat-o pe blondă să mai păstreze puţin şi pentru maimuţică. Asta din urmă când s-a prins ce urmează a încercat să fugă. Am ţinut-o, iar blonda făcea maimuţa la oral. Sau oral la maimuţică. Să încercaţi asta când aveţi un weekend liber.
Abia acum remarcam atenţia cu care blonda se închina pulii. Gesturi fine,
precise, perfecte pentru orgoliul şi plăcerea bărbatului...hmmm...treci înapoi! Am sărit în gura ei ca peştele în apă şi am insistat. Aşa da! Eram pe drumul cel bun. Am mai luat o gură mare de absint să prind viteză.
„Nu vrei şi-n cur?” mă întreabă printre dinţi blonda.
„...o blondă atât de simplă după vorbă, după port...” am gândit şi am
acceptat provocarea. Maimuţica, şocată de experienţa inter-rasială de mai devreme, mi-a sărit în spate avertizându-mă:
„Columb, nu ai prezervativ şi sida nu trece cu moare de varză!”
Am aruncat-o de pe mine şi am făcut pleosc în curul blondei. Hmmm, miam

zis, cam largă cărarea, o fi vreo intersecţie prin preajmă, dar nu am insistat.
Blonda gemea cu nişte inflexiuni familiare, parcă prea familiare. Dar tot nu înţelegeam ce se întâmplă. Între timp pula moţăitoare dispăruse. Ce dracu, îmi zic, urmează Bush?... Blonda gemea tot mai tare şi absintul cumva nu mai reuşea să simplifice lucrurile, aşa că am luat trei guri mari să amorţesc orice numi
convenea. Pocneam tot mai tare în bucile blondei şi privirea îmi căzu pe maimuţică – era speriată într-un colţ smulgându-şi părul des.
„Morţii mă-tii de intrigantă!” am strigat spre ea.
„Te superi dacă maimuţa îmi suge pula?” aud un ciripit suav de femeie.
Aici absintul s-a adunat tot în ochi, mort de curiozitate.

„Pardon??!!” îi răspund.
„Mi-ar plăcea să terminăm împreună, dacă ţii la mine...” şi îmi face cu ochiul de după peruca care se agăţase în barba proaspăt rasă.
Am dat pe gât restul de absint, adânc omogenizat în curul blondei.
„...Asta îmi mai lipsea” îi zic, „Să-mi scot maimuţica la produs. Facem altfel pentru că ţin la tine: îmi sugi tu mie şi eu îţi fac o labă în oglindă. Batem palma?”
„Tu eşti bărbatul!” şi întinde o mână spre mine. O evit şi îi ard una peste cur de a sărit ca maimuţica din spate.
Am întins blonda pe jos, m-am lăsat în gura ei şi i-am luat pula în mână ca pe un bebeluş adormit. Toţi admirăm o pulă bine făcută. De fapt, dacă aş avea-o până la genunchi, toată ziua aş sta gol pe canapea admirând-o şi aş lăsa necunoscutele să îşi facă poze cu ea contra cost, poate, cine ştie, ar face şi minuni în zilele ei bune... Avea un corp uimitor de bine făcut blonda. Fiecare muşchi era definit, un abdomen plat, un cur tare, coapsele în armonie cu gambele, complet epilat. Şi mai uimitor era cât de bine aducea a femeie, cu o faţă suplă, trăsături fine, buze vulnerabile, pline de viaţă, nu adormite ca ale unui bărbat. Peruca şi mişcările mai feminine decât orice fiinţă am văzut vreodată la McDonald's mă excitau la culme. Ştiam că îmi plac femeile pentru că asta mă atrăgea la el. Pula era ca un accesoriu inedit pentru un corp atât de feminin, ca de gimnastă.
Am terminat, uşor absent, ca şi cum cineva îmi povestea despre propriul meu orgasm... Ea nu. Nici nu mai conta. Eu plăteam pentru seara aia. M-am uitat după maimuţică şi n-am mai văzut-o. De fapt n-am mai văzut nimic până a doua zi la prânz. Eram deja acasă în pat, îmbrăcat ca şi cu o seară în urmă. Nu eram sigur de nimic: dacă am ieşit, dacă am băut, dacă maimuţica a ajuns cu bine acasă... O blondă mă tot sâcâia. Era lângă mine în pat, aparent goală, dar acoperită cu un cearceaf.
Hmmm... Un singur lucru vroiam să ştiu: de ce eu eram îmbrăcat şi ea nu.
Dimineţile îţi pot face mult rău dacă pui întrebările nepotrivite. Mai bine te culci la loc şi aştepţi seara, când toţi suntem egali.

Jaga, Jaga (surorile Costea)
Încearcă uuu...aaa!

Săptămâna trecută am împărţit sperma între două fete afectate major de cântecul ăsta. Of, doamne, cum face pula în carnea cu talent la cântat.... Îmi cântau fetele astea de mă lua cu fiori şi cu sete de vodcă pură, turnată direct din alambic.

Poezia s-a născut la ţară, imediat după fututul cu spume, fără sens, animalic, de dragul pulii în pizdă între două reprize de prăşit sau arat. Hainele nu au valoare, la ţară eşti oricum murdar din naştere şi mori pătat.

Le prindeam de ţâţe şi nu era nici un fel de erotism implicat. Ele au ţâţe şi eu mâini, deci e loc de futut. Nu am cuvinte să descriu viaţa cu care îţi geme o ţărancă în patru labe prinsă cu capu-n tăblia patului din camera de dumincă a bunicilor. Jaga, Jaga!

Ţăranca nu geme, ea dă semnale că a intrat bucuria în sat, că fututul s-a întors de la oraş cu primul autobuz şi a parcat fix în bucile ei. Iar când ţăranca îţi zice "văleuuuu", tocmai s-a scuturat tufa cu orgasmuri şi au picat câteva pe pătura bunicii tale, încercată de timp.

La ţară poţi rămâne nespălat cu zilele şi fututul are acelaşi farmec natural: e dat de la Dumnezeu. Şi ce dacă puţi? Şi ce dacă put? Am şi mai multe motive să te fut grămadă lângă sobă cu gura căscată de urlete pline de pulă. Te trag de blugii tăi turceşti şi mi te crăcănez aşa cum face vânătorul cu vânatul. Te las în curul gol, îţi văd pizda nerasă şi cu gândul la toate bolile lumii îţi intru-n inimă prin spate. Te fut nesătul, grăbit, ca toboşarul la nuntă. Nu am timp de romantism, suntem prea murdari şi diferiţi. Îţi înfig pula până-n prăsele şi ştiu din forma sobei că nu-i destul. Tre' să te mai dau şi cu capul de pereţi să îţi vezi urmele în oglindă, asta pentru că tu nu te dai cu creme pe fund după duş şi nici nu te epilezi atent să-ţi vezi vânătăile pe bucile încercate de tractorişti.

Şi cântă-mi! "Încearcă, iii...aaa!" Am terminat deja, dar sperma îmi şopteşte să nu mă opresc, mai sunt porţiuni încă neatinse, încă speriate de pulă, dar cu ochii mari, pofticioşi.

Iar când intră soră-ta în cameră, cu cei 17 anişori ai ei, mi se mai scoală o pulă care ar vrea să te ia în braţe. Treci tu aici, dă-ţi bluza jos şi ia-mă în gură! Doamne ce de floci au împreună astea două surori! Sunt singur în faţa unei pizde frumos împărţite între două surori. Când fuţi acelaşi ADN în două suflete diferite e ca şi cum Zeus te împinge de cur în pizdă. Mai repede, Zeus, că astea-s creştine!

Pula-n gură din pizda soră-tii! Iată un nou imn muncitoresc! Eram toţi o spermă, le călăream cu poftă şi ochi mari pe amândouă. Ejaculam pe una şi o pocăneam peste cap pe cealaltă! La ţară violenţa e rugaciunea de seară, dacă vrei să te ţină minte plăcut îmbină pula cu palma şi eşti noul lor Hristos venit pe jos de la oraş.

Ţâţele lor tari şi jucăuşe ţinteau spre pulă şi îmi făceau cu ochiul să le muşc. Muşcam, băgam şi învârteam degete în curul fiecăreia. Apoi am intrat în curul celei mai mici. Virginitatea nu stă în organe, ci în poziţii. Căci, dacă te pun, încap cu curul vertical pe perete şi cu pula mea într-însul se cheamă că o iei de

la capăt cu viaţa sexuală ca maşina de scris cu rândul. Şi cum un cur plin de pulă

te împinge la cântec, soră-sa cea mare îmi bagă nişte degete în cur şi îmi cântă Jaga Jaga, de îmi creşteau puli pe spate.
La ţară nu ejaculezi, la ţara îţi dai drumul şi ele te prind. S-au lins una pe alta ca în familie, împărţind trupul domnului...
O seară la bunici e minunată dacă ai vecine care vin rar la oraş.
119

Dragostea e orb

Sâmbătă seara, într-un restaurant de lux, alături de o bună prietenă pe care o fut doar când se aşteaptă mai puţin. La mese, tot felul de impotenţi deghizaţi în oameni importanţi, bogaţi, căcaţi. Femeile lor, consumatoare de pulă, fond de ten şi iluzii. Eu, amator de senzaţii tari, ca trenul noaptea.
La una dintre mese, un cuplu ciudat. Şi când zic ciudat de fapt vreau să subliniez că tipa mi-o scula la fiecare înghiţitură. Vorba Andreei Marin: „Acum sunt mamă!”
El, orb. Orb medical. Orb cu ochelari de soare seara în restaurant alături de o blondă superbă precum soarele pe fundul braziliencelor. Sânii conturaţi ca un weekend liber, gura perfectă, croită cu buze care vorbeau cu rotunjime fiecare cuvânt...Hmmm, iar gesturile... de copil invitat la masă cu adulţii: uşor stinghere şi pline de erotismul unui trup foarte tânăr îmbrăcat sexy. Adică cel puţin un motiv să-mi strig durerea între picioarele ei subţiri şi exact cât trebuie de lungi.
Orbul era solid, ceea ce întotdeauna e un afrodisiac pentru mine. Pericolul forţei aplicată spontan şi necontrolat asupra corpului meu în timp ce eu îţi compostez femeia îmi dă acea senzaţie unică trăită doar de marinari pe timp de furtună: certitudinea că eşti viu, chiar dacă în buza morţii. Moartea are răbdare cu proştii, nu şi cu oameni ca mine, deci trebuia să mă mişc odată.
120
Orbul mânca foarte precis, de parcă furculiţa şi cuţitul se născuseră în gura lui. Mi-am trimis prietena acasă, vorbea cam mult şi îi ştirbea vânatului splendoarea pe care mintea mea o croşeta.
La un moment dat blonda se ridică şi merge spre baie. Atac. Trec pe lângă orbul solid şi îi şoptesc în fugă: „Ţi-o fut!” Apoi intru după tipă în baia vaginelor, acolo unde hârtia e la mare căutare. O aud cum susură într-una din toalete şi îi număr picăturile de final.
„Pun pariu că n-ai hârtie, dar io am o limbă gata să te facă iar doamnă...”
Linişte. Blonda mă văzuse în restaurant, ştia că leul e flămând, dar, ca orice femeie doritoare de acţiune, nu credea că spectatorul are potenţial de vânător.
„Iau eu cu gura fiecare picătură în plus. Tre’ să fie mai tentant decât o bucăţică de hârtie!”
O auzeam cum respira, uşor agitată.
„Ştiu că orbul face minuni când te atinge, dar nimic nu se compară cu privirea bărbatului când i-o dai...sau ţi-o dă...”
Am împins uşa încet. Blonda era stană de piatră, cu picioarele larg desfăcute, ca pentru oaspeţi. Fără chiloţi, aşa cum îi stă cel mai bine unei femei în public. Din experienţă, doar rusoaicele umblă aşa, mor de cald – crivăţul are senzualitatea lui.

M-am lăsat în genunchi şi am gustat cocktail-ul de păsărică udă, proaspăt pişată şi uşor speriată. I-am înfipt unghiile în cur, ca pe ancoră, să nu-mi fugă din limbă.
Mă privea ca hipnotizată în timp ce eu făceam mai mult din ochi decât din limbă. Am simţit-o a mea după câteva minute. M-am ridicat şi am intrat adânc în ea. Îmi sorbea privirea, căci în ochi eram eu unic pentru ea, nu între picioare. Fututul în wc-uri nu e pentru oricine. Dacă nu ai poftă de viaţă şi energie cât pentru doi, nu o să faci faţă provocării. Spatiul strâmt, picioarele lungi ale blondei, hainele, nevoie de a intra în toate parcările ei carnale, toate astea

trebuie negociate cu măiestrie, altfel momentul devine un coşmar de care vei fugi toată viaţa de adult. La toate astea se mai adăuga şi gorila oarbă din restaurant, care, culmea, nu cred că m-a luat în serios.
Deci, ca să mă simt eu răzbunat pentru indiferenţa lui, i-am luat femeia şi am plantat-o cu curul pe chiuvetă, cu zero emoţii faţă de oricine ar fi intrat. Aş fi vrut să intre vreo casnică, să se scuture ca şi câinii de ploaie şi apoi să fugă înapoi în restaurant fericită: „Un domn fute o doamnă în baie la femei!”
Pe chiuvetă nu era destul. Sunt un om cu pretenţii. Aşa că am luat blonda uşoară precum lumânarea şi am cocoţat-o pe uşa de la wc. Se ţinea cu mâinile de la coate în sus ca Hamlet de balconul Julietei, doar că acum eu urcam pe la spate. I-am ridicat fustiţa ei subţire ca un şerveţel şi i-am strecurat în temperatura corpului ei câteva grade în plus. Eram în al nouălea cer: o blondă superbă, soţie de orb, cu fundul ca o minge apărată de la unşpe metri, atârnată de uşa unui wc, în care eu urcam de zor avea un orgasm cum doar ochii mei au văzut... Când am simţit că îi e de ajuns, am lăsat-o în voia ei. S-a dus uşor cu uşa într-o parte, ca pe catargul unei corăbii. Am privit-o cât să-i mai desenez un orgasm în minte şi am ieşit din baie.
În drumul spre ieşirea din restaurant am trecut din nou pe lângă orb. Am rămas două minute lângă masă, aşteptând-o. A ieşit înger futut din baie, păşind spre noi doi. I-am tras scaunul, s-a aşezat şi am salutat-o cu privirea. Iar lui i-am zis:
„Bond. James Bond.”

Coca Cola pe buze, Pepsi în rest
Aşa începe orice seară bună: cu ispita unei decizii privind băuturile răcoritoare înainte să intre fata pe uşă, aerul pe geam şi mâna sub bluză. Oh yeah!
Ascultam Amy W când la uşă sună femeia visurilor mele după 3 avorturi în mai puţin de două zile, cinci soţi şi o dietă bazată pe căzături în gol cu liftul... Pusha. Ea nu e frumoasă, ci face concurenţă morţii. Ispita de a o săruta e ca şi goana pe motor complet furat de prafuri. Ea nu te priveşte, îţi fură sufletul şi ţi-l mestecă neglijent până pici din picioare şi te declară legistul mort.
Aşa o primeam eu la 10 seara pe Pusha în habitatul personal. Era şi mai respingătoare decât de obicei, deci, undeva în tufele din mintea mea, cineva se excita şi în mod sigur se atingea destul cât să îmi sclipească o erecţie în suflet.

Cu o piele neagră de dracu’ ştie ce boli sau soare, Pusha a păş________it în casa mea ca moartea în Egiptul lui Moise. Duhoare ei rece a cuprins camera şi a speriat aerul condiţionat, dar nimic nu m-a oprit să o sărut şi să îmi simt buzele pătrunse de fatalism. Pusha mă excita cum doar bătăile în care sunt prins de mai mulţi indivizi la colţ îmi mai dau fiori. Nu dă semn de vreo plăcere pământească, nu geme, ci vorbeşte în cuvinte scurte moldoveneşti de peste Prut şi nu termină,

deci nu are motiv să mai încerce. Atunci ce dracu’ fac eu cu Pusha?

Dragii moşului... Pusha face un sex oral ca ursul flămând cu botul în miere. Are dinţi ascuţiţi şi gura morbidă, periculoasă, devoratoare. Odată intrat în gura ei, Pusha mă degustă ca pe anafură, înghite şi îşi face cruce în timp ce îşi scoate trusa de chinuit bărbaţi cu bani. Câteva instrumente imposibil de descris îmi delimitează organele sexuale de restul universului. Orice mişcare greşită din partea mea înseamnă dureri care îmi dau palme pe dinăuntru şi lacrimi în ochi.

Cu Pusha plâng de frică, nu de plăcere.

Magia Pushei se traduce într-un moment artistic cu două personaje celebre: coca-cola şi pepsi. Mă stropeşte cu cola peste tot şi mă mângâie ca pe cal în ţarc. Apoi, când liniştea se lasă peste epidermă, agită o sticlă mică de pepsi şi mi-o elevează în cur, pe traseul invers a lui caca. Cola e pe mine, Pepsi vine din spate. Ştiţi voi, dragii moşului, cum foşnăie pepsi agitat în draci prin poiana curului? Aşa vrajbă se produce într-un spaţiu atât de strâmt, că până şi caca fuge la deal, alb de frică.

Cu plastic în cur delirez atacat de panica plăcerii finale: o să mi se rupă curul şi voi defeca precum şalăul în apele ţării? Voi transpira final, fatal, şi toropit de plăcerea de a fi răscolit în cur de obiecte care de obicei îmi stau în mână şi-n gură..? Dragostea poate fi aşa de plastică..? Haha... În spintecarea comercială care îmi încerca curul, un cântec îmi saliva între neuroni...

She takes just like a woman... Au, da Pusha, acolo nu am ajuns de când mă ştiu! *Yes, she does*...

She makes love just like a woman... Da, cum doar femeile mele au cunoscut dragostea, manual ca pornirea la rece a tractoarelor, cu flacăra de un metru şi optimismul cât roata. Iubirea e doar un final nefericit al unei relaţii sexuale complete, cu stimularea exagerată a creierului. Iubirea vine ca un prost la semafor stricându-ţi liniştea de a şofa pe muzică. Îl vezi mânjindu-ţi realitatea şi te simţi să-i dai bani să plece. La fel faci şi cu iubirea, îi faci mofturile, poate se

termină şi poţi să te reîntorci bărbat în lumea femeilor în loc prost în lumea nevestelor. Yes, she does...

And she aches just like a woman… Scrâşneşte din dinţi ca un jder şi împinge plasticurile în mine ca şi cum ar pune murături pe iarnă. Gestul acela o trădează: nu îi place ceea ce face, dar îi place cu mine, cu indiferenţa mea şi dorinţa de a o cunoaşte aşa cum e ea, sătulă de viaţă şi scârbită de zâmbete. Pusha nu zâmbeşte, ea se pregăteşte de atac.

But she breaks just like a little girl… Pusha are un suflet chinuit de performanţele sexuale cunoscute de-a lungul vieţii. Anii de droguri, muie şi stive

de trupuri dezbrăcate, gemând haotic şi înfundat ca o clădire în prăbuşire, făceau din Pusha copilul teribil al comunismului şi femeia sufocată de democraţie. Libertatea îi dădea şuturi în genunchi femeii care nu îşi găsea locul decât în jocuri perverse cu dinamite sufleteşti. Pusha, you little old girl...Mai tare!
Finalul înseamnă de obicei o durere imensă, după care un orgasm lung şi bogat captat în cea mai vulgară gură pe care am văzut-o vreodată. Pusha a inventat muia ca procedeu terapeutic deghizat în teroare plăcută într-o zi de lucru când alţii îşi trag pijamaua pe hoit. Unde am cunoscut-o?
Pusha e mătuşa singurei foste mele soţii, o văduvă care merge pe apa pe care noi restul o bem.

Non, je ne regrette rien

În viaţă nu ai ce să regreţi dacă ştii că într-o zi o să mori. În cazul în care am trăi veşnic, eh, atunci ar fi o problemă.
Cum ziceam mai devreme, prima oară când am ajuns în Paris eram singur. Am pus pariu cu un prieten şi am pierdut iar el m-a condamnat să bat străzile Parisului singur cuc. Dar cucul singur atrage tot felul de paraziţi noaptea prin Paris. Cu destui bani în buzunar să nu mi-aduc aminte de Henry Miller, am luat la picior locurile în care de obicei îndrăgostiţii rămân hliziţi de la atâta fericire. Hai, sictir!, le ziceam celor pe lângă care abia reuşeam să trec de greaţa pe care o emanau prin autosugestia iubirii. Important e să fim iubiţi când vrem, nu când li se scoală altora să iubească. Ăsta e cel mai dificil pariu. „La bine şi la greu până când moartea vă va despărţi.” Rahat. Binele nu înseamnă neapărat Paris, aşa cum moartea nu vine odată cu divorţul. Binele poate fi şi un sex în trei foarte reuşit, cu ea şi prietena ei cea mai bună. Binele poate fi şi faptul că astăzi am spălat eu vasele. Ce dracu e cu obsesia asta a femeilor că binele e neapărat şi mare? Sau impunător, nemaivăzut...? Fetelor, dacă vă plicitisiţi, faceţi trotuarul, nu vă chinuiţi bărbaţii cu „hai la Paris”, „hai să ne plimbam de Valentine’s Day şi apoi să mergem la cină”, „hai să nu ne futem, doar să mă ţii în braţe până adorm”... Hai nu, zău?

Pe trotuarele Parisului am întâlnit cele mai neplicitisite de viaţă femei din lume: prostituatele. Mereu zâmbitoare, cu o glumă pe buze, cu un picioar gol şi un decolteu vorbăreţ, curvele Parisului făceau din mine, călătorul singur, adevăratul călător. Mignone, înalte, cu sâni mici sau mari, transexuali, travestiţi, bisexuale, franţuzoaice, rusoaice, românce, albaneze, marocane, chiar şi câteva din Texas...cocktailul era apetisant ca o salată de fructe. Vroiam să gust, dar nu ştiam ce. Am mâncat, băut nişte vin şi revenit pe frontul sexului. De la una dintre ele am cumpărat un spriţ de cocaină, iar cu sora ei mai mică, care abia făcuse şaişpe ani am urcat în primul hotel pompos. Sunt câteva lucruri care îmi sunt foarte dragi pe lume, unul dintre ele e să urc în hoteluri scumpe unde primeşti tot respectul din lume, alături de cea mai evidentă dintre curvele oraşului. Binele poate fi doar ăsta, dacă nu ţii să ajungi la rău alături de vreo îndrăgostită cu părinţi de treabă.
În cameră, tot luxul necesar unei seri confortabile alături de o pizdă plătită să te facă să îţi placă Parisul. I-am şi zis:

„This is my first time in Paris and I think it’s a fucked up city.”

„Well, I guess I’ll have to fuck you untill you change your mind.” mi-a răspuns înainte să ia prima ei gură de şampanie pe seara aia.

Am trimis-o la dus în timp ce eu am liniat coca pe masă. Cum ar fi, i-am gătit fetei. În momente din astea mi-ar plăcea să am un şort şi o bonetă pe cap, cu o mână să fac liniile, iar cu cealaltă să mă scarpin la coaie de fericire că am o curvă de şaişpe ani în duş.

Sunt bărbaţi care merg la curve şi au curiozitatea absolut idioată dacă fetelor le place ocupaţia, de ce fac asta, dacă au un iubit. Cât de prost trebuie să fii să îi aduci aminte fetei că e nimic mai mult decât o prostituată pe care o recunoşti ca fiind altceva decât hoiturile călcate la nesfârşit de maşini pe drumurile lumii, doar pentru că ea stă pe trotuar, insula unde îşi câştigă banii de pâine şi tratamente, eventual mai creşte şi un copil din muia pe care tu o cumperi gândindu-te cât de mult costă, „la dracu’”. Dar să nu uităm că e opţiunea lor să fie fericite pe seama nevoilor altora. Vracii sexului imediat, curvele, sunt singura opţiune reală de a-ţi recăpăta încrederea în tine după un eşec, cu excepţia celui

financiar care nici luxul ăsta nu ţi l-ar mai permite. Pastile, prieteni, droguri, case, maşini...astea sunt de formă – pe unele le alegi tu, altele vin de-a gata. Dar curvele sunt singurele care îţi dau ceea ce este esenţial în viaţa unui bărbat: senzaţia de succes (succesul în sine e cu adevărat catarhic). Cucerirea ei, chiar dacă e plătită, are toate elementele unei acţiuni ce solicită efortul care duce la un succes. Dar să nu crezi că obţii cu orice curvă satisfacţia asta. Ai nevoie de experienţă cu ele, nu o să fii atât de norocos să îţi nimereşti din prima salvatoarea în situaţii de criză. De aia trebuie să mergi cât mai de tânăr la curve, să cunoşti mediul, oferta, să ştii cine te poate salva cu o vorbă bună spusă suav, în timp ce ţi-o suge cu cea mai mare dragoste vizuală de care ai avut parte în ultimii ani.

Cum a ieşit din baie, nimfa cu tarif s-a repezit la o linie, întrebându-mă între timp „May I?”. Normal că poţi, că vreau să îmi dansezi în poală ca pinguinu’ pe sobă, deci trage parizianca mea personală... Eram la fereastră în curul gol, admirând Parisul. Nu e nimic de capul lui dacă nu ai treabă pe acolo şi nu intri într-un apartament să fuţi ceva local. Cel puţin pentru mine la asta se rezuma interacţiunea culturală: eu gol, cineva local goală, cu vin local, pat local, hârtie igienică locală, sloboz românesc înghiţit după obiceiul local. Turnuri şi clădiri văd toţi, franţuzoaice cu ochii mari de la înghiţit pula văd prea puţini ca să numim relaţia dintre ţări una de prietenie.

M-am întors spre cameră. Franţuzoaica inspirase deja a doua linie şi lăpăia din şampanie. M-am apropiat de ea, de paharul ei şi i-am trântit-o în şampanie.

„Santé!”

Asta îmi place cu nimfele de trotuar: dacă eşti destul de aproape de ele înţeleg că nu vrei să le ţii de cald. Cu nevestele tot timpul trebuie să ai o conversaţie în care să precizezi clar că nu o tratezi ca pe o curvă, deşi ai prefera să fie, şi că tu ai cam rămas în urmă cu seturile de limbi, ea e deja la al şaptelea şi tu abia ai terminat două...Ehe!... *La parisienne* mă lua în gura *chic*, cu o mână

pe-a mea şi cu degetul mic în aer, denotând distincţie. La şaişpe ani orice gest în plus faţă de alea de zi cu zi îţi dau senzaţia că faci parte din altă lume. Acum

Elise era în lumea mea. Mai în gât, Elise! Şi mai cu vorbe, că sunt în Paris, what the fuck!

„C’est ci bon!”

Te juri?, îmi venea să o întreb, dar nu eu eram plătit să vorbesc singura.

Am lăsat-o să mai debiteze texte de sms, limbuţa aia a ei zburda aşa frumos în franţuzeşte că îmi venea să o scot din supt şi să mă aşez pe canapea să o ascult ca pe radio. Delicată, cu un breton perfect, sânii hotărâţi ca un cutremur, fundul mic, tare, rotund şi al meu pentru câteva ore...Elise era fiica pe care orice tată şiar
dori-o. Să o privească cu mândrie în prima ei zi de liceu, la bac, la absolvire, la nuntă... Eu deocamdată o priveam la supt şi eram la fel de mândru de ea.

Când eşti tânăr, la optişpe-douăzeci de ani, nu înţelegi mai nimic din arsenalul vestimentar al femeii. Crezi că tot ce face femeia este să se încarce cu piedici întinse ţie. Greşit. La ea toate sunt elemente de luptă, accesorii aparente, dar toate unelte de stârnit bărbatul. Da, dacă nu e iarnă şi minus douăzeci de grade afară, atunci cu siguranţă o femeie pricepută se va îmbrăca precum o corabie cu bogăţii ca să poată străbate oceanul de puli pierdute, lipsite de încredere şi mereu bănuitoare, poate-poate una se va simţi pirat şi va porni la atac. Femeia va defila uşor, la viteză de croazieră, cu decolteul bine intins, rujul potrivit, machiajul intimidant, clipitul rar şi atent al pleoapelor, mersul drept, picioarele atingându-se uşor în zona genunchilor, poşeta pe umăr ţinută cu o mână în dreptul sânului drept ca să îi poată da avânt în momentele când te ştie holbându-te până în prăsele, cu un chiloţel firav, inutil pentru confortul fizic, dar, oh, cât de important în bătălia finală dintre tine şi ea.

Elise, ia treci şi demonstrează partea cu chiloţelul...

Cu botul în mine şi cu paharul de şampanie într-o mână, în timp ce aialaltă îmi strângea cu poftă o parte din fund, Elise era o mică urmaşă a lui Napoleon. Spectacolul începea bine, acrobata făcea primii paşi cu încredere. E bine când chemi prostituate să îţi umple viaţa cu bucurie, să le serveşti cu ce ai mai bun, fie alcool, cocs, iarbă, pastile... Eu întotdeauna aşa fac şi primesc înapoi înzecit.

Cu buzele făcând poc!, parizianca îmi lăsă pula în urmă şi se ridică, traversă camera şi se aplecă pe masa din faţa oglinzii. Fundul ei bombat,

îndrăzneţ, tânăr, de curvă, al meu, era gata de atac. Dar mai lipsea ceva. Elise ştia, chiar de la vârsta asta fragedă în meserie, că orice bărbat se vede cucerind vârful Pizda, dând jos steagul ăluia dinaintea lui şi înfingându-şi-l pe al său. Mam apropiat, Elise mârâia ca o javră în călduri, şi i-am tras uşor chiloţii pe coapse, ca un pirat care dă jos steagul corabiei cucerite. Pentru asta au fost inventaţi chiloţeii, să te simţi tu bărbat, să dai frâu liber fanteziilor cu care ai închis cărţile de aventuri cu piraţi, să fii şi tu Captain Jack Sparow pentru câteva secunde în viaţa ta. Eşti un prost dacă îţi laşi vreodată femeia să îşi dea singură jos chiloţii. Eşti şi mai prost dacă nu crezi ce-ţi spun şi te iei după montajul fimelor porno de pe internet. Pornografia e utilă dacă ai o viaţă sexuală normală,

altfel e ca şi cum ai citi cărţi pentru că te plictiseşti.
Am intrat în ea, am futut-o zdravăn şi i-am terminat în gură. Am privit-o cum înghite şi am aplaudat-o. Am tras împreună câteva linii şi i-am zis să mă ia în gură, că mi-e frig. Apoi iar am privit-o cum înghite şi am aplaudat-o. Cât de des facem asta într-o lume normală...?
Încă două linii, un futai în cur şi o sticlă de şampanie. O palmă peste bot, puţin sânge şi încă două linii. Deschis uşa, ieşit în pula goală pe hol, pişat pe scările hotelului şi încă două linii trase de pe balustradă. Am luat curva, futut în cur în faţa liftului până uşile s-au deschis şi am sărit urlând spre cei din lift. Şi încă două linii. Apoi Elise a fugit speriată în cameră, şi-a strâns lucrurile, tras ultima linie şi a trecut în fugă pe lângă mine gol, lat pe fotoliul de lângă lifturi, şi a coborât scările în fugă.
Seara fiind pictată ca dădea pe-afară din tablou, m-am ridicat şi, în drumul spre cameră, am borât neglijent pe hol, pe mine, pe uşi... Am ajuns în cameră, sunat la room-service, cerut şampanie, wiskey, murături şi ceva de futut.
„What is that sir?”
„A piece of ass. Mersi!”
„I’m afraid I don’t understand sir.”
„Do you love France, monsieur?” l-am întrebat pe franţuzoi.
„What number is your room sir?” şi simţeam cum îi palpita jugulara faultatului.

„It’s 456, at Hilton.”
„Mother fucker!”
Sunasem la Sofitel. Tocmai futusem o curvă şi un prost de recepţioner.
Franţa mă primea în sânul ei cu forţa. Mi-era dor de un croissant. Aşa că am mai tras o linie, ca desert.
Romanticul din mine încă ardea. M-aş fi dus cu pula băţ să o lipesc de turnul Eiffel să se audă în Parisul nocturn cum sfârâie *l’amour*.

Iubita din nas
Cine eşti tu? Stai goală în patul meu şi aştepţi reîncarnarea mea sexuală. Adică să mi se scoale din nou. E a treia oară în noaptea asta. Nu mi-amintesc cum te cheamă, dar ştiu cu siguranţă că mă placi, deşi am uitat un prezervativ în tine chiar de la începutul serii.
Eşti neagră, bine plătită şi mamele te identifică sub numele de curvă, deşi în schema vieţii eşti o simplă prostituată dedicată muncii ei. Ai venit în ţara asta să cunoşti plăcerile vieţ________ii – siguranţa financiară, confortul, senzualitatea înstrăinării – şi când colo, te-ai trezit cu tot felul de libidinoşi călare pe trupul tău subţire, greu şi rezistent la soare. Câştigi bine şi pentru asta pui suflet în fiecare manevră – sau o fi invers?
Dar eu nu te vreau numai aşa: muie, clasic şi în cur. Vreau o experienţă unică alături de tine şi găurile tale. Şi totuşi, cu cocaină şi alcool mi-ai fost de ajuns toată noaptea. Acum dormi, iar eu hoinăresc prin casă. Te pândesc în somn să-ţi intru în vise, să mă fut cu oricine apare în ele. Trupul tău negru e fascinant. Eu sunt alb ca laptele în bot de copil, dar când mă întind lângă tine

parcă sunt inventat. Negrul tău e natural, normal, adorabil. Eu sunt rezistenţa, tu eşti forţa supremă. Am băut, fumat, drogat, terminat. Acum sunt gata să o iau de la capăt.
132
Dar ceva mă reţine. Am o bănuială. Una importantă, născocită de mintea
mea de pe urmă, chiar înainte să uit cum mă cheamă: cred în Dumnezeu, dar nu în ăla bătrân, ci în ăla de liceu, virgin, nemulţumit şi arogant. Al meu nu e înţelept, e lefter, bisexual şi conduce fără carnet. E arogant pentru că nu a cunoscut umilinţa provocată de femei şi confirmată de părinţi. Viaţa e scurtă dacă o măsori, cam lungă dacă ţi-o iei peste bot, interesantă dacă eşti bancher, de căcat dacă mănanci mult. Atunci unde e fericirea, iubita mea neagră contra cost? Ai tu răspuns pentru albii aştia frământaţi? Zi-mi: merită viaţa trăită dacă nu ai direcţie, sens, motiv să ţi-o mai ridici dimineaţa?
Cu unguri şi cu negri. Astea erau limitele instalate de mama soţiei mele.
Nu ştiu cum m-oi fi strecurat eu, dar cu siguranţă eram doar o închipuire. Mamele de fete au cea mai mare putere de autosugestie: nu e curvă, nu e proastă, nu e negru, nu e ungur, nu e pentru mine, i-l las fiică-mii. Viaţa e cruntă dacă eşti deghizat în fiinţă umană. Toţi se prind că nu ai ce căuta aici şi încearcă să-ţi ia locul. Moartea omului nu e naturală, dar e atât de mult dorită de ceilalţi încât pare firească, „parte din viaţă” cum zic homosexualii despre lubrifiant.
Hai, trezeşte-te! Porneşte-ţi cronometrul şi pregăteşte restul. Sau poate co
să te fut de toţi banii. Pentru început să vărsăm nişte lapte. Poate că nu crezi,
tu care citeşti, dar laptele e cu adevărat bun şi spectaculos pe un corp negru de exotică completă în patul tău. Dacă ai două sute de euro sun-o acum să plece spre tine. Fugi jos, cumpără lapte şi umblă gol prin casă până ajunge. E ca şi cum te-ai juca printre pantere...
Stai! Ştiu ce vreau: să te fut în nasul tău deschis şi primitor. Să pun alb
acolo unde zeii au vrut negru. Să refac traseul albului pe vas în inima Africii.
Prostituata are marele merit al disponibilităţii. Cu bani şi o negociere atentă poţi ajunge departe în lumea ei. Explică-i că în Occident ce-i ceri tu e floare la ureche şi oferă-i banii potriviţi: lumea îţi va sta la picioare în forma unei singure femei disponibilă, gata să-ţi zâmbească ca şi cum mămica ei pentru asta a pregătit-o de mică.
133
Cum spuneam: în nas, iubita. Nu există preludiu pentru aşa ceva. Oricum
ai aranja lucrurile, oricât de multe limbi i-ai da înainte, oricâte cuvinte frumoase iai
putea spune unei femei, tot uimitor şi apocaliptic e gestul, care în esenţă e ditamai manevra. Nasul e făcut să respire aerul proaspăt al dimineţii, parfumul florilor în buza primăverii, dar omul l-a recalificat: îi dă cu prafuri, aburi, iar acum şi cu pulă. Ca şi pentru acrobaţii, trebuie să ai un plus de la natură pentru aşa ceva. Nasul trebuie să aibă un volum aparte, o croială lejeră şi mai ales să incite la penetrare în sensul biblic.
Negruţa e în genunchi, plătită şi pregătită. Dacă viaţa ar avea ceva de zis,
acum ar face poze, pentru că aşa ceva nu e la îndemâna oricui. Sexul e o activitate extraodinară, dacă ai cu cine. Atfel e o datorie ordinară.

Îi torn lapte peste faţă să mă simt ca la conceperea unui tablou. Pictez, defulez, penetrez! Apoi îi sărut nasul măreţ, încăpător, ademenitor. Îi mângâi spatele şi cuprind sânii. Toate astea ca să se simtă totuşi femeie, nu propteală de pulă. Până şi curvele pot avea o problemă de încredere în forţele proprii sau feminitate, oricare e mai bine plătită.

În fiecare clipă din viaţă ar trebui să ne temem de moarte, sau măcar de ceva. Teama nu ar trebui să aibă limite de timp sau spaţiu, viaţa are nevoie de teamă. Nu de disperare, sau panică, ci de teama constantă, hrănitoare, cea care îţi dă fiori când vezi sânii nevestei prietenului cel mai bun pentru prima oară la plajă. Singura teorie valabilă în univers, pentru că e zilnic demonstrată la fiecare colţ de stradă, nu la catedră, în laboratoare sau cărţi – un fel de apostolat la poezica lui Descartes, „gândesc, deci exist”, cea care a provocat isterie în masă şi avalanşe în cabinetele medicale de nenorociţi văitându-se „Doctore, mi-e imposibil să gândesc! Şi mi-am pierdut şi buletinul!” – teoria unuia ca mine în prag de perversiune: dacă două elemente există în Univers, au toate şansele să ajungă împreună la un moment dat. Toate şansele. Nu mă crezi? Atunci uită-te la Ştiri şi numără de câte ori zici „nu se poate aşa ceva”, „e imposibil”, „cum s-a putut aşa ceva”, „Doamne fereşte”...

Pe asta se bazează şi viaţa mea sexuală. De aia nu fac eforturi să fut anumite corpuri. Dacă exist destul de mult şi hoinăresc peste medie, am toate

şansele să fut toate corpurile frumoase care apar la televizor, mai ales duminica. Dar cum ar vedea oare clasa muncitoare fascinaţia mea pentru Lori?

Când iubeşti nu penetrezi, ci faci o acrobaţie fizico-sentimentală să se simtă pizda iubită. Dar zeul Timpului ştie că totul e trecător şi că şi iubirea, ca şi guvernele, e trecătoare, epuizantă, nedreaptă şi răzbunătoare.

When the night has come...

Corpul negru cu nasul desfăcut îmi respira privirea. Da, eram luat de cap ca florile de tulpină şi nu înţelegeam de ce vreau eu să fut creatura asta superbă în nas. Pentru că are nările mari, anormal de mari pentru un alb, mi-am zis. Exact, pentru un om de ştiinţă ar fi destul. Iar privirea ei, cu zâmbetul profesionistei care se scufunfă în acid cu faţa calmă, mă striga de departe cu glasul mândruţei care a pregătit masa de prânz pentru al ei iubit, dus pe coastă sus la coasă: „Haida la bunătăţi, bădiţă!”

Da, vroiam în nasul boarfei, dar liniştea de trei dimineaţa e asasină precum urâtele călcate de troleu. Ceva lipsea. Şi când nu mai ai idei, ai Wagner. Nu e vina lui că a nimerit prost. În mintea mea şi a lui Hitler. Funny...

Cu Wagner în aer şi cu pula în nasul corpului negru, parcă îmi regăseam echilibrul. În postura asta puteam lua decizii, binecuvânta copii, mântui răufăcătorii pe cruce şi exersa minuni pe orbi, ologi, scientologi, scatologi. Lumea e frumoasă dacă ai o viaţă frumoasă. Ceea ce e foarte greu de obţinut... Dar eu alb în nas negru era una dintre minunile lumii contemporane. Existam în poziţia asta în acelaşi timp cu Papa, Madonna, Fidel Castro şi Putin. Şi-altădată... Mame singure năşteau în faţa doctorilor sătui de pizdă, copii şi viaţă. Iepuraşi sinceri dormeau neştiind ce-i aşteaptă. Sute de cupluri se futeau în draci încrezători în forţa prezervativului în timp ce un avorton răzbunător de product manager de la

compania producătoare zâmbea fericit în somn că pe cutii nimeni nu garantează protecţie sută la sută. Dar n-am întâlnit nici o pizdă să îmi ceară să îi dau pe bot pentru că e mai safe. Niciuna nu înţelege că acel unu la sută de nesiguranţă le dă lor dreptul să fie mai perverse în aşternut, să înghită precum pământul case în China, să se futã în cur din dragoste cu toată ura. Undeva acolo în istoria fabricării prezervativului, o damă bine înfiptă a insistat: „Nu garantaţi sută la sută

protecţie – mai da-ţi-ne o şansă de a le aduce plozi la uşă cu un motiv serios şi, mai ales, să fim curve în pat fără să se prindă". Toţi membrii consiliului de administraţie a firmei au fost de acord şi apoi au călărit-o ca pe Mobră pe cea a cărei gură a grăit adevăr şi a înghiţit mir.

Wagner, nas negru, penis alb: sfânta Treime reinventată în ceas de noapte. Tabloul era uimitor: un trup tânăr se chinuia să respire printr-o singură nară, în timp ce în cealaltă satisfăcea nevoile antropologice ale unui bărbat divorţat. O ţineam de capul ei lucios şi, în scurtul interval spaţial alocat penetrării, încercam să obţin maxim de plăcere. Poziţia era senzaţională şi, pentru că avea ochii atât de aproape de pulă şi noul ei culcuş, negruţa îşi privea extensia nazală ca pe o gânganie care îi urca pe bot. Culmea, mai şi gemea, ceea ce mă tulbura complet. Prostituatele sunt periculoase pentru femeile de rând nu pentru că bărbaţii lor se culcă cu ele, ci pentru că numai cu ele ei îşi permit lucrurile pe care nevestele de serie nu le-ar fi gândit nici fripte, şi apoi se întorc acasă cu pofte barbare. Imaginează-ţi numai că după sesiunea asta nazală m-aş duce acasă la nevastă să îi cer să-mi respire pula...

O priveam ca pe icoana lacrimogenă. Nu-mi venea să cred că în viaţă poţi fi atât de liber. Desigur, dacă plăteşti. Dar mai trebuie să şi ai pe cine să plăteşti. Banii nu aduc fericirea dacă nu ştii să-i cheltui.

Dezavantajul fututului în nas este că nu prea poţi schimba poziţia. Rămâi înfipt până vine trenul. Dar să nu luăm numele penisului în van. Era minunat să te pregăteşti să ejaculezi în subsolurile chipului acela negru şi drăguţ. Mă privea ca pe doctorul care o opera pe viu. Eram bariera ei spre oxigen, clientul care se bucura de toţi banii, bărbatul pe care nu-l va uita.

Nu există un mod anume de a te comporta când fuţi în nas. Pur şi simplu o vâri şi încerci să îi faci culcuş, asta implicând o vrăfuială specifică animalelor când îşi aştern să doarmă. Pentru că asta e de fapt sexul: un coşmar al penisului înainte să adoarmă adânc. Nici pentru femeie nu există o strategie anume, dar pentru ea e mai greu. Dilatările or fi ele specifice femeilor, dar nu chiar oriunde. Aşa că insişti. Nu prea poţi să lubrifiezi zona că i se duce în plămâni, o apucă tusea şi ai pierdut. O săruţi pe nas, îl umezeşti un pic şi speri să fii norocos. Cu

negresele e altfel. Nasul mare implică sex-appeal. Negruţa mea acum deja avea stil, o poziţie potrivită a corpului, ba mai mult, îşi mişca nasul în pula mea ca un pivot. Stăteam locului şi admiram istoria Africii în vârful vârfului meu! O clipă nu a scăpat al meu din închisoarea îngerilor nazali. Experimentam o „sinergie" soră cu mântuirea, călăream imagini greu de închipuit muritorului de rând. Limba lungă a boarfei cântărea puterea testicolelor mele, care acum chiar se simţeau coaie. Apropierea acestor trei elemente importante de când lumea – pulă, coaie, limbă

– bifa în mine toate rubricile necesare de parcus pentru un orgasm ca orga în extaz la slujba de duminică. Eram atât de aproape, mişunau aşa frumos viermişorii extazului prin nasul negruţei, ea simţea fiecare frecare ca pe o altă factură fiscală demnă de înrămat şi pus în dormitorul mamei, încât, oh, da...Isuse, I rooooooooooooock!
Supradoză de sloboz: asta ar fi zis doctorii că a păţit boarfa. Nasul mare impune nişte responsabilităţi. Cel puţin pentru mine misiunea era să o înec în spermă, ca pe reviste. Ceea ce am făcut. A tuşit şi vomat o jumătate de oră în continuu. Era inclus în preţ, deci am avut răbdare. Ea ştia ce o aşteaptă, am discutat toţi termenii. Durerea e parte din preţul târfelor, plăcerea doar din al meu. Africa era noua mea descoperire, mai exact Kenia.
De astăzi pentru mine diamantele se ascund în nas, respectul în cur şi nevoia în pizdă. Noua definiţie a femeii, veche de când lumea: nevoia de respect şi diamante.

Când fosta soţie te invită la ea

Concept: fosta soţie e deprimată şi are nevoie de puţină consolare, plus că îi datorez bani şi cică îi vrea înapoi, deci mă sună şi mă invită la ea să lămurim lucrurile.
Adevărul: o stupidă pe care ai iubit-o la un moment dat şi pentru care ai mers în genunchi spre wc în timp ce îţi rugai maţele să nu lase urme prin casă...ei bine, o fufă cu privire dulce şi knowhow de sex oral te sună să vadă ce mai faci şi cât de bine îţi merge, eventual să complice lucrurile şi să vadă dacă îţi mai tresar buzele când îi zici numele... dracul are tocuri dacă îşi pune tocuri, dar poate veni şi tiptil ca sperma la vale pe obraz .
Hmm, mi-am zis, Adrian tu eşti mai bun decât o capcană spusă cu dicţie la telefon. Dar sado-maso boy din mine mă zgâria pe torace din interior: "Vezi ce vrea, poate o fuţi umilitor şi o laşi grămadă sub pat...!"
Când ai îndoieli, ascultă-ţi pofta de dezastru. Ea ne conduce spre cele mai frumoase momente ale vieţii în doi, trei sau nenumăraţi.
Am mers la ea. M-a primit neglijent, ca pe un amic venit în vizită să-şi ia cartea cu rinoceri înapoi. Am intrat, aş fi vrut să am o ţigară să mi-o aprind tacticos şi s-o înfing în ochii ei de căprioară cu studii universitare. Să vadă tot

gudronul de care se apără cu aşa foc.
Era desculţă, draguţă şi fosta soţie. Antipatia începea să dea din picioare. Nimic nu e bun dacă e în viaţă şi nu-ţi aparţine.
Mă întreabă ce vreau să beau, după ce am luat loc şi mi-am ascuns ura sub fund. Am cerut bere, dar avea doar vin roşu. Îţi fut vinul roşu, am gândit şi iam
cerut apă. Apa rece hidratează, dar nu îmbunează. O vroiam moartă în faţa mea, cu legistul şi Colombo pufăind fatal, "E moartă, Adi. Have fun!"
O întreb ce mai face, îmi aruncă flascul "Tot timpul la job". Hmmm, ce teaş arunca pe geam cu încetinitorul ca să ai timp să mai scrii un e-mail scurt lu' mă-ta: "Mami, cad."
Începe:

"Tu ce mai faci? Cu ce te mai ocupi?"
"Fut tot ce pot să schimb gustul."
"Funny you.. Şi cu munca?"
"Doar cheltui."
Apoi îmi cere banii. Deşi are bani căcălău, mai mulţi decât mine şi în creştere, tot la fericirea mea îi stă gândul. Aşa cum îi stă glonţului gândul la gaură.
În timp ce ea îmi delira despre sume, motive şi calcule, tufa umbroasă din mintea mea decidea s-o violez. Un viol standard, sănătos, cu urme şi atât de penibil încât să nu-l poţi reclama nici măcar Sfântului Duh.
Ea încă delira şi eu mă lingeam pe bot cu satisfacţia unei poziţii umilitoare în minte. Desigur, cu femeile umilitor înseamnă "ce tare m-a futut ăla aseară", deci trebuia să acţionez invers, adică totul să pară ca un exerciţiu la bârnă eşuat.
M-am ridicat şi i-am zis cu mâna pe prohab:
"Vreau să-mi sugi pula!"
"Ce? Adi, fii serios."
"Serios zic, vreau să-mi sugi pula şi să înghiţi."
"Băi, ce-i cu tine?"
Şi pe când mă pregăteam să-i răspund cu alte ameninţări îmi simt mâna stângă (preferata mea) cum se ridică pe vârfuri şi îi sare în faţă lu' asta de-mi

stătea înainte şi guiţa ca un firewall.
Două palme celebre i-au pus sângele în mişcare şi au încurajat un urlet care, aşa tare mi-a mângâiat orgoliul că am simţit nevoia să îi ard şi un pumn, oh, tu pumn cum ne faci pe noi bărbaţii mândri...
Creatura drăgălaşă şi desculţă acum horcăia cu roşu pe nas, gură şi decolteu. Cu degetele mele frumos aranjate i-am smuls bluza de pe ea şi i-am cuplat o mână în gât (dreapta, incomodă) în timp ce stânga mi-am trimis-o spre fermoar să facă loc singurului organ care se gândeşte la viol.
Fiinţa, fosta soţie, încerca să se ridice şi să urle, dar mâna dreaptă îi stătea în gât cu poftă. Tot cu poftă m-am înfipt între sânii ei în timp ce o strângeam de gură cu stânga cea crudă.
Doamne, ce viol aveam între degete!
Drăgălaşa mă privea cu ochii mari şi decoraţi cu lacrimi, şi, futu-i, toată iubirea mea pentru ea ţâşnea prin ei ca un fulger în măruntaiele care mă ornează pe interior, dar pe care nu le vede nici un doctor.
O iubeam şi atunci, dar pe contrasens, ca tancul. Adunasem toată iubirea şi executasem un viraj masculin în plin trafic, înapoi după ea, care sărise din maşina visurilor mele şi o luase la dracu-n praznic. Toată iubirea era acum ghemuită într-un tanc pus pe omor, cu pula în loc de ţeavă...
Revenind la viol: m-am săturat de sâni şi mă refugiez între buzele pline ca şi contul ei bancar. Nu mai protesta, dar lacrimile şi gemetele de regret mă ridicau la cer.
"Aşa o să mă iubeşti veşnic!" îi zic şi mă adâncesc în gâtul ei. Se îneacă şi mă muşcă. Ies şi îi trântesc un pumn în gât. Cu ochii ceaţă varsă tot ce ţinea ascuns de restul lumii. Am strâns-o de gât să îmi fac loc.

Când dai muie cu acid de vomă ca lubrifiant, ei bine, eşti şi tu un picuţ violat. Acidul arde şi insistă. La fel făceam şi eu. Eram un cuplu minunat: eu o violam şi ea se îneca în semi-vomă la braţ cu semi-muie. Acid, spermă şi lacrimi: pasagerii unui viol reuşit.

Am încheiat cu un pumn în stomac, să i se aşeze sămânţa bine în sol. Ar

fi fost de Oscar dacă o lăsam gravidă, dar nu sunt idiot şi nici chiar aşa de orgolios.

Întinsă pe jos, desculţă şi drăgălaşă: aşa am lăsat-o pe cea care la începutul serii făcea legea în zonă. Am privit-o în ochi, mă fixa ca pe cruce şi am înţeles: nu se aştepta chiar la aşa ceva, dar voia un semn că n-am uitat-o.

Orgoliul ei era mai puternic decât orice viol aş fi orchestrat eu.

Totuşi... *I have a beautiful mind*.